ΤΟ ΗΘΟΣ ΚΑΙ Η ΑΔΕΛΦΟΣΥΝΗ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΟΡΙΣΤΙΚΑ ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αρ. Φύλλου 75
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2008
1,5 ΕΥΡΩ

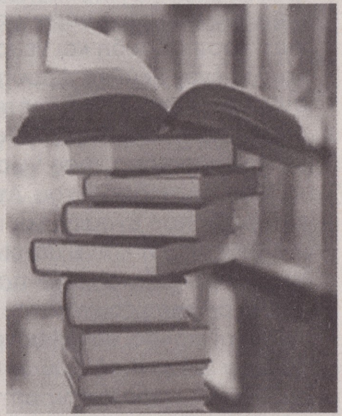
ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Ο ΚΑΥΚΑΣΟΣ ΦΛΕΓΕΤΑΙ, ΟΙ ΥΑΙΝΕΣ ΚΑΙΡΟΦΥΛΑΚΤΟΥΝ...

Μισαλλοδοξία και εξουσιαστικές εξομοιώσεις

(Το κάψιμο και η καταστροφή βιβλίων)

[...] Η μισαλλοδοξία και ο φανατισμός, με δεδομένο ότι επιδιώκουν την εξαφάνιση της αντίθετης γνώμης δεν έχουν όρια. [...]

[...] Είναι αναμενόμενο, οι κάθε είδους εξουσιαστές να καταφεύγουν σε αγριότητες, προκειμένου να διατηρήσουν και να εντείνουν την πολιτική, ιδεολογική και οικονομική τους κυριαρχία. Άλλωστε, η επιβολή της «καθαρής» φυλής και η επικράτηση της «ορθής» ιδεολογίας, θεωρίας και πολιτικής, δια μέσου κατασταλτικών μεθοδεύσεων, έχουν πολλούς κοινούς παρονομαστές. [...]

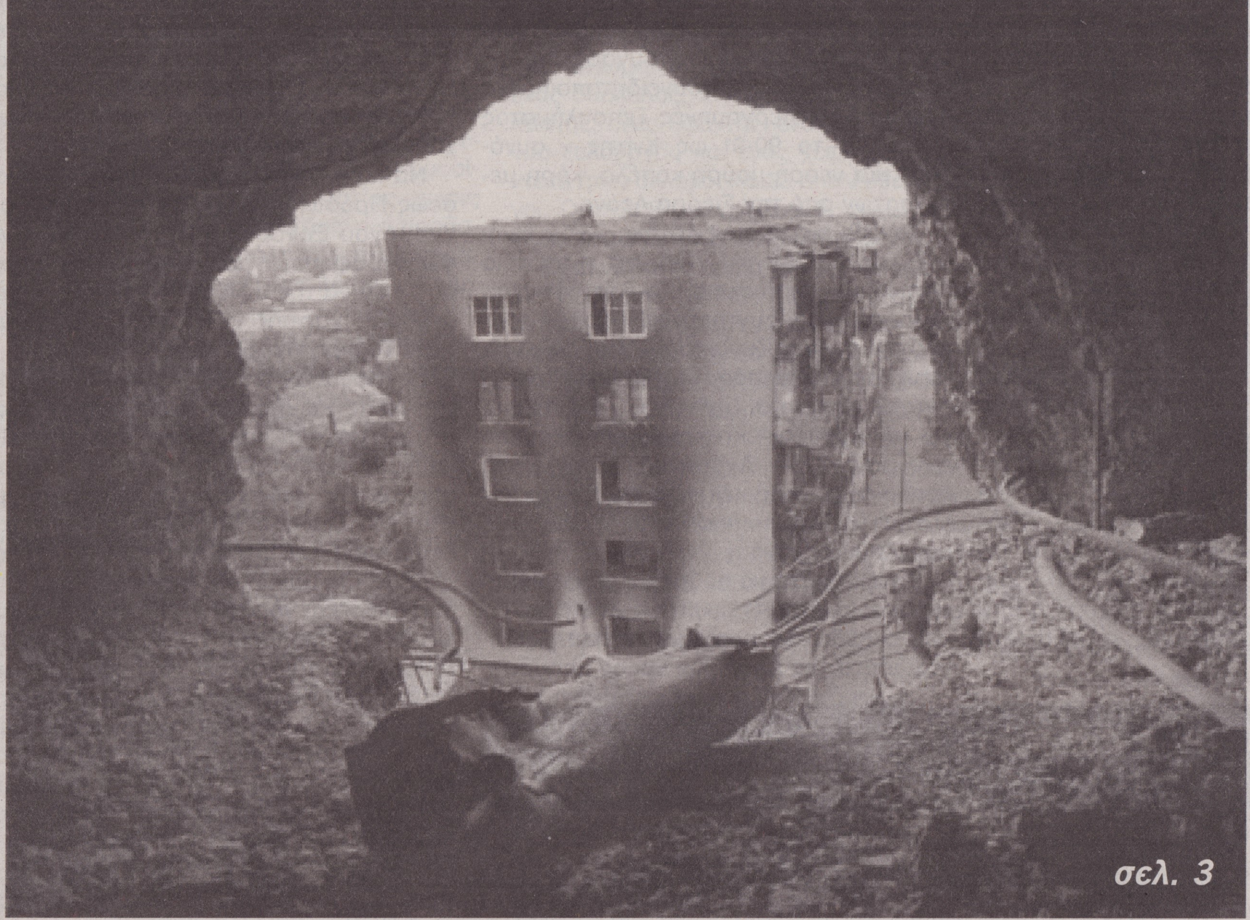
[...] Όταν οι απόψεις και οι θεωρίες δεν πολεμούνται με αντιπαράθεση απόψεων και επιχειρημάτων, αλλά με τη φωτιά και την καταστροφή των βιβλίων, στα οποία έχουν αποτυπωθεί, τότε ο σίγουρα χαμένος είναι ο καταστροφέας.

[...] Οι εμπρησμοί βιβλίων και βιβλιοπωλείων δεν αποδει-

Αρ.Φύλλου 75
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2008
1,5 ΕΥΡΩ

Ε Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Ι Α Σ

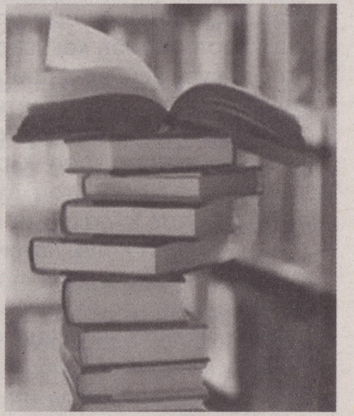
Ο ΚΑΥΚΑΣΟΣ ΦΛΕΓΕΤΑΙ, ΟΙ ΥΑΙΝΕΣ ΚΑΙΡΟΦΥΛΑΚΤΟΥΝ...

σελ. 3

Μισαλλοδοξία και εξουσιαστικές εξομοιώσεις

(Το κάψιμο και η καταστροφή βιβλίων!

[...] Η μισαλλοδοξία και ο φανατισμός, με δεδομένο ότι επιδιώκουν την εξαφάνιση της αντίθετης γνώμης δεν έχουν όρια. [...]

[...] Είναι αναμενόμενο, οι κάθε είδους εξουσιαστές να καταφεύγουν σε αγριότητες, προκειμένου να διατηρήσουν και να εντείνουν την πολιτική, ιδεολογική και οικονομική τους κυριαρχία. Άλλωστε, η επιβολή της «καθαρής» φυλής και η επικράτηση της «ορθής» ιδεολογίας, θεωρίας και πολιτικής, δια μέσου κατασταλτικών μεθοδεύσεων, έχουν πολλούς κοινούς παρονομαστές. [...]

[...] Όταν οι απόψεις και οι θεωρίες δεν πολεμούνται με αντιπαράθεση απόψεων και επιχειρημάτων, αλλά με τη φωτιά και την καταστροφή των βιβλίων, στα οποία έχουν αποτυπωθεί, τότε ο σίγουρα χαμένος είναι ο καταστροφέας.

[...] Οι εμπρησμοί βιβλίων και βιβλιοπωλείων δεν αποδεικνύουν δύναμη, αλλά αδυναμία. Κανείς και ποτέ δεν νίκησε καταστρέφοντας την καταγραμμένη άποψη του αντιπάλου του, με τη φωτιά, τη συκοφαντία και την απαγόρευση.

σελ. 4-5

σελ. 3

πολιτική, ιδεολογική και οι-κονομική τους κυριαρχία. Άλλωστε, η επιβολή της «καθαρής» φυλής και η επικράτηση της «ορθής» ιδεολογίας, θεωρίας και πολιτικής, δια μέσου κατασταλτικών μεθοδεύσεων, έχουν πολλούς κοινούς παρονομαστές. [...]

[...] Όταν οι απόψεις και οι θεωρίες δεν πολεμούνται με αντιπαράθεση απόψεων και επιχειρημάτων, αλλά με τη φωτιά και την καταστροφή των βιβλίων, στα οποία έχουν αποτυπωθεί, τότε ο σίγουρα χαμένος είναι ο καταστροφέας.

[...] Οι εμπρησμοί βιβλίων και βιβλιοπωλείων δεν αποδεικνύουν δύναμη, αλλά αδυναμία. Κανείς και ποτέ δεν νίκησε καταστρέφοντας την καταγραμμένη άποψη του αντιπάλου του, με τη φωτιά, τη συκοφαντία και την απαγόρευση.

σελ. 4-5

Ύπατοι, ανθύπατοι και «έκτακτες» συμμετοχές ευαισθησίας

Γιατί το Ιερόν Παλάτιον είναι φωταγωγημένο, γιατί τόσο ωραίες μουσικές και μυρωδιές πλημμυρίζουν από νωρίς τους δρόμους γύρω από το Μέγαρο, γιατί τόση σπουδή και νευρικότητα οι καλοπλυμένοι Σκύθες φρουροί, γιατί τόσα σούρτα-φέρτα οι υπηρέτες του Μεγάρου, γιατί ο Ύπατος φόρεσε την βαρύτιμη πορφύρα από τόσο νωρίς;

Α!... του Ηρώδη του Αττικού τί δόξα είν' αυτή, που έγραφε και ο ποιητής.

Όλη η καλή κοινωνία είναι καλεσμένη στο μέγα δείπνο που παραθέτει κάθε χρόνο ο Οίκος του Ύπατου.

Νάτοι κιόλας, καταφθάνουν οι Δυνατοί με μιαν αρχοντική καθυστέρηση, στολισμένοι και καμαρωτοί, με τις αστραφτερές λιμουζίνες τους. Χαμόγελα, φλας, υποκλίσεις χειροφιλήματα, χαριεντισμοί, κομπλιμέντα και πνευματώδη ανέκδοτα, ατσαλάκωτα κουστούμια οι κύριοι, πανάκριβα φορέματα οι κυρίες, Τα πρώτα πηγαδάκια σχηματίστηκαν ήδη στις καταστόλιστες και δροσερές αλέες.

Ας κάνουμε όμως μια βόλτα στα πηγαδάκια. Νάτος ο πρώτος μας καλεσμένος και πρόσωπο των ημερών, το επιχειρηματικό δαιμόνιο του αιώνα, ο κύριος MIG με διασυνδέσεις με την δυναστεία των πε-

στούργημα αλλά πως θα καλυφθούν τα ελλείμματα από τις παλιές και νέες μίζες;» «Μην ανησυχείτε, όταν σβήσουν τα φώτα της γιορτής και φύγουν όλοι για διακοπές, θα ξεκινήσουμε τις διαρρήξεις στα νοικοκυριά, θα επιβάλλουμε κεφαλικούς φόρους, θα αυξήσουμε τα τιμολόγια των ΔΕΚΟ και των προϊόντων, θα κόψουμε τα επιδόματα, και θα δώσουμε επίδομα θέρμανσης μόνο στις υπερπολύτεκνες οικογένειες με μακροχρόνια άνεργο πατέρα και κατάκοιτο παππού που κατοικούν στην κορυφή του Ολύμπου». «Έξοχα κύριε υπουργέ!».

Την ομήγυρη χαιρετά ο υπουργός ναυτιλίας και νησιωτικής πολιτικής μετά της συζύγου του φανερά κουρασμένος από τα διαρκή τηλεφωνήματα. «Καμπόσοι εργάτες —δεν ξέρουμε ακόμα πόσοι— στα ναυπηγεία του Περάματος βρήκαν την μέρα να χαθούν στα αμπάρια ενός σαπιοκάραβου μετά από ισχυρότατη έκρηξη και άντε βγάλε άκρη».

(Την επομένη ο υπουργός βαρυστομαχιασμένος από την μεγάλη ευωχία θα χρειαστεί να παραστήσει τον λυπημένο στα κανάλια. «Εκφράζουμε τα συλλυπητήρια μας για τον θάνατο των πέντε εργατών...θα διερευνήσουμε το περιστατικό(!!!)... «κύριε υπουργέ οι νεκροί είναι οκτώ» του ψιθυρίζει ο υποβολέας. «Σκάσε βλάκα, ο Υπουργός ορίζει πόσοι θα ζήσουν και πόσοι θα πεθάνουν στην Ζώνη του Θανάτου», ήρθε η απάντηση από ένα πιστό ανθυποστέλεχος και εξαίρετο κομματόσκυλο.)

Να και ο υπουργός μεταφορών και επικοινωνιών που περιέκοψε τα «δρομολόγια των φτωχών» του ΟΣΕ ενώ συνομιλεί με τον ιδιοκτήτη και παιδικό του φίλο, της αεροπορικής εταιρίας «τα μαύρα φτερά του Αιγαίου» για το μέλλον της Ολυμπιακής ενώ σε μια γωνία ο υπουργός Κολεγίων και Θρησκευμάτων συζητά χαμηλόφωνα με τη Μαφία της Κάνιγγος (ζωτικοί χρηματοδότες της κυβέρνησης) τις τελευταίες λεπτομέρειες του νομοσχεδίου που θα καταθέσει —αιφνιδιαστικά λεν οι κακές γλώσσες— αρχές Αυγούστου για την αναγνώριση των ΚΕΣ (Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών). Ίσα που προλαβαίνει γιατί αρχές Σεπτέμβρη ξεκινούν οι εγγραφές και οι τίμιοι έμποροι της γνώσης δεν μπορούν να περιμένουν ως του χρόνου.

Ξάφνου σούσουρο ακούστηκε και ανάμεσα από τα φλας και τις κάμερες ξεπρόβαλλε το άτακτο αγόρι της πολιτικής, ο ταραξίας των σαλονιών και το μαύρο πρόβατο των γκαλά. Με εμφάνιση που παρέπεμπε περισσότερο σε κακομαθημένο γόνο βαθύπλουτης δυναστείας — μπλου τζιν— παρά σε συνειδητοποιημένο αριστερό με περγαμηνές ξεπουλήματος αγώνων —το 90-91 ως Κνίτης— συνόδευε μια νεαρή μαύρη κοπέλα, κόρη μεταναστών από την Σιέρρα Λεόνε.

Το ψιθύρισμα συνεχίστηκε. «Εδώ είναι ο Οίκος των Αγγέλων και όχι η πλατεία Βικτωρίας» ακούστηκε να λέει φανερά νευριασμένος, συντηρητικών αρχών τραπεζίτης στην σύζυγο του. «Μα έλα τώρα Μενέλαε, κοίτα πόσο χαριτωμένη είναι» ανταπάντησε η σύζυγός του. «Πάντως εγώ τους βρίσκω έκτακτους» μονολόγησε η γηραιά κυρία Αγαπηνού, πασίγνωστη στους κοσμικούς κύκλους για τα πιο πολυτελή φιλανθρωπικά γκαλά, σύζυγος μεγαλοβιομηχάνου.

Είναι περιττό να πούμε ότι η νεαρή μετανάστρια ήταν η μικρή έκπληξη, το μικρό σκανδαλάκι που τάραξε τα λιμνάζοντα ύδατα της Δεξίωσης και ας υπογραμμίσουμε τον πραγματικό σκοπό. Όχι, ο Αλέξης δεν το έκανε «για σπάσιμο στους μεγάλους» αλλά για να ευαισθητοποιήσει την αφρόκρεμα του Κράτους για τα προβλήματα των μεταναστών.

Εννοείται ότι όλα τα πηγαδάκια άνοιξαν για να υποδεχτούν το πρόσωπο της ημέρας. Πρώτος και καλύτερος, ο Υπουργός Δικαιοσύνης που στις φυλακές του περνούν ζωή χαρισάμενη τόσοι και τόσοι συμπατριώτες της περιμένοντας την απέλαση, ο Υπουργός Αμύνης με άγνωστο ακόμα ενεργητικό σε δολοφονίες μεταναστών στα χερσαία και θαλάσσια σύνορα, μικρά σκοτεινά «αριστουργήματα», που ελάχιστα φτάνουν στην δημοσιότητα. Αν σε μια βάρκα επιβαίνουν άγνωστος αριθμός μεταναστών και πνιγούν από συνειδητή αδιαφορία ή εγκληματική ενέργεια του λιμενικού καμπόσοι, πόσοι μένουν; Δεν μπορούν να λυθούν τόσο δύσκολες εξισώσεις και ειδικά τέτοια μέρα.

Να και ο κύριος Μαγγίνας ιδιοκτήτης αναψυκτηρίου « Αι Τροπικαί Ινδίαι» με εγνωσμένο φιλανθρωπικό έργο στην φιλοξενία ινδών. Να και οι κρατικοί αξιωματούχοι που πήραν μέρος στο «Κυνήγι των χαμένων Πακιστανών».

Να και ο ιδιοκτήτης Εταιρίας Ενοικιάσεως Προσωπικού και στενός φίλος του Υπουργού Εργασίας, όλοι επεδίωξαν να φωτογραφηθούν μαζί της, να την μυρίσουν και να της σφίξουν το χέρι, να υποσχεθούν χαρτιά, βίζες και διορισμούς στην Τυχερή της βραδιάς.

Κατέφθασαν επί τέλους ο Ανθύπατος της Νέας Ρώμης και Αμερικανός Αρμοστής, ο αρχηγός της αντιπολίτευσης, Αύγουστος Τζούνιορ που οι οπαδοί του τον αποκαλούν σκωπτικά με το παρανόμι «Αυγουστύλο», ο πρωθυπουργός συνοδευόμενος από τον Στρατηγό Λούφα και πλήθος υπουργών, υφυπουργών και δημαρχαίων και νομαρχαίων —που ξεκοκαλίζουν την βοήθεια για τους πυρόπληκτους—, εισαγγελέων, δημοσιογράφων και ολυμπιονικών. Ξεχωρίζει ο κυβερνητικός εκπρόσωπος και παρακοιμώμενος του Καραμανλή, Ψευτοθόδωρος Ρουσό-

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ...

Νάτοι κιόλας, καταφθάνουν οι Δυνατοί με μιαν αρχοντική καθυστέρηση, στολισμένοι και καμαρωτοί, με τις αστραφτερές λιμουζίνες τους. Χαμόγελα, φλας, υποκλίσεις χειροφιλήματα, χαριεντισμοί, κομπλιμέντα και πνευματώδη ανέκδοτα, ατσαλάκωτα κουστούμια οι κύριοι, πανάκριβα φορέματα οι κυρίες, Τα πρώτα πηγαδάκια σχηματίστηκαν ήδη στις κατάστόλιστες και δροσερές αλέες.

Ας κάνουμε όμως μια βόλτα στα πηγαδάκια. Νάτος ο πρώτος μας καλεσμένος και πρόσωπο των ημερών, το επιχειρηματικό δαιμόνιο του αιώνα, ο κύριος MIG με διασυνδέσεις με την δυναστεία των πετρελαιάδων αλ Φαταούλ της Σαουδικής Αραβίας, που αστειεύεται με τον υπουργό οικονομίας και οικονομικών κύριο Αλογοκλέφτη, ενώ την συζήτηση παρακολουθεί διακριτικά, με σεβασμό, διακόπτοντας μόνο για να συμφωνήσει ο υπουργός κύριος (Πορτο)Φώλιας. *«Το Μεγάλο Κόλπο με τον ΟΤΕ ήταν σκέτο αρι-*

Αρ. Λογαριασμού Ενίσχυσης
(Εθνική Τράπεζα) 116/611-838-03

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
•ΧΡΟΝΟΣ 7ος•ΦΥΛΛΟ 75•
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2008
ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.
ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8 - ΑΘΗΝΑ - Τ.Κ. 10682

Υπεύθυνος Έκδοσης
Παναγιώτης Λιόλιος

χρειαστεί να παραστήσει τον λυπημένο στα κανάλια. «Εκφράζουμε τα συλλυπητήρια μας για τον θάνατο των πέντε εργατών...θα διερευνήσουμε το περιστατικό(!!!)... «κύριε υπουργέ οι νεκροί είναι οκτώ» του ψιθυρίζει ο υποβολέας. «Σκάσε βλάκα, ο Υπουργός ορίζει πόσοι θα ζήσουν και πόσοι θα πεθάνουν στην Ζώνη του Θανάτου», ήρθε η απάντηση από ένα πιστό ανθυποστέλεχος και εξαίρετο κομματόσκυλο.)

Μενέλαε, κοίτα πόσο χαριτωμένη είναι» ανταπάντησε η σύζυγός του. «Πάντως εγώ τους βρίσκω έκτακτους» μονολόγησε η γηραιά κυρία Αγαπηνού, πασίγνωστη στους κοσμικούς κύκλους για τα πιο πολυτελή φιλανθρωπικά γκαλά, σύζυγος μεγαλοβιομηχάνου.

Είναι περιττό να πούμε ότι η νεαρή μετανάστρια ήταν η μικρή έκπληξη, το μικρό σκανδαλάκι που τάραξε τα λιμνάζοντα ύδατα της Δεξίωσης και ας υπογραμ-

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ... ...ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

«Θαύματα» και «μύθοι», «επιτεύγματα» των αθλητικών πολιτισμών, υπερφυσικοί υπεράνθρωποι και οι αξιολογητές τους να θριαμβολογούν για τα νικηφόρα αποτελέσματα των εργαστηρίων και στο βάθος ο κουρνιαχτός των «ανθρωπιστικών» πολέμων, που συνεχίζονται, και οι οιμωγές των νέων θυμάτων. Και η αναμέτρηση συνεχίζεται, διαλαλούν οι κήρυκες. Και δεν έχουν άδικο...

Μήπως κάτι τέτοιο δεν αποδείχτηκε για μιαν ακόμα φορά με το αιματοκύλισμα σε Γεωργία και Ν. Οσετία κατά την έναρξη της διεξαγωγής των Ολυμπιακών αγώνων, όχι μόνο να μην αναστέλλει τις προαναγγελθείσες, από τους κυρίαρχους, ανθρωποσφαγές, αλλά αντίθετα να τις προσδιορίζει με ακρίβεια χρονικά; Ή μήπως τόσες και τόσες φορές στο παρελθόν τα διαθέσιμα προς κατανάλωση ολυμπιακά «ιδεώδη» δεν συνοδεύτηκαν από αυτοκρατορικές φιέστες επίδειξης των αθλητικών «ειρηνικών στρατευμάτων», που έρχονταν να προβάλουν και να καθρεφτίσουν κάθε διαθέσιμη κρατική ισχύ και τις φιλοδοξίες επέκτασής των αιμοσταγών σχεδίων της; Όσο για την εθνικιστική ευφορία από τα αθλητικά «κατορθώματα», (αποκούμπι κάθε εξουσίας σε χαλεπούς καιρούς), των ελλήνων «υπερηρώων» του έπους των Ολυμπιακών του 2004, σύντομα κι αυτή μετατράπηκε σε εφιάλτη δίχως τέλος μετά τους εντατικούς, κατά το δοκούν πάντα, ελέγχους της ΔΟΕ να απονέμουν τελικά την πρωτοκαθεδρία στο ντοπάρισμα στην χώρα που τους γέννησε... Δανεικά τα επινίκια του τότε, τοκισμένη δεόντως η επιστροφή τους...

Υπάρχουν όμως και τα άλλα «ιδεώδη» της εξουσίας, οι δολοφονίες των εργατών στο Πέραμα, οι πισθάγκωνα δεμένοι μετανάστες στην καρότσα ενός αγροτικού, η «αυτοκτονία» μιας «τρελής» σ' ένα αστυνομικό τμήμα, οι νεκροί φαντάροι από ναρκωτικά που έπεσαν και αυτοί για την πατρίδα, που καλεί σε νέες θυσίες τους εργαζόμενους γιατί τα ταμεία είναι άδεια!!! Αλλά η αριστερά είναι εδώ, και θα βοηθήσει. Είναι συνηθισμένη άλλωστε να βοηθάει, σε κάθε κρίση, σε κάθε καθεστωτικό αδιέξοδο. Της έχουμε στ' αλήθεια εμπιστοσύνη. Θα το ξανακάνει με μεγαλύτερη, από κάθε άλλη φορά, επιτυχία. Φθάνει να νιώσουν οι λατρεμένες της κοινωνικές δυνάμεις, αδύναμες, νικημένες, έτοιμες να παραδοθούν στην «άφθαρτη» πολιτική της πρόταση.

Γιατί δυστυχώς οι συνέπειες της αποδοχής μιας ήττας, είναι πάντα δυσμενέστερες απ' αυτήν καθαυτή την ήττα που μπορούν (;) να ορίσουν κάποια—κατά πολλούς— «αντικειμενικά» κριτήρια. Όπως ακριβώς η τελετουργική παράδοση του ξίφους των ηττημένων βασιλιάδων κάποτε ή των στρατιωτικών αρχηγών και η αναγνώριση της γενναιότητάς τους από τους νικητές ήταν η πρώτη πράξη μιας εξαναγκαστικής συνθηκολόγησης. Όσο πιο μεγάλης σημασίας ήταν η εμπόλεμη σύρραξη, όσο μεγαλύτερο ήταν το μέγεθος των απωλειών των νικημένων, όχι μόνο σε έμψυχο ή μη υλικό, αλλά και από ψυχολογικής πλευράς, τόσο μεγάλωνε η επιθυμία των νικητών να διασφαλιστούν τα αποτελέσματα της νίκης σε βάθος χρόνου.

Γιατί, τελικά, η πιο επώδυνη ομηρία δεν είναι η φυσική και οι εξουσιαστές αυτό το γνωρίζουν πολύ καλά...

Κύκλος Σύνταξης

Κατέφθασαν επί τέλους ο Ανθύπατος της Νέας Ρώμης και Αμερικανός Αρμοστής, ο αρχηγός της αντιπολίτευσης, Αύγουστος Τζούνιορ που οι οπαδοί του τον αποκαλούν σκωπτικά με το παρανόμι «Αυγουστύλο», ο πρωθυπουργός συνοδευόμενος από τον Στρατηγό Λούφα και πλήθος υπουργών, υφυπουργών και δημαρχαίων και νομαρχαίων —που ξεκοκαλίζουν την βοήθεια για τους πυρόπληκτους—, εισαγγελέων, δημοσιογράφων και ολυμπιονικών. Ξεχωρίζει ο κυβερνητικός εκπρόσωπος και παρακοιμώμενος του Καραμανλή, Ψευτοθόδωρος Ρουσόπουλος που τώρα τελευταία το έχει ρίξει στα θεία και μαζί με άλλους θεοσεβείς υπουργούς και φυσικά τον πρωθυπουργό του θεοφύλαχτου κράτους, έχουν αποφασίσει να αφήσουν τα υπαρχοντά τους (δασικές εκτάσεις, παραλίες, αρχαιολογικούς χώρους, δημόσια κτίρια) στην Ιερά Μονή Βατοπεδίου για να αγοραστούν την επόμενη από κυπριακές offshore εταιρίες.

Αλλά είναι ώρα να εκφωνήσει ο Ύπατος τον δεκαρικό του...

...Ώρα 02:48 «Ανασύρθηκε νεκρός και έκτος εργάτης ενώ συνεχίζουν να αγνοούνται ακόμα δυο...»
(από το ημερολόγιο των Νεκρών)

Λεόν

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,
Η προσπάθεια, ώστε να μη «θάβεται» η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, στους πάγκους και τις αποθήκες των εφημεριδοπωλών και των διανομέων, συνεχίζεται. Πάνω σ' αυτό θέλουμε, για μια ακόμη φορά, να σας ευχαριστήσουμε για την έμπρακτη αλληλεγγύη σας.
Όσοι/ες θέλουν να μοιράσουν —χωρίς αντίτιμο— προηγούμενα φύλλα της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ στην πόλη τους ή την περιοχή που δραστηριοποιούνται και ζουν ή έχουν κάποια ιδέα που συμβάλλει στη μορφή και την ύλη της, ας επικοινωνήσουν μαζί μας στο τηλέφωνο 69 73 79 92 07 ή μέσω του email: diadromi@revolution.gr

ΕΑΝ ΔΕΝ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΤΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ Ή ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ

Ο ΚΑΥΚΑΣΟΣ ΦΛΕΓΕΤΑΙ, ΟΙ ΥΑΙΝΕΣ ΚΑΙΡΟΦΥΛΑΚΤΟΥΝ...

Τουλάχιστον 20 νεαρές γυναίκες έχουν μετακινηθεί τις τελευταίες ημέρες σε ορεινές περιοχές για να ενωθούν με τις δυνάμεις των ανταρτών ενάντια στη ρωσική κατοχή στην περιοχή του Καυκάσου.

Η κυριαρχία διαθέτει αναμφίβολα ικανούς «χειρούργους» που υπηρετούν κατά τα λεγόμενά τους τις ονομαζόμενες διεθνείς σχέσεις. Η ετερότητα στα έθιμα, στην γλώσσα, στις κοινωνικές παραδόσεις μετατρέπεται με ποικίλα ιδεολογήματα σε εχθρότητα για να πλαταίνουν συνεχώς τα χαντάκια των πολιτισμών και των θρησκειών, που χωρίζουν όλο και περισσότερο τις ανθρώπινες κοινωνίες.

Και είναι πράγματι τραγική ειρωνεία το γεγονός ότι ακριβώς την ίδια «στιγμή» το «δικαίωμα στην διαφορά» διατηρείται ως κυριαρχικό άλλοθι άλλοτε για την πρόκριση της υπεράσπισης των πολιτιστικών και άλλοτε των εθνι-

τους τα πυροβόλα των τανκς ισοπέδωναν τα κτίσματα, για να ακολουθήσει εκτεταμένο πλιάτσικο.

Οι ρωσικές στρατιωτικές δυνάμεις με την σειρά τους ισοπέδωσαν πόλεις στην Γεωργία, φέροντας σε απόγνωση χιλιάδες ανθρώπους ενώ δεν παρέλειψαν να καταστρέψουν στρατιωτικές εγκαταστάσεις.

Και όπως πάντα έρχεται η ώρα των διαπραγματεύσεων, η ώρα να εμφανιστούν οι «ουδέτεροι», που δήθεν έχουν τα χέρια τους καθαρά, εκείνοι που με περίσσεια υποκρισία, αλλά και θράσος, θα θυμίσουν τα περί πολιτισμένων λύσεων, σεβασμού του διεθνούς δικαίου και της προτέρας καταστάσεως, ίδιοι με τις ύαινες, δύο φορές αρπακτικά και απείρως πιο αποτρόπαιοι από τους ανα-

θειμένες να προσφέρουν, αφού ήδη από πριν πέντε μήνες ο Μπους μετά την συνάντησή του με τον Πούτιν στην Μαύρη Θάλασσα σε συνομιλίες εκτός των άλλων για την ένταξη Ουκρανίας και Γεωργίας στο ΝΑΤΟ, είχε δηλώσει ότι ο Πούτιν **«υπήρξε ειλικρινής μαζί μου»** και ότι **«αυτός είναι ο μόνος τρόπος να βρεθεί κοινό έδαφος»**.

Ένα κοινό έδαφος που υπήρχε, υπάρχει και θα υπάρχει για τους κυρίαρχους ώστε να ρυθμίζουν τις συνθήκες επιβολής πάνω στις ανθρώπινες κοινωνίες.

Είναι πασιφανές πως το κλίμα που καλλιεργείται από δημοσιογράφους και διάφορους αναλυτές για «αμερικανικό φιάσκο» στην υπόθεση της Γεωργίας βρίσκεται εκτός πραγματικότητας. Αυτού του είδους οι «αναλύσεις» είναι ένα ισχυρό προπαγανδιστικό εργαλείο που εντείνει και δικαιολογεί την τάση για κλιμάκωση των επεμβάσεων σε ευαίσθητες περιοχές και ζώνες, που ενδιαφέρουν τους κυρίαρχους εκατέρωθεν. Τους ίδιους σχεδιασμούς υπηρετούν και οι «ψυχροπολεμικές» κινήσεις. Με την αναστολή της συνεργασίας σε Νατοϊκό επίπεδο ανοίγει ο δρόμος για κινήσεις που «δεν θα μπορούν να αποφευχθούν». Η διακοπή της συνεργασίας σ' αυτόν τον τομέα διευκολύνει το προχώρημα ευρύτερων συνεργασιών στο παρόν και το μέλλον. **Συνεργάτες, που τα χέρια τους θα βάφονται συνεχώς με το αίμα ανθρώπων. Συνεργάτες, που απρόσκοπτα συνεχίζουν να κατασπαράζουν ανθρώπινες υπάρξεις, εκεί όπου προέχουν τα γεωπολιτικά και οικονομικά συμφέροντά τους.**

Είναι σαφές ακόμα και με μια βιαστική ματιά στο παγκόσμιο χάρτη, η αλληλουχία των κυριαρχικών σχεδιασμών και πρόσφατων εξελίξεων που περιλαμβάνουν: την συμφωνία εγκατάστασης νατοϊκής αντιπυραυλικής «ασπίδας» στην Πολωνία αμέσως μετά το μακελειό στην Γεωργία και την Ν. Οσετία, την υποψηφιότητα της Ουκρανίας για ένταξη στο ΝΑΤΟ που απορρίφθηκε για την ώρα όπως και εκείνη της Γεωργίας την περασμένη άνοιξη, το εξελισσόμενο ξεκαθάρισμα λογαριασμών στην Τουρκία ισχυρών εξουσιαστικών συμφερόντων, το λουτρό αίματος σε Γεωργία και Ν. Οσετία, την επανάκαμψη των ρωσικών συμφερόντων στο Αζερμπαϊτζάν στο οποίο διατηρούν ανοικτές πόρτες τόσο το Ιράν όσο και οι ΗΠΑ, την λεγόμενη αποκατάσταση τον Γενάρη των σχέσεων ΗΠΑ και του σκληρού καθεστώτος του Ουζμπεκιστάν (πλούσιου σε αποθέματα φυσικού αερίου) και την «ισορροπία» της επιρροής Ρώσων και ΗΠΑ στο Κιργιστάν, που συνορεύει με την Κίνα για να φθάσουμε και στην περιβόητη ολυμπιακή συγκυρία, που βέβαια μόνο τυχαία δεν ήταν.

Θα μνημονεύσουμε, επίσης, την περαιτέρω στρατιωτική και όχι μόνο συνεργασία Συρίας (που στρέφεται κατά του Ισραήλ από τους ...βασικούς προμηθευτές όπλων της

Η κυριαρχία διαθέτει αναμφίβολα ικανούς «χειρούργους» που υπηρετούν κατά τα λεγόμενά τους τις ονομαζόμενες διεθνείς σχέσεις. Η ετερότητα στα έθιμα, στην γλώσσα, στις κοινωνικές παραδόσεις μετατρέπεται με ποικίλα ιδεολογήματα σε εχθρότητα για να πλαταίνουν συνεχώς τα χαντάκια των πολιτισμών και των θρησκειών, που χωρίζουν όλο και περισσότερο τις ανθρώπινες κοινωνίες.

Και είναι πράγματι τραγική ειρωνεία το γεγονός ότι ακριβώς την ίδια «στιγμή» το «δικαίωμα στην διαφορά» διατηρείται ως κυριαρχικό άλλοθι άλλοτε για την πρόκριση της υπεράσπισης των πολιτιστικών και άλλοτε των εθνικών συνόρων.

Πάντα δια πυρός και σιδήρου. Πάντα αφήνοντας πίσω λεηλατημένες ζωές, ερείπια και πλήθος ανθρώπων και πληθυσμών που θα πρέπει να διαλέξουν ανάμεσα στην φυγή ή στην υποταγή σε κάποιο ισχυρό «προστάτη».

Άνθρωποι, κοινωνίες, πληθυσμοί ολόκληροι που μέσα σε λίγες ώρες, μέσα σε λίγες ημέρες βλέπουν να χάνεται από μπροστά τους κυριολεκτικά ο κόσμος που γνώρισαν, ο τρόπος ζωής που συνήθισαν μ' όσα προβλήματα και αν αυτός σημαδευόταν. Άνθρωποι που θα μείνουν γνωρίζοντας ότι τίποτα πια δεν θα είναι ίδιο, άνθρωποι που γνωρίζουν ότι θέλοντας και μη οι διπλανοί τους είναι πια εχθροί, που τους χωρίζει ποτάμι αίματος, ξεριζωμού και καταστροφής.

Δεν θα μπορούσε να αποτελεί εξαίρεση η ευρύτερη περιοχή του Καυκάσου (έχουν προηγηθεί ήδη οι εξελίξεις στο Κόσσοβο), ένα μωσαϊκό πληθυσμών που για εκατοντάδες χρόνια μπορεί κατά καιρούς να συγκρούονταν, αλλά έβρισκαν τους τρόπους να συνυπάρχουν.

Τα πρόσφατα γεγονότα είναι ενδεικτικά.

Οι γεωργιανές στρατιωτικές δυνάμεις και οι πάτρονές τους ξεκίνησαν τις επιχειρήσεις —αρκετές ημέρες πριν από την κυρίως εισβολή κατά την έναρξη των Ολυμπιακών αγώνων— με βομβαρδισμούς μικρών χωριών στα σύνορα με την Ν. Οσετία.

Ακολούθησε η ισοπέδωση του Τσχινβάλι. Μικρά παιδιά, γυναίκες, ηλικιωμένοι, αλλά και άνθρωποι κάθε ηλικίας εξολοθρεύθηκαν, την στιγμή που προσπαθούσαν να διαφύγουν μέσα σ' αυτοκίνητα, που έγιναν παρανάλωμα του πυρός. Νοσοκομεία, εκατοντάδες σπίτια, δρόμοι βομβαρδίστηκαν ανηλεώς, ενώ οι μακελάρηδες εισέβαλαν μέσα στα σπίτια και στα υπόγεια, όπου είχαν αναζητήσει καταφύγιο άμαχοι εκτελώντας τους εν ψυχρώ.

Οι θηριωδίες συνεχίστηκαν αμείωτες στα χωριά, όπου τεθωρακισμένα έριχναν προειδοποιητικές βολές, για να αναγκάσουν τους κατοίκους να βγουν έξω. Και όταν εκείνοι αρνιούνταν προτιμώντας να πεθάνουν στις εστίες τους τα πυροβόλα των τανκς ισοπέδωναν τα κτίσματα, για να ακολουθήσει εκτεταμένο πλιάτσικο.

Οι ρωσικές στρατιωτικές δυνάμεις με την σειρά τους ισοπέδωσαν πόλεις στην Γεωργία, φέροντας σε απόγνωση χιλιάδες ανθρώπους ενώ δεν παρέλειψαν να καταστρέψουν στρατιωτικές εγκαταστάσεις.

Και όπως πάντα έρχεται η ώρα των διαπραγματεύσεων, η ώρα να εμφανιστούν οι «ουδέτεροι», που δήθεν έχουν τα χέρια τους καθαρά, εκείνοι που με περίσσεια υποκρισία, αλλά και θράσος, θα θυμίσουν τα περί πολιτισμένων λύσεων, σεβασμού του διεθνούς δικαίου και της προτέρας καταστάσεως, ίδιοι με τις ύαινες, δύο φορές αρπακτικά και απείρως πιο αποτρόπαιοι από τους αναγνωρισμένους μακελάρηδες.

«Ισορροπία και όχι ακρότητες», συνέστησε ο γερμανός υπουργός Εξωτερικών, ενώ ο ιταλός ομόλογος του, την ίδια ώρα που ο στρατός επιβάλλει τον νόμο και την τάξη στους δρόμους ιταλικών πόλεων, έσπευσε να επικρίνει, όσους «αρέσκονται στον ήχο των (πολεμικών) τυμπάνων»... Πρώτο και καλύτερο και το γαλλικό κράτος που δεν θα μπορούσε να έχει σοβαρούς ενδοιασμούς στην αναγνώριση των ρωσικών συμφερόντων στην περιοχή, με τον μετά βαΐων και κλάδων μεσολαβητή Σαρκοζί να σπεύδει, σίγουρα ιδιαίτερα περήφανο για τις πρόσφατες καταγγελίες έκθεσης του υπουργείου Δικαιοσύνης της Ρουάντας, που δημοσιοποιήθηκε μέσα στον Ιούλιο και που περιγράφουν την «ανθρωπιστική παρέμβαση» του γαλλικού κράτους ως **συμμετοχή στην οργανωμένη σφαγή των Τούτσι, αλλά και των Χούτου που έκρυβαν ή θεωρήθηκε ότι έκρυβαν Τούτσι**. Οι αναγνωρισμένοι «ανθρωπιστές» της γαλλικής στρατιωτικής δύναμης κατηγορούνται ότι «συμμετείχαν και οι ίδιοι άμεσα στις δολοφονίες», ενώ «διέπραξαν πλείστους βιασμούς προσφύγων Τούτσι» υπό τις διαταγές των πολιτικών και στρατιωτικών επικεφαλής τους, που οργάνωσαν την σφαγή.

Μαζί με την έναρξη των διαπραγματεύσεων έρχεται και η ώρα των «εξηγήσεων», που πρέπει να αποκρύβουν την ουσία, να αφήνουν να διαφεύγουν οι «περιττές λεπτομέρειες», να χτίζονται οι προϋποθέσεις για την συνέχεια.

Η ρωσική προπαγάνδα και οι προβαλλόμενες αιτιάσεις περί της ευθύνης του «τρελού» Σαακασβίλι που είχε ηγηθεί το 2003 της «επανάστασης των Ρόδων», (συνοδεύτηκε από την «πορτοκαλί επανάσταση» στην Ουκρανία το 2004) φυσικά απέχουν παρασάγγας από την μακάβρια πραγματικότητα των σχεδιασμών των κυρίαρχων.

Το ίδιο απέχουν τόσο ο μύθος περί αμερικάνικου φιάσκου, όσο και οι «εξηγήσεις» των ΗΠΑ περί μη κατανόησης από την πλευρά του «υπερκινητικού» (sic!!!) γεωργιανού προέδρου των ορίων της στήριξης, που ήταν διατεθειμένες να προσφέρουν... Ωστόσο, το εν εξελίξει σχεδιαζόμενο ξεκαθάρισμα λογαριασμών στην Τουρκία ισχυρών εξουσιαστικών συμφερόντων, το λουτρό αίματος σε Γεωργία και Ν. Οσετία, την επανάκαμψη των ρωσικών συμφερόντων στο Αζερμπαϊτζάν στο οποίο διατηρούν ανοικτές πόρτες τόσο το Ιράν όσο και οι ΗΠΑ, την λεγόμενη αποκατάσταση τον Γενάρη των σχέσεων ΗΠΑ και του σκληρού καθεστώτος του Ουζμπεκιστάν (πλούσιου σε αποθέματα φυσικού αερίου) και την «ισορροπία» της επιρροής Ρώσων και ΗΠΑ στο Κιργιστάν, που συνορεύει με την Κίνα για να φθάσουμε και στην περιβόητη ολυμπιακή συγκυρία, που βέβαια μόνο τυχαία δεν ήταν.

Θα μνημονεύσουμε, επίσης, την περαιτέρω στρατιωτική και όχι μόνο συνεργασία Συρίας (που στρέφεται κατά του Ισραήλ από τους ...βασικούς προμηθευτές όπλων της Γεωργίας) και Ρωσίας, αλλά και τις ανακοινώσεις εκ μέρους του ιρανικού κράτους, ότι διαθέτει πυραύλους επιφανείας βεληνεκούς 300 χλμ από τις ιρανικές ακτές με δυνατότητα αποκλεισμού των Στενών του Ορμούζ.

Όσο για τις εξελίξεις του πολέμου ενάντια στην «τρομοκρατία» στο Αφγανιστάν οι αντάρτικες επιθέσεις ενάντια στις αμερικανικές δυνάμεις και τους συμμάχους τους έχουν κλιμακωθεί σε τέτοιο βαθμό, ώστε η περικύκλωση της Καμπούλ μόνο σαν φαντασίωση κάποιων πολέμαρχων των Ταλιμπάν και των πολυπληθών πλέον ανέντακτων συμμάχων τους δεν φαντάζει, ενώ οι σοβαρές απώλειες των Γάλλων στρατιωτών δείχνουν την προτίμηση των ανταρτών στο να πλήττουν, όλο και περισσότερο, νεοαφιχθέντα στρατιωτικά τμήματα που προέρχονται από ευρωπαϊκά κράτη. Ταυτόχρονα, η κατάσταση στο Πακιστάν θυμίζει ένα καζάνι που βράζει εφιαλτικά για τους σταυροφόρους που βρίσκονται στην ευρύτερη περιοχή...

Την ίδια στιγμή, το λεγόμενο αμερικάνικο φιάσκο στην Γεωργία έρχεται να ενταχθεί σε μια προεκλογική περίοδο στις ΗΠΑ, όπου προβάλλεται εκ νέου από αρκετά ΜΜΕ η ανάγκη μιας ηγεσίας με πυγμή. Η «παράξενη» επαναφορά της σημασίας της πολιτικής του Μπους ως υποχρέωση των διαδόχων του, βρήκε ήδη έτοιμο τον Ομπάμα να αλλάζει πλεύση, υποστηρίζοντας ενώπιον εκατοντάδων χιλιάδων βερολινέζων την διατήρηση της θανατικής ποινής, το δικαίωμα στην οπλοκατοχή, τον νόμο περί παρακολούθησης των τηλεφωνικών επικοινωνιών και την «ανάγκη» περισσότερων μέτρων κατά της διεθνούς «τρομοκρατίας», ενώ αναφερόμενος στην Ιερουσαλήμ ξεκαθάρισε ότι πρέπει να παραμείνει πρωτεύουσα του Ισραηλινού κράτους.

Πολλά τα μέτωπα για τους κυρίαρχους, μεγάλες φωτιές ανάβουν για νά επιβληθούν, ακόμα μεγαλύτερες πυρκαγιές θα τους περικυκλώσουν....

Και το γνωρίζουν...

Συσπείρωση Αναρχικών

Μισαλλοδοξία και εξουσιαστικές εξομοιώσεις

Οι τρόποι ελέγχου και επιβολής των θελήσεων της εξουσίας πάνω στις ανθρώπινες ομάδες και κοινότητες έχουν προϊστορία. Δεν είναι μόνο η άμεση βία δια των όπλων, που χρησιμοποιήθηκε και αποτελεί το βασικό μέσο στήριξης της εξουσίας, από την απλή της μορφή μέχρι και την πλέον σύνθετη που εμφανίζεται με την παρούσα μορφή του κράτους. Είναι και πολλά ακόμη μέσα που έχει στη διάθεσή της και συνεχώς πολλαπλασιάζει και βελτιώνει.

Η οικειοποίηση της ανθρώπινης έκφρασης και δημιουργικότητας προς όφελος της εξουσίας διατρέχει το σύνολο της πορείας αυτής της αντιανθρώπινης παρουσίας.

Είναι επόμενο πως από αυτή την οικειοποίηση και την αφομοιωτική διαδικασία δεν θα εξαιρούνταν ο λόγος, ο οποίος από την προφορική του παράδοση μέχρι και την απλή καταγραφή των ανθρώπινων βιωμάτων και εμπειριών άρχισε να «μεταφράζεται» και να χρησιμοποιείται από τους εξουσιαστές. **Ο προφορικός και ο γραπτός λόγος μετατράπηκε σε συστηματικό εργαλείο με σκοπό την υποταγή και την χειραγώγηση ανθρώπινων ομάδων**.

Η ρητορεία, η τεχνική του λόγου, για παράδειγμα, την οποία παρουσιάζουν σαν ένα θαυμαστό έργο του πολιτισμού, δεν έχει σχέση με την απλόχερη και ανιδιοτελή διάδοση απόψεων αλλά με την επιβολή. Η ιστορία της κυριαρχίας επιβεβαιώνει το γεγονός πως μέσα από τον εθισμό της επαναλαμβανόμενης «αλήθειας» χτίστηκαν και χτίζονται μεγάλες αυταπάτες και τεράστια ψέματα (όπως αυτό του «κρυφού σχολειού»). Αυτή η επανάληψη πότε με τον γραπτό και πότε με τον προφορικό λόγο των συγχρωτιζόμενων γίνεται ένα σημαντικό μέσο επηρεασμού και καθοδήγησης. **Για να μπορέσει να έχει επιτυχία αυτή η διαδικασία πρέπει να απουσιάζει ο αντίλογος, η αντίθετη άποψη.**

Είναι χαρακτηριστικό πως οι κάθε λογής εξουσιαστικές ομάδες προσπαθούν να αποκλείσουν την δυνατότητα ανάπτυξης της αντίθετης άποψης, ακριβώς **επειδή σκοπός τους είναι η επιβολή και όχι η ανάδειξη μιας**

τήσουν και μ' αυτό τον τρόπο να διαστρέψουν την συνείδηση και τον τρόπο σκέψης των ανθρώπων, στηρίζεται σε μια μείξη ψευδών στοιχείων και διαστρέβλωσης της πραγματικότητας. Συνεπώς είναι ευάλωτο από τη στιγμή που θα αντιμετωπίσει μια αντίθεση που βασίζεται σε πραγματικά περιστατικά ακόμα και αν δεν τα περιλαμβάνει συνολικά. Η αμφισβήτηση της εξουσίας σημαίνει άρνηση του υπάρχοντος, ανατροπή των σχέσεων και καταστάσεων που έχει καθιερώσει. Από αυτήν την αμφισβήτηση δεν σημαίνει πως θα προκύψει καλά και ντε μια συνθήκη ελευθερίας χωρίς κράτος, εξουσία, καταπίεση κι εκμετάλλευση. Κάθε άλλο. Θα μπορούσε να έχει σαν στόχευση μια εναλλαγή του υπάρχοντος, ένα μετασχηματισμό.

Οι αντιθέσεις μέσα στους κόλπους της εξουσίας-κυριαρχίας ανά τους αιώνες, η διαρκής προσπάθεια επέκτασης και παγίωσης των εξουσιαστικών σχέσεων πάνω στις κοινότητες και ομάδες των ανθρώπων, ο διαρκής κοινωνικός ανταγωνισμός, τροφοδοτούν και τροφοδοτούνται από καταγεγραμμένες εμπειρίες. Αυτές οι επί μέρους εμπειρίες, απόψεις, αναλύσεις και θεωρίες μπορούν να συνθέσουν, όταν αναλυθούν από την αναρχική απελευθερωτική σκοπιά **ΛΟΓΟ, ΣΤΑΣΗ και ΔΡΑΣΗ.**

Οι προσπάθειες απομόνωσης των αντίθετων απόψεων με τον αποκλεισμό, τη συκοφαντία και την προσπάθεια απαξίωσης εμφανίζοντάς τες ως αναξιόπιστες είναι μια συνηθισμένη πρακτική, η οποία συνοδεύεται και από την ανάλογη προπαγάνδα που κύριο μέρος της, σε πολλές περιπτώσεις, είναι η εμφάνιση ενός μόνο σημείου αποκομμένου, κατά κανόνα, από τα υπόλοιπα πραγματικά περιστατικά με τα οποία είναι άμεσα συνδεμένο.

Αυτά όλα έχουν μεγάλη σημασία για

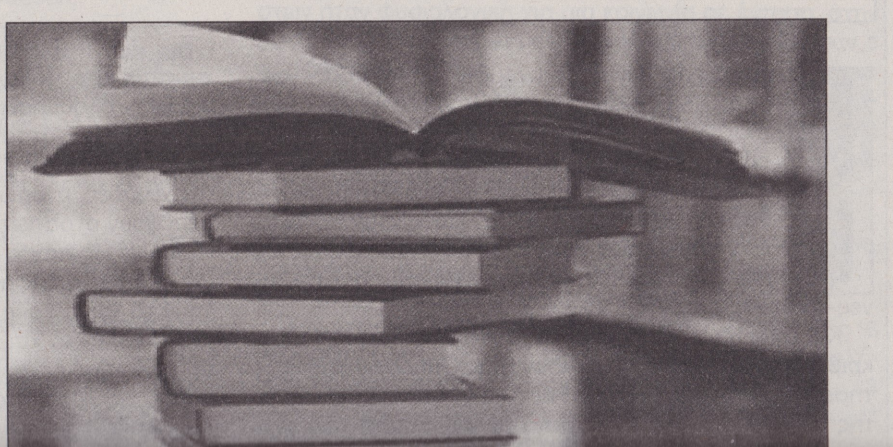
λόγοι, βέβαια, είναι πολλοί και έχουν σχέση με το κατά πόσο βολεύουν τον αποδέκτη των όσων του προσφέρονται μέσα στα πλαίσια μιας φανερής ή αδιαφανούς συναλλαγής.

Η εξαφάνιση της αντίθετης άποψης, ή τουλάχιστον ο παραμερισμός της, έχει ιδιαίτερη σημασία για τον εξουσιαστικό λόγο. Από την άλλη η πολύπλευρη προσέγγιση ενός ζητήματος μεγαλώνει τις δυνατότητες ανάλυσης **και στερεί στον σκοταδιστικό, μονολιθικό και προπαγανδιστικό λόγο τη δυνατότητα να επικρατήσει** και να αλώσει άτομα και συνειδήσεις ή, τουλάχιστον, παρέχει μια ευκαιρία για την αποτρο-

Με αυτό το κείμενο, όμως, θέλουμε να δώσουμε βάρος στην σημασία που έχουν τα μέσα και οι τρόποι αντιπαράθεσης, για την αναρχική κοινωνική δράση.

Αν ξεκινήσουμε από την περίοδο συγκρότησης των εξουσιαστικών σχέσεων και θεσμών στον ελλαδικό χώρο θα διαπιστώσουμε πως αυτή συνδυάστηκε με τη σύσταση των κρατών-πόλεων. Σ' αυτή την πολύχρονη διαδικασία χρησιμοποιήθηκαν όλα τα διαθέσιμα μέσα της εποχής για την στήριξη των συνθηκών κυριαρχίας κι εκμετάλλευσης.

Είναι χαρακτηριστικά δοσμένες, μέσα από τις σελίδες της ιστορίας της κυριαρχίας,

Μισαλλοδοξία και εξουσιαστικές εξομοιώσεις

πό την απλή της μορφή μέχρι και την πλέον σύνθετη που εμφανίζεται με την παρούσα μορφή του κράτους. Είναι και πολλά ακόμη μέσα που έχει στη διάθεσή της και συνεχώς πολλαπλασιάζει και βελτιώνει.

Η οικειοποίηση της ανθρώπινης έκφρασης και δημιουργικότητας προς όφελος της εξουσίας διατρέχει το σύνολο της πορείας αυτής της αντιανθρώπινης παρουσίας.

Είναι επόμενο πως από αυτή την οικειοποίηση και την αφομοιωτική διαδικασία δεν θα εξαιρούνταν ο λόγος, ο οποίος από την προφορική του παράδοση μέχρι και την απλή καταγραφή των ανθρώπινων βιωμάτων και εμπειριών άρχισε να «μεταφράζεται» και να χρησιμοποιείται από τους εξουσιαστές. **Ο προφορικός και ο γραπτός λόγος μετατράπηκε σε συστηματικό εργαλείο με σκοπό την υποταγή και την χειραγώγηση ανθρώπινων ομάδων**.

Η ρητορεία, η τεχνική του λόγου, για παράδειγμα, την οποία παρουσιάζουν σαν ένα θαυμαστό έργο του πολιτισμού, δεν έχει σχέση με την απλόχερη και ανιδιοτελή διάδοση απόψεων αλλά με την επιβολή. Η ιστορία της κυριαρχίας επιβεβαιώνει το γεγονός πως μέσα από τον εθισμό της επαναλαμβανόμενης «αλήθειας» χτίστηκαν και χτίζονται μεγάλες αυταπάτες και τεράστια ψέματα (όπως αυτό του «κρυφού σχολειού»). Αυτή η επανάληψη πότε με τον γραπτό και πότε με τον προφορικό λόγο των συγχρωτιζόμενων γίνεται ένα σημαντικό μέσο επηρεασμού και καθοδήγησης. **Για να μπορέσει να έχει επιτυχία αυτή η διαδικασία πρέπει να απουσιάζει ο αντίλογος, η αντίθετη άποψη.**

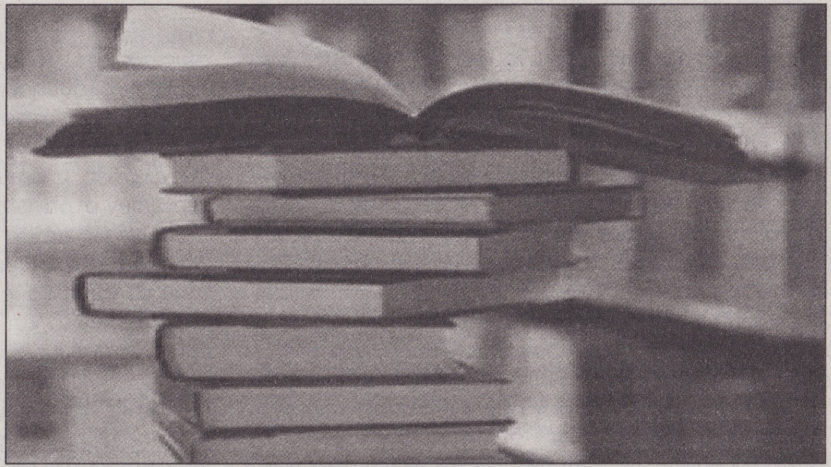
Είναι χαρακτηριστικό πως οι κάθε λογής εξουσιαστικές ομάδες προσπαθούν να αποκλείσουν την δυνατότητα ανάπτυξης της αντίθετης άποψης, ακριβώς **επειδή σκοπός τους είναι η επιβολή και όχι η ανάδειξη μιας πραγματικότητας που απελευθερώνει.** Ο λόγος είναι συγκεκριμένος. Όλο το οικοδόμημα που στήνουν, προκειμένου να εξαπα-

στατικά ακόμα και αν δεν τα περιλαμβάνει συνολικά. Η αμφισβήτηση της εξουσίας σημαίνει άρνηση του υπάρχοντος, ανατροπή των σχέσεων και καταστάσεων που έχει καθιερώσει. Από αυτήν την αμφισβήτηση δεν σημαίνει πως θα προκύψει καλά και ντε μια συνθήκη ελευθερίας χωρίς κράτος, εξουσία, καταπίεση κι εκμετάλλευση. Κάθε άλλο. Θα μπορούσε να έχει σαν στόχευση μια εναλλαγή του υπάρχοντος, ένα μετασχηματισμό.

Οι αντιθέσεις μέσα στους κόλπους της εξουσίας-κυριαρχίας ανά τους αιώνες, η διαρκής προσπάθεια επέκτασης και παγίωσης των εξουσιαστικών σχέσεων πάνω στις κοινότητες και ομάδες των ανθρώπων, ο διαρκής κοινωνικός ανταγωνισμός, τροφοδοτούν και τροφοδοτούνται από καταγεγραμμένες εμπειρίες. Αυτές οι επί μέρους εμπειρίες, απόψεις, αναλύσεις και θεωρίες μπορούν να συνθέσουν, όταν αναλυθούν από την αναρχική απελευθερωτική σκοπιά **ΛΟΓΟ, ΣΤΑΣΗ και ΔΡΑΣΗ.**

Οι προσπάθειες απομόνωσης των αντίθετων απόψεων με τον αποκλεισμό, τη συκοφαντία και την προσπάθεια απαξίωσης εμφανίζοντάς τες ως αναξιόπιστες είναι μια συνηθισμένη πρακτική, η οποία συνοδεύεται και από την ανάλογη προπαγάνδα που κύριο μέρος της, σε πολλές περιπτώσεις, είναι η εμφάνιση ενός μόνο σημείου αποκομμένου, κατά κανόνα, από τα υπόλοιπα πραγματικά περιστατικά με τα οποία είναι άμεσα συνδεμένο.

Αυτά όλα έχουν μεγάλη σημασία για τους εξουσιαστές κάθε απόχρωσης. Ο εξουσιαστικός λόγος —από την λεγόμενη άκρα δεξιά μέχρι την επονομαζόμενη άκρα αριστερά— βασίζεται ακριβώς στη μονολιθικότητα και την υπέρτατη αλήθεια, που υποτίθεται πως κατέχει και διατυμπανίζει. Ο φανατισμός και η μισαλλοδοξία έχουν ή είναι προε-

διαίτερη σημασία για τον εξουσιαστικό λόγο. Από την άλλη η πολύπλευρη προσέγγιση ενός ζητήματος μεγαλώνει τις δυνατότητες ανάλυσης **και στερεί στον σκοταδιστικό, μονολιθικό και προπαγανδιστικό λόγο τη δυνατότητα να επικρατήσει** και να αλώσει άτομα και συνειδήσεις ή, τουλάχιστον, παρέχει μια ευκαιρία για την αποτροπή της εγκαθίδρυσης αυτής της κατάστασης.

Αυτός ο αντίθετος λόγος, είτε αναφέρεται άμεσα στο υπό εξέταση γεγονός, άποψη ή θεωρία είτε εκ του πλαγίου, βοηθά στην κατανόηση των πραγματικών γεγονότων και συνθηκών και την αποκάλυψη των ψεμάτων της εξουσίας.

σουμε πως αυτή συνδυάστηκε με τη σύσταση των κρατών-πόλεων. Σ' αυτή την πολύχρονη διαδικασία χρησιμοποιήθηκαν όλα τα διαθέσιμα μέσα της εποχής για την στήριξη των συνθηκών κυριαρχίας κι εκμετάλλευσης.

Είναι χαρακτηριστικά δοσμένες, μέσα από τις σελίδες της ιστορίας της κυριαρχίας, οι σκληρές συγκρούσεις των διαφόρων εξουσιαστικών φατριών για την επικράτηση. Σ' αυτήν τη διαμάχη το αποτέλεσμα ήταν η δίωξη και η εξόντωση των αντιπάλων του κράτους τόσο σε επίπεδο πολιτικής διαμάχης όσο και στη βάση του ανταγωνισμού κράτους και υπόδουλων. Οι τρόποι με τους οποίους εγκαθιδρύθηκε η κατική αυθεντι-

Σύντροφοι/σσες και Φίλοι/ες,
εάν πρόκειται να στείλετε ΣΥΣΤΗΜΕΝΕΣ επιστολές ή δέματα, θα πρέπει να απευθύνονται στο όνομα: Παναγιώτης Λιόλιος, Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ

Η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ μας διεύθυνση είναι:
diadromi@revolution.gr,
και το τηλέφωνο επικοινωνίας **69 73 79 92 07**
***

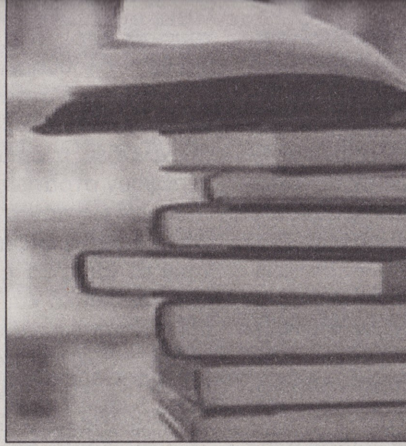
χτίζονται μεγάλες αυταπάτες και τεράστια ψέματα (όπως αυτό του «κρυφού σχολειού»). Αυτή η επανάληψη πότε με τον γραπτό και πότε με τον προφορικό λόγο των συγχρωτιζόμενων γίνεται ένα σημαντικό μέσο επηρεασμού και καθοδήγησης. **Για να μπορέσει να έχει επιτυχία αυτή η διαδικασία πρέπει να απουσιάζει ο αντίλογος, η αντίθετη άποψη.**

Είναι χαρακτηριστικό πως οι κάθε λογής εξουσιαστικές ομάδες προσπαθούν να αποκλείσουν την δυνατότητα ανάπτυξης της αντίθετης άποψης, ακριβώς **επειδή σκοπός τους είναι η επιβολή και όχι η ανάδειξη μιας πραγματικότητας που απελευθερώνει.** Ο λόγος είναι συγκεκριμένος. Όλο το οικοδόμημα που στήνουν, προκειμένου να εξαπατήσουν, ...χική απελευθερωτική σκοπιά **ΛΟΓΟ, ΣΤΑΣΗ και ΔΡΑΣΗ.**

Οι προσπάθειες απομόνωσης των αντίθετων απόψεων με τον αποκλεισμό, τη συκοφαντία και την προσπάθεια απαξίωσης εμφανίζοντάς τες ως αναξιόπιστες είναι μια συνηθισμένη πρακτική, η οποία συνοδεύεται και από την ανάλογη προπαγάνδα που κύριο μέρος της, σε πολλές περιπτώσεις, είναι η εμφάνιση ενός μόνο σημείου αποκομμένου, κατά κανόνα, από τα υπόλοιπα πραγματικά περιστατικά με τα οποία είναι άμεσα συνδεμένο.

Αυτά όλα έχουν μεγάλη σημασία για τους εξουσιαστές κάθε απόχρωσης. Ο εξουσιαστικός λόγος —από την λεγόμενη άκρα δεξιά μέχρι την επονομαζόμενη άκρα αριστερά— βασίζεται ακριβώς στη μονολιθικότητα και την υπέρτατη αλήθεια, που υποτίθεται πως κατέχει και διατυμπανίζει. Ο φανατισμός και η μισαλλοδοξία έχουν ή είναι προεκτάσεις τριών συνήθως καταστάσεων. Η πρώτη αφορά τα υλικά οφέλη και προνόμια, η δεύτερη την προσδοκία ωφελημάτων ή προνομίων και η τρίτη την αφαιρετική ιδεοληψία.

Βέβαια, η εθελούσια τύφλωση έχει σχέση με την εθελοδουλία, την προσήλωση χωρίς αντιρρήσεις (ή με επιφανειακές που δεν μεταβάλλουν αυτή τη σχέση) στον εκάστοτε αρχηγό της οποιασδήποτε παρέας, κάστας ή φάρας, στον έμπιστο. Οι

Σύντροφοι/σσες και Φίλοι/ες,

εάν πρόκειται να στείλετε ΣΥΣΤΗΜΕΝΕΣ επιστολές ή δέματα, θα πρέπει να απευθύνονται στο όνομα: Παναγιώτης Λιόλιος, Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ

Η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ μας διεύθυνση είναι:
diadromi@revolution.gr,
και το τηλέφωνο επικοινωνίας 69 73 79 92 07

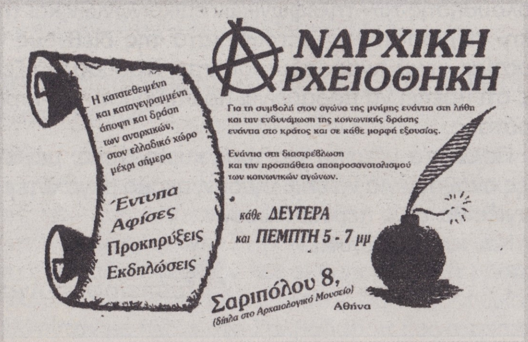
***

η Αναρχική Αρχειοθήκη Θεσ/νίκης
(Δελμούζου 3, πρώτη παράλληλος της Φιλίππου, από Αγίας Σοφίας)
είναι ανοικτά Τετάρτη 5.30 - 8 το απόγευμα
και Σάββατο από 10.30πμ - 2.00μμ
τηλέφωνο επικοινωνίας 6992231286

***

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΚΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ και ΠΕΜΠΤΗ 5-7μμ

Ο Κύκλος Σύνταξης της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ συναντιέται κάθε Τρίτη απόγευμα στις 7, στο χώρο της Αναρχικής Αρχειοθήκης Αθήνας
(Σαριπόλου 8, δίπλα στο Μουσείο)

πή της εγκαθίδρυσης αυτής της κατάστασης.

Αυτός ο αντίθετος λόγος, είτε αναφέρεται άμεσα στο υπό εξέταση γεγονός, άποψη ή θεωρία είτε εκ του πλαγίου, βοηθά στην κατανόηση των πραγματικών γεγονότων και συνθηκών και την αποκάλυψη των ψεμάτων της εξουσίας.

Πως θα μπορούσε, για παράδειγμα, να ξεδιαλυθεί το μεγάλο ψέμα για το «κρυφό σχολειό» αν δεν υπήρχαν οι καταγραφές για την ύπαρξη σχολείων, που λειτουργούσαν απρόσκοπτα στη διάρκεια της οθωμανικής κυριαρχίας; Πόσο θα καθυστερούσε να ενημερωθεί ο κόσμος (ή πόσο αλλοιωμένη, αν όχι περιορισμένη θα ήταν η γνώση) για τα ειδεχθή εγκλήματα και βασανιστήρια στα στρατόπεδα συγκέντρωσης του κομμουνιστικού κράτους, αν δεν κυκλοφορούσαν ή καταστρέφονταν τα βιβλία του Αλέξανδρου Σολτζενίτσιν;

Στη εξουσιαστική χρήση του λόγου η αποσπασματικότητα (ιδιαίτερα στον προφορικό), είναι το εύκολο μέσο για την εξουδετέρωση του οποιουδήποτε αντίπαλου, (υπαρκτού ή κατασκευασμένου), η ανατροπή της πραγματικότητας και η μετατροπή του επιτιθέμενου σε δήθεν αμυνόμενου, του σηκοφάντη σε σηκοφαντημένο. Όλα αυτά αποτελούν μια συγκεκριμένη πτυχή της σημασίας που έχει η τεχνική του λόγου, για την οποία πολλά θα μπορούσαν να αναπτυχθούν.

οι σκληρές συγκρούσεις των διαφόρων εξουσιαστικών φατριών για την επικράτηση. Σ' αυτήν τη διαμάχη το αποτέλεσμα ήταν η δίωξη και η εξόντωση των αντιπάλων του κράτους τόσο σε επίπεδο πολιτικής διαμάχης όσο και στη βάση του ανταγωνισμού κράτους και υπόδουλων. Οι τρόποι με τους οποίους εγκαθιδρύθηκε η κρατική αυθεντία και η κυριαρχία τής εκάστοτε εξουσιαστικής ομάδας δεν έχει και πολλές αποκλίσεις από μεταγενέστερους φτάνοντας έως και τους πλέον πρόσφατους.

Ο διωγμός της αντίθετης ή ανατρεπτικής προς το κράτος άποψης ή θεωρίας δεν είναι γνώρισμα μόνο των νεώτερων χρόνων.

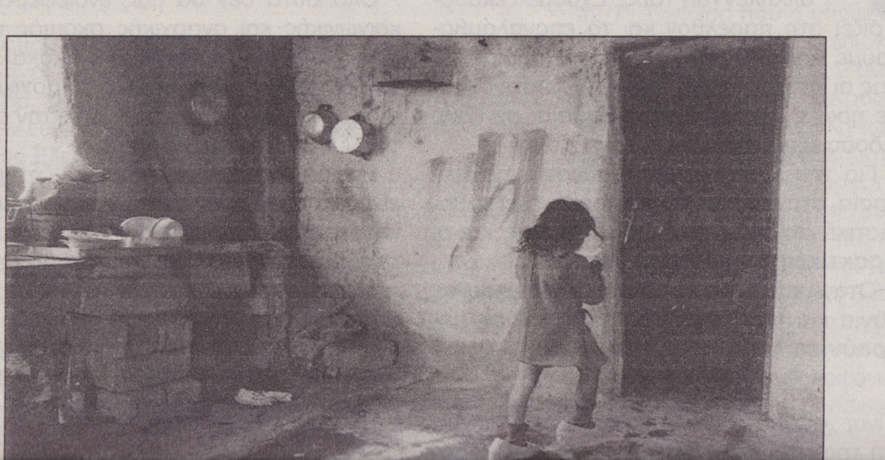
Το κάψιμο και η καταστροφή βιβλίων

Μολονότι πολλοί γνωρίζουν μέσα από πολλές και συνάμα μονότονες αναφορές για το κάψιμο βιβλίων από τους ναζί, δεν γνωρίζουν όμως για τους διωγμούς όσων αντιτίθονταν στην κυριαρχία κατά την αρχαιότητα στον ελλαδικό χώρο. Οι οπαδοί και θιασώτες της αρχαίας Ελλάδας και της αμεσοδημοκρατικής εξουσίας καλό είναι να θυμηθούν ή να γνωρίσουν την αγριότητα και την μισαλλοδοξία των «ένδοξων προγόνων» τους.

Το κάψιμο και η καταστροφή βιβλίων

Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός του διωγμού που εξαπολύθηκε, με βάση το ψήφισμα που φέρει το όνομα του μάντη Διοπείθη, κατά τον 5ο αιώνα (Π.Χ.) τον επονομαζόμενο και «χρυσό». Σύμφωνα, μάλιστα, με αυτό το ψήφισμα καταδικάστηκε ο Σωκράτης και διώχτηκαν όσοι «δεν πίστευαν στα θεία και διέδιδαν θεωρίες για τα ουράνια φαινόμενα» (Πλουτάρχου Περικλής, 32). Οι ποινές που επιβάλλονταν ήταν η εξορία, ο θάνατος και το κάψιμο των συγγραμμάτων (Nauk, Fragm. Trag. Gracc. 2η έκδοση, σελ. 771).

Όταν ο Πρωταγόρας στο «Περί θεών» βιβλίο του ανέφερε ότι δεν ξέρει αν υπάρ-

περιγράφει πώς όταν ο, εν λόγω, Αλέξανδρος βρήκε τις **Κύριες Δόξες** του *Επίκουρου*, όπου υπήρχαν συνοπτικά τα βασικά σημεία της Επικούρειας φιλοσοφίας «το πήγε στο κέντρο της αγοράς και το έκαψε πάνω σε ξύλα συκιάς, καίγοντας έτσι δήθεν και τον ίδιο. Μετά έριξε τη στάχτη στη θάλασσα λέγοντας μάλιστα το χρησμό: **ξορκίζω τις αντιλήψεις του τυφλού γέροντα πυρπολώντας τες**».

Μια ατελεύτητη αλληλουχία γεγονότων μισαλλοδοξίας και φανατισμού διατρέχει την πορεία της κυριαρχίας. Χιλιάδες σημαντικά έργα που θα μπορούσαν να βοηθήσουν στην κατανόηση της πορείας της κυριαρχίας και των ανταγωνιστικών προς αυτήν δραστηριοποιήσεων (κινήσεων, εξεγέρσεων και επαναστατικών γεγονότων) έχουν καταστραφεί ή αλλοιωθεί με συστηματικό τρόπο.

Εκατοντάδες χιλιάδες καταγεγραμμένες εμπειρίες και σκέψεις που θα μπορούσαν να επισπεύσουν και να διαφοροποιήσουν αντιλήψεις και θεωρήσεις, αλλά και να προσδώσουν μια σφαιρική εικόνα

Από τα όσα εκτέθηκαν η διατήρηση των καταγεγραμμένων εμπειριών και απόψεων, θεωρητικών ή μη, ιδεολογικών ή πολιτικών δεν έχει σχέση με τη συμφωνία ή διαφωνία προς αυτές, ούτε αποτελεί μέρος κάποιας δημοκρατικής ευαισθησίας. **ΕΙΝΑΙ ΖΗΤΗΜΑ ΟΥΣΙΑΣ**.

Η μισαλλοδοξία και ο φανατισμός, με δεδομένο ότι επιδιώκουν την εξαφάνιση της αντίθετης γνώμης δεν έχουν όρια. Ο γερμανός ποιητής Χάινριχ Χάινε (1797-1856) είχε πει: ***«εκεί που καίγονται βιβλία, σύντομα θα καούν και άνθρωποι»***. Μια φράση που επιβεβαιώθηκε με τον πλέον συνταρακτικό τρόπο ενενήντα χρόνια μετά το θάνατό του. Αν την κατατάσσαμε στις προφητείες θα παραβλέπαμε την επίγνωση της εξουσιαστικής μανίας και της μισαλλοδοξίας, που αποτύπωνε αυτή η φράση.

Είναι αναμενόμενο, οι κάθε είδους εξουσιαστές να καταφεύγουν σε αγριότητες, προκειμένου να διατηρήσουν και να επεκτείνουν την πολιτική, ιδεολογική και οικονομική τους κυριαρχία.

Άλλωστε, η επιβολή της «καθαρής» φυλής και η επικράτηση της «ορθής» ιδεολογίας, θεωρίας και πολιτικής δια μέσου κατασταλτικών μεθοδεύσεων, έχουν πολλούς κοινούς παρονομαστές.

Υπάρχει, όπως ήδη έχουμε αναφέρει, μια μακρόχρονη πορεία και διαδικασία διωγμών. Ο,τιδήποτε βρισκόταν ή βρίσκεται αντιμέτωπο με το κράτος και τις εξουσιαστικές θεωρίες, ιδεολογίες, πρακτικές και επιλογές, γίνεται αντικείμενο καταστολής. Αυτήν την καταστολή και τους διωγμούς έχουν δεχθεί και εξακολουθούν να υφίστανται οι ελευθεριακές και αναρχικές απόψεις και μάλιστα με πολλούς τρόπους. Εφαρμόζεται με την **τρομοκρατία**, την **απειλή**, τη **διαστρέβλωση** και τη **συκοφαντία**, την **αποσιώπηση** και το **σαμποτάρισμα**. Όλα αυτά άλλοτε γίνονται με επίσημο τρόπο και άλλοτε υπόγεια. Τα αποτελέσματα, πάντως, σε όλες τις περιπτώσεις είναι ίδια.

Αυτή η διαδικασία βρίσκεται ενταγμένη μέσα στο πλαίσιο ενός αμείλικτου πολέμου που διεξάγουν οι κρατούντες, οι εξουσιαστικές ιδεολογίες κάθε απόχρωσης. Γι' αυ-

τάν επτασφράγιστα μυστικά και θα αφορούσαν μόνο τους μυημένους, που θα επίχαιραν για την δολοφονική μανία των «συναγωνιστών» τους.

Αυτή η απαξίωση της ανθρωπινότητας, που οι διάφορες εκδοχές της κυριαρχίας επέδειξαν, αναδεικνύεται μέσα από την αναρχική οπτική: τις απόψεις, θεωρήσεις και πρακτικές, που συμβάλλουν στην κατανόηση πως η ατομική και συνολική απελευθέρωση περνά μέσα από την αναρχική κοινωνική επανάσταση.

Θα πρέπει να κρατήσουμε, ακόμα, ένα καθοριστικό ζήτημα: **Όταν οι απόψεις και οι θεωρίες δεν πολεμούνται με αντιπαράθεση απόψεων και επιχειρημάτων αλλά με τη φωτιά και την καταστροφή των βιβλίων στα οποία έχουν αποτυπωθεί, τότε ο σίγουρα χαμένος είναι ο καταστροφέας**. Κανένα Fahrenheit 451 δεν είναι ικανό να αντιμετωπίσει την πραγματικότητα. Μπορεί ενδεχομένως να επιβληθεί πρόσκαιρα αλλά σύντομα θα διαπιστώσει το μάταιο αυτής της «επιτυχίας». Αυτό έχει αποδειχτεί μέσα από τη ζωή.

Οι εμπρησμοί βιβλίων και βιβλιοπωλείων δεν αποδεικνύουν δύναμη, αλλά αδυναμία. Κανείς και ποτέ δεν νίκησε καταστρέφοντας την καταγραμμένη άποψη του αντιπάλου του, με τη φωτιά, την συκοφαντία και την απαγόρευση.

Η δικτατορία με τον Μεταξά όπως και η δικτατορία με τους συνταγματάρχες της 21 Απρίλη, παρ' ότι απαγόρευσαν, κατέστρεψαν και λεηλάτησαν βιβλία απέτυχαν! Το ίδιο αποτέλεσμα έχουν και οι όποιες πρακτικές προσπαθούν με περιορισμένες μορφές δράσης, όπως η φωτιά, να καταστρέψουν την **ΕΝΕΡΓΕΙΑ**.

Πέραν όλων αυτών είναι χαρακτηριστικό το πνεύμα της **πολιτικής απάτης και εξαπάτησης** όταν τα βιβλιοπωλεία βαφτίζονται επιχειρήσεις και τα βιβλία εμπορεύματα. Παρά το ότι υπάρχει αυτή η διάσταση (της εμπορευματικής πτυχής) δεν μεταβάλλει στο ελάχιστο την ουσία των πραγμάτων. Όσο κι αν βαφτιστεί το κρέας και ονομαστεί ψάρι είναι απίθανο να έχει τη μυρωδιά της θάλασσας και τη γεύση του ψαριού.

Ομοίως, το άλλοθι-ισχυρισμός πως με

για φαινόμενα» (Πλουτάρχου Περικλής, 32). Οι ποινές που επιβάλλονταν ήταν η εξορία, ο θάνατος και το κάψιμο των συγγραμμάτων (Nauk, Fragm. Trag. Gracc. 2η έκδοση, σελ. 771).

Όταν ο Πρωταγόρας στο «Περί θεών» βιβλίο του ανέφερε ότι δεν ξέρει αν υπάρχουν θεοί, οι Αθηναίοι τον έδιωξαν από την πόλη και **έκαψαν τα βιβλία του στην Αγορά**, αφού πρώτα έβγαλαν κήρυκα και τα μάζεψαν ένα-ένα από όσους είχαν αντίτυπα (Πλούταρχου, Νικίας, 23). Το ίδιο αναφέρεται από τον **Φιλόστρατο** (*Βίοι Σοφιστών*, Ι 10, 3), τον **Ησύχιο** (*Ονοματολόγος*) και τον **Σέξτο τον Εμπειρικό** (*Προς μαθηματικούς*, IX 55).

Το κάψιμο και η καταστροφή βιβλίων

ξορκίζω τις αντιλήψεις του τυφλού γέροντα πυρπολώντας τες».

Μια ατελεύτητη αλληλουχία γεγονότων μισαλλοδοξίας και φανατισμού διατρέχει την πορεία της κυριαρχίας. Χιλιάδες σημαντικά έργα που θα μπορούσαν να βοηθήσουν στην κατανόηση της πορείας της κυριαρχίας και των ανταγωνιστικών προς αυτήν δραστηριοποιήσεων (κινήσεων, εξεγέρσεων και επαναστατικών γεγονότων) έχουν καταστραφεί ή αλλοιωθεί με συστηματικό τρόπο.

Εκατοντάδες χιλιάδες καταγεγραμμένες εμπειρίες και σκέψεις που θα μπορούσαν να επισπεύσουν και να διαφοροποιήσουν αντιλήψεις και θεωρήσεις, αλλά και να προσδώσουν μια σφαιρική εικόνα γύρω από πολλά ζητήματα, γεγονότα και καταστάσεις, καταστράφηκαν λόγω του ότι εμπόδιζαν τους σχεδιασμούς της εκάστοτε εξουσίας.

Από την αρχαιότητα στη Ρωμαϊκή κυριαρχία και από κει στη Βυζαντινή και στον σκοταδισμό της χριστιανικής μονομανίας, οι καταστροφές βιβλίων και βιβλιοθηκών συνεχίστηκαν, προκειμένου να διασφαλί-

Η μισαλλοδοξία και ο φανατισμός, με δεδομένο ότι επιδιώκουν την εξαφάνιση της αντίθετης γνώμης δεν έχουν όρια. Ο γερμανός ποιητής Χάινριχ Χάινε (1797-1856) είχε πει: ***«εκεί που καίγονται βιβλία, σύντομα θα καούν και άνθρωποι»***. Μια φράση που επιβεβαιώθηκε με τον πλέον συνταρακτικό τρόπο ενενήντα χρόνια μετά το θάνατό του. Αν την κατατάσσαμε στις προφητείες θα παραβλέπαμε την επίγνωση της εξουσιαστικής μανίας και της μισαλλοδοξίας, που αποτύπωνε αυτή η φράση.

Είναι αναμενόμενο, οι κάθε είδους εξουσιαστές να καταφεύγουν σε αγριότητες, προκειμένου να διατηρήσουν και να εντείνουν την πολιτική, ιδεολογική και οικονομική τους κυριαρχία.

Άλλωστε, η επιβολή της «καθαρής» φυλής και η επικράτηση της «ορθής» ιδεολογίας, θεωρίας και πολιτικής δια μέσου κατασταλτικών μεθοδεύσεων, έχουν πολλούς κοινούς παρονομαστές.

Υπάρχει, όπως ήδη έχουμε αναφέρει, μια μακρόχρονη πορεία και διαδικασία διωγμών. Ο,τιδήποτε βρισκόταν ή βρίσκεται αντιμέτωπο με το κράτος και τις εξουσιαστικές θεωρίες, ιδεολογίες, πρακτικές και επιλογές, γίνεται αντικείμενο καταστολής. Αυτήν την καταστολή και τους διωγμούς έχουν δεχθεί και εξακολουθούν να υφίστανται οι ελευθεριακές και αναρχικές απόψεις και μάλιστα με πολλούς τρόπους. Εφαρμόζεται με την **τρομοκρατία**, την **απειλή**, τη **διαστρέβλωση** και τη **συκοφαντία**, την **αποσιώπηση** και το **σαμποτάρισμα**. Όλα αυτά άλλοτε γίνονται με επίσημο τρόπο και άλλοτε υπόγεια. Τα αποτελέσματα, πάντως, σε όλες τις περιπτώσεις είναι ίδια.

Αυτή η διαδικασία βρίσκεται ενταγμένη μέσα στο πλαίσιο ενός αμείλικτου πολέμου που διεξάγουν οι κρατούντες, οι εξουσιαστικές ιδεολογίες κάθε απόχρωσης. Γι' αυτό και δεν μας διαφεύγει ούτε στιγμή πως **ο τρόπος με τον οποίο διεξάγεται ένας πόλεμος καθορίζει πάρα πολλά και κυρίως τα αποτελέσματα**. Δεν μπορούμε να ξεμπερδεύουμε με αφορισμούς του είδους **«αυτά έχει ο πόλεμος»** και να ισχυριζόμαστε πως ακολουθώντας τις πρακτικές των εχθρών της ελευθερίας αγωνιζόμαστε για την πανανθρώπινη ελευθερία. Στον αγώνα για την καταστροφή των εξουσιαστικών κι εκμεταλλευτικών σχέσεων εκείνο που πάντα κάνει τη «διαφορά» είναι ο τρόπος διεξαγωγής αυτού του αγώνα ή, αν θέλουμε, πόλεμου. **Ο απελευθερωτικός πόλεμος**

αναρχική οπτική: τις απόψεις, θεωρήσεις και πρακτικές, που συμβάλλουν στην κατανόηση πως η ατομική και συνολική απελευθέρωση περνά μέσα από την αναρχική κοινωνική επανάσταση.

Θα πρέπει να κρατήσουμε, ακόμα, ένα καθοριστικό ζήτημα: **Όταν οι απόψεις και οι θεωρίες δεν πολεμούνται με αντιπαράθεση απόψεων και επιχειρημάτων αλλά με τη φωτιά και την καταστροφή των βιβλίων στα οποία έχουν αποτυπωθεί, τότε ο σίγουρα χαμένος είναι ο καταστροφέας**. Κανένα Fahrenheit 451 δεν είναι ικανό να αντιμετωπίσει την πραγματικότητα. Μπορεί ενδεχομένως να επιβληθεί πρόσκαιρα αλλά σύντομα θα διαπιστώσει το μάταιο αυτής της «επιτυχίας». Αυτό έχει αποδειχτεί μέσα από τη ζωή.

Οι εμπρησμοί βιβλίων και βιβλιοπωλείων δεν αποδεικνύουν δύναμη, αλλά αδυναμία. Κανείς και ποτέ δεν νίκησε καταστρέφοντας την καταγραμμένη άποψη του αντιπάλου του, με τη φωτιά, την συκοφαντία και την απαγόρευση.

Η δικτατορία με τον Μεταξά όπως και η δικτατορία με τους συνταγματάρχες της 21 Απρίλη, παρ' ότι απαγόρευσαν, κατέστρεψαν και λεηλάτησαν βιβλία απέτυχαν! Το ίδιο αποτέλεσμα έχουν και οι όποιες πρακτικές προσπαθούν με περιορισμένες μορφές δράσης, όπως η φωτιά, να καταστρέψουν την **ΕΝΕΡΓΕΙΑ**.

Πέραν όλων αυτών είναι χαρακτηριστικό το πνεύμα της **πολιτικής απάτης και εξαπάτησης** όταν τα βιβλιοπωλεία βαφτίζονται επιχειρήσεις και τα βιβλία εμπορεύματα. Παρά το ότι υπάρχει αυτή η διάσταση (της εμπορευματικής πτυχής) δεν μεταβάλλει στο ελάχιστο την ουσία των πραγμάτων. Όσο κι αν βαφτιστεί το κρέας και ονομαστεί ψάρι είναι απίθανο να έχει τη μυρωδιά της θάλασσας και τη γεύση του ψαριού.

Ομοίως, το άλλοθι-ισχυρισμός πως με τους εμπρησμούς βιβλιοπωλείων προστατεύονται οι νέοι από τα ναζιστικά (εθνικιστικά) και φασιστικά βιβλία και απόψεις, απέχει πολύ από την αναρχία. Οι αναρχικοί δεν έχουν αναλάβει ούτε μπορούν να αναλάβουν περιστασιακά ή εργολαβικά την «σωτηρία της ψυχής» νέων και γερόντων. Αυτά τα αφήνουν στο κράτος και τους κάθε είδους Πλεύρηδες, που επιδιώκουν την απόσυρση βιβλίων (όπως το *«Ζιγκ-ζαγκ στις νεραντζιές»* της Έρσης Σωτηροπούλου) και σε ορισμένες περιπτώσεις το επιτυγχάνουν.

χουν θεοί, οι Αθηναίοι τον έδιωξαν από την πόλη και **έκαψαν τα βιβλία του στην Αγορά**, αφού πρώτα έβγαλαν κήρυκα και τα μάζεψαν ένα-ένα από όσους είχαν αντίτυπα (Πλούταρχου, Νικίας, 23). Το ίδιο αναφέρεται από τον **Φιλόστρατο** (*Βίοι Σοφιστών*, I 10, 3), τον **Ησύχιο** (*Ονοματολόγος*) και τον **Σέξτο τον Εμπειρικό** (*Προς μαθηματικούς*, IX 55).

Ο Πλάτωνας πρωτοστατούσε στην εκστρατεία (πογκρόμ) για την εξαφάνιση του έργου του Δημόκριτου. Συγκέντρωσε τα βιβλία του Δημόκριτου και θέλησε να τα κάψει. *«Μα ο Αμύκλας και ο Κλεινίας, δύο Πυθαγόρειοι, τον εμπόδιζαν, λέγοντάς του ότι δεν έχει τίποτα να ωφεληθεί επειδή πολλοί τώρα πια έχουν στα χέρια τους βιβλία του Δημόκριτου»*, (*Διογένης Λαέρτιος*, IX, 40). **Ήρθε, όμως η στιγμή όπου τα δικά του έργα έγιναν στόχος και μάλιστα από τον νεοπλατωνικό Πρόκλο.**

Η συνηθισμένη επίκληση για την καταστροφή των αντίθετων προς την κυρίαρχη θέση, άποψη ή πολιτική είναι η προστασία του κοινού ή της νεολαίας από τη διαφθορά. Σ' αυτό το «πνεύμα», **ο Πρόκλος ήθελε να αποσύρει από την κυκλοφορία όλα τα βιβλία, εκτός από τα Τίμαιος και Χαλδαϊκά Λόγια, ώστε να εμποδίσει να βλάψουν τους ανεκπαίδευτους** (Μαρίνου, *Βίος Πρόκλου*, 38).

Ο **Λουκιανός**, στο, υπό μορφήν επιστολής, έργο του **Αλέξανδρος ή Ψευδόμαντις**, γύρω από πολλά ζητήματα, γεγονότα και καταστάσεις, καταστράφηκαν λόγω του ότι εμπόδιζαν τους σχεδιασμούς της εκάστοτε εξουσίας.

Από την αρχαιότητα στη Ρωμαϊκή κυριαρχία και από κει στη Βυζαντινή και στον σκοταδισμό της χριστιανικής μονομανίας, οι καταστροφές βιβλίων και βιβλιοθηκών συνεχίστηκαν προκειμένου να διασφαλίσουν την απρόσκοπτη πορεία της κυριαρχίας.

Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, πως σημαντικά γραπτά που αναφέρονται ή προέρχονται από τους Κυνικούς έχουν καταστραφεί ολοσχερώς και απλά υπάρχουν διάσπαρτες καταγραφές σε κείμενα άλλων, που έχουν διασωθεί από την μισαλλόδοξη μανία των «εθνικών», των χριστιανών και των κάθε είδους εξουσιαστών.

Στην αλυσίδα αυτών των καταστροφών εντάσσεται αυτή του 186 (Π.Χ.), όπου στη Ρώμη με επίσημη απόφαση καίγονται τελετουργικά βιβλία της λατρείας του Βάκχου, (**Titus Livius** 39, 16, 8), η καταστροφή μέρους της βιβλιοθήκης της Αλεξάνδρειας από τον Ιούλιο Καίσαρα το 47 (Π.Χ.) όταν τα στρατεύματά του κατέλαβαν την πόλη και η ολοκληρωτική της καταστροφή από τους φανατισμένους χριστιανούς το 391 (Μ.Χ.). Ας σημειωθεί πως η βιβλιοθήκη περιείχε 500.000 τόμους.

Η καταστροφική μανία συνεχίζεται μέχρι τις μέρες μας.

στολής. Αυτήν την καταστολή και τους διωγμούς έχουν δεχθεί και εξακολουθούν να υφίστανται οι ελευθεριακές και αναρχικές απόψεις και μάλιστα με πολλούς τρόπους. Εφαρμόζεται με την **τρομοκρατία**, την **απειλή**, τη **διαστρέβλωση** και τη **σηκοφαντία**, την **αποσιώπηση** και το **σαμποτάρισμα**. Όλα αυτά άλλοτε γίνονται με επίσημο τρόπο και άλλοτε υπόγεια. Τα αποτελέσματα, πάντως, σε όλες τις περιπτώσεις είναι ίδια.

Αυτή η διαδικασία βρίσκεται ενταγμένη μέσα στο πλαίσιο ενός αμείλικτου πολέμου που διεξάγουν οι κρατούντες, οι εξουσιαστικές ιδεολογίες κάθε απόχρωσης. Γι' αυτό και δεν μας διαφεύγει ούτε στιγμή πως **ο τρόπος με τον οποίο διεξάγεται ένας πόλεμος καθορίζει πάρα πολλά και κυρίως τα αποτελέσματα**. Δεν μπορούμε να ξεμπερδεύουμε με αφορισμούς του είδους «**αυτά έχει ο πόλεμος**» και να ισχυριζόμαστε πως ακολουθώντας τις πρακτικές των εχθρών της ελευθερίας αγωνιζόμαστε για την πανανθρώπινη ελευθερία. Στον αγώνα για την καταστροφή των εξουσιαστικών κι εκμεταλλευτικών σχέσεων εκείνο που πάντα κάνει τη «διαφορά» είναι ο τρόπος διεξαγωγής αυτού του αγώνα ή, αν θέλουμε, πολέμου. **Ο απελευθερωτικός πόλεμος που διεξάγουν οι αναρχικοί αποφεύγει τον δανεισμό και την χρήση εξουσιαστικών πρακτικών. Ειδ' άλλως δεν είναι απελευθερωτικός και αμφισβητείται βαθειά κατά πόσο είναι και αναρχικός.**

Αν δεν υπήρχαν τα γραπτά και οι μαρτυρίες από τη μεριά της αριστεράς δεν θα είχε διατηρηθεί η μνήμη και δεν θα είχε αναδειχθεί η εγκληματικότητα των αντιπάλων της. Για τον ίδιο λόγο η ύπαρξη γραπτών και ντοκουμέντων της δεξιάς που αναφέρονται στα εγκλήματα της αριστεράς (από την σοσιαλιστική έως την κομμουνιστική της εκδοχή) φωτίζουν πολλές πτυχές της κάθε εποχής.

Μέσα από αυτές τις καταγραφές σβύνει ο μύθος της απόλυτης αλήθειας της μιας ή της άλλης πλευράς και αναδεικνύεται η βαρβαρότητα της εξουσίας σε όλες της τις μορφές. Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, οι εξορίες, τα βασανιστήρια και οι δολοφονίες, τα κονσερβοκούτια, και οι «πηγάδες», η απόλυτη κτηνωδία των (αριστερών και δεξιών) εξουσιαστών θα έμε-

πρακτικές προσπαθούν με περιορισμένες μορφές δράσης, όπως η φωτιά, να καταστρέψουν την **ΕΝΕΡΓΕΙΑ**.

Πέραν όλων αυτών είναι χαρακτηριστικό το πνεύμα της **πολιτικής απάτης και εξαπάτησης** όταν τα βιβλιοπωλεία βαφτίζονται επιχειρήσεις και τα βιβλία εμπορεύματα. Παρά το ότι υπάρχει αυτή η διάσταση (της εμπορευματικής πτυχής) δεν μεταβάλλει στο ελάχιστο την ουσία των πραγμάτων. Όσο κι αν βαφτιστεί το κρέας και ονομαστεί ψάρι είναι απίθανο να έχει τη μυρωδιά της θάλασσας και τη γεύση του ψαριού.

Ομοίως, το άλλοθι-ισχυρισμός πως με τους εμπρησμούς βιβλιοπωλείων προστατεύονται οι νέοι από τα ναζιστικά (εθνικιστικά) και φασιστικά βιβλία και απόψεις, απέχει πολύ από την αναρχία. Οι αναρχικοί δεν έχουν αναλάβει ούτε μπορούν να αναλάβουν περιστασιακά ή εργολαβικά την «σωτηρία της ψυχής» νέων και γερόντων. Αυτά τα αφήνουν στο κράτος και τους κάθε είδους Πλεύρηδες, που επιδιώκουν την απόσυρση βιβλίων (όπως το «*Ζιγκ-ζαγκ στις νεραντζιές*» της Έρσης Σωτηροπούλου) και σε ορισμένες περιπτώσεις το επιτυγχάνουν.

Πέραν τούτων, ας λάβουμε υπ' όψιν πως κάθε πράξη που κάνει ένας αναρχικός (π.χ. σφουγγάρισμα) δεν είναι και αναρχική.

Έχουμε αποφύγει τους αφορισμούς. Θα επιμείνουμε στην επιχειρηματολογία που πηγάζει από την κοινωνική εμπειρία και την απελευθερωτική διάσταση, που δημιούργησαν οι αγώνες των ανθρώπων για να αποτινάξουν την κυριαρχία και την εκμετάλλευση. **Αρνούμαστε τον αγνωστικισμό και την ασάφεια, που είναι τα ασφαλή καταφύγια των λαμόγιων.** Κάθε αποσιώπηση και ανοχή σε εξουσιαστικές απόψεις και πρακτικές στήνει ένα εμπόδιο στο δρόμο για την αναρχία. Γι' αυτό το λόγο, **η ανοιχτή και ξεκαθαρισμένη στάση ενδιαφέρει όσους θεωρούν τους εαυτούς τους αναρχικούς και το επιβεβαιώνουν συνεχώς με ΕΡΓΑ και ΛΟΓΟ.**

Συσπείρωση Αναρχικών
http://www.anarchy.gr
email: anarchy@vip.gr

ΟΥΤΕ ΕΝΑ ΒΗΜΑ ΜΠΡΟΣ, ΟΥΤΕ ΔΥΟ ΒΗΜΑΤΑ ΠΙΣΩ

Σταθερά στο δρόμο της αναρχίας

Στις 11 Ιούλη ξεκίνησε η δίκη των αγωνιστών Μ. Τσουραπά και Χ. Κοντορεβυθάκη και της φοιτήτριας Στεφανίας Δημήτρουλα. Η υπόθεση της απόπειρας εμπρησμού του αυτοκινήτου της Δημοτικής Αστυνομίας στο Π. Φάληρο στις αρχές Ιούνη του 2007 βασίστηκε στην επ' αυτοφώρω σύλληψη των δύο αγωνιστών και σε μικρή απόσταση της φοιτήτριας. Με δήλωσή τους μόνο οι Τσουραπάς και Κοντορεβυθάκης αποδέχτηκαν την προσπάθεια.

Σ' όλο το διάστημα από τη σύλληψη μέχρι και την ημέρα της δίκης πραγματοποιήθηκαν πολλές παρεμβάσεις και μικροφωνικές ενώ έγιναν δύο πορείες (η μία την προηγούμενη εβδομάδα της δίκης).

Στη διάρκεια της δίκης υπήρξε μεγάλη παρουσία αλληλέγγυων στα δικαστήρια.

Ως μάρτυρες υπεράσπισης και οι ...συνήθεις...

Μεταξύ άλλων παρουσιάστηκαν ο Γιάννης Μηλιός από την ΠΟΣΔΕΠ, ο γιατρός Μανιός (ο οποίος αναφέρθηκε, μεταξύ άλλων, στα κτυπήματα που δέχτηκαν κατά τη διάρκεια της κράτησής τους, την επικινδυνότητα και τις βλάβες που θα μπορούσαν να

Π. Φαλήρου. (Να ανοίξουμε εδώ μια παρένθεση: Ο πόλεμος ενάντια στους μπάτσους και τους δημοτόμπατσους φαίνεται πως δεν ...αγγίζει τους θεσμοθετημένους εντολείς τους... Γιατί δεν είναι δυνατό να διαφεύγει(!) πως οι δημαρχαίοι και οι αντιδημαρχαίοι είναι εργοδότες και πολιτικοί προϊστάμενοι των δημοτόμπατσων....)

Περί αλληλεγγύης...

Παρ' ότι έχουμε αναφερθεί και στο παρελθόν στο ζήτημα της **κοινωνικής αλληλεγγύης**, φαίνεται πως δεν είναι κάτι το οποίο έχει λήξει. Εξακολουθεί να αποτελεί ένα ζήτημα ουσίας και το συναντάμε ως σχέση και πραγματικότητα καθημερινά.

Εν προκειμένω θα πρέπει να τονίσουμε πως, από την **αναρχική οπτική**, η κοινωνική αλληλεγγύη **δεν είναι μία τεχνική διαδικασία,** με την οποία διεκπεραιώνονται κάποιες υποθέσεις, αλλά μια διεργασία με την οποία άτομα και συλλογικότητες δημιουργούν λειτουργικές σχέσεις μέσα στην κοινωνική δράση ή το αντίθετο. Η αλληλεγγύη δεν αποτελεί αντικείμενο πολιτικής διαπραγμάτευσης και ως εκ τούτου δεν υπόκειται σε

ανάδειξη εκείνων των χαρακτηριστικών, που μέσα από τον κοινωνικό ανταγωνισμό, στρέφονται ενάντια στην καταπίεση και την εκμετάλλευση, προσδίδοντας συγκρουσιακά και απελευθερωτικά χαρακτηριστικά.

Η κοινωνική σημασία της αλληλεγγύης συνδέεται με δύο παράγοντες. Ο **πρώτος** είναι η έκφραση της από ένα συγκεκριμένο σύνολο ανθρώπων που συσπειρώνονται πάνω σε αυτά τα **κοινωνικά χαρακτηριστικά** και **ο δεύτερος** είναι η ανοιχτή πρόσκληση προς κάθε συγκεκριμένο άτομο ή συλλογικότητα, που **ενστερνίζεται το περιεχόμενο της απελευθερωτικής άποψης και πρακτικής, να συνθέσει λόγο και στάση.**

Περί δικών αγωνιζόμενων ανθρώπων...

Εκείνο που έχει σημασία σε κάθε δίκη είναι τα **χαρακτηριστικά** που προσδίδονται από ένα **σύνολο ενεργειών και καταστάσεων.** Ενεργειών που έχουν σχέση, τόσο με όσους συνδέονται άμεσα με τα γεγονότα που τους αποδίδονται ή αποδέχονται, όσο και με όσους εκδηλώνουν την αλληλεγγύη τους. Έχουμε ξεκαθαρίζει στο παρελθόν και το επαναλαμβάνουμε πάλι πως δεν είναι στις προθέσεις μας οι κατασκευές ηρώων. (Αλλωστε οι κάθε ήρωες ανήκουν στην εξουσία, σε κάθε είδους εξουσία).

Για την αναρχική απελευθερωτική διεργασία, στην οποία συμβάλλουμε, έχει καθοριστική σημασία η **στάση**, ο **λόγος** και οι **πρακτικές να συμπορεύονται.**

Όταν υπάρχει αναντιστοιχία ανάμεσα σε λόγια και πράξεις, τότε, φυσικά, **δεν μετρούν τα λόγια** αλλά οι πράξεις.

Είναι χαρακτηριστική, ως εκ τούτου, η στά-

θέτηση του μέλους της ΠΟΣΔΕΠ (Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Διδακτικού & Ερευνητικού Προσωπικού των Α.Ε.Ι.), ο οποίος, αναφερόμενος στο κλίμα που επικρατούσε, κατά τη διάρκεια των κινητοποιήσεων ενάντια στην εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, και τη βία, την οποία «κατήγγειλε η αντιπολίτευση και η αριστερά», παρείχε την πολιτική κάλυψη της ενέργειας στο Π. Φάληρο, **εντάσσοντάς την** μέσα σ' αυτό **το «κλίμα» βίας και καταστολής** και σαφώς μέσα στα καθεστωτικά πλαίσια και λογικές. Η **άσκηση βίας**, λοιπόν, σύμφωνα με την **...«πολιτική ομπρέλα»** γίνεται **ασφαλιστική δικλείδα για την αποσυμπίεση της κοινωνικής οργής(!)...**

Παραμερίζεται, έτσι, εκείνο που έχει σημασία από αναρχική σκοπιά και δράση. Το γεγονός πως **η βία είναι ένα από τα μέσα στον αναρχικό κοινωνικό απελευθερωτικό αγώνα. Δεν είναι πανάκεια, ούτε βαλβίδα αποσυμπίεσης.**

Και για να τελειώνουμε με τους **συνήθεις μάρτυρες υπεράσπισης**, εννοείται πως κανείς δεν έρχεται απρόσκλητος να καταθέσει χωρίς τα αναμενόμενα οφέλη, τα οποία προφανώς δεν αφήνει έωλα, αλλά τα πιστοποιεί και τα κατοχυρώνει, με εκείνους τους περίτεχνους δεσμούς, που γνωρίζει να χρησιμοποιεί η πολιτική και που στο παρελθόν (ακόμα και στο πιο πρόσφατο) γνωρίζουμε τόσο καλά...

Όλα αυτά δεν θα μας ενδιέφεραν από κοινωνικής και αναρχικής σκοπιάς αν κάποιος δηλώνει φοιτητήςής ή δάσκαλος. Όταν όμως κάποιος δηλώνει αναρχικός και αντιμετωπίζεται κάτω από αυτή την οπτική, τότε υπάρχει ενδιαφέρον.

Επειδή σε τελική ανάλυση το ζήτημα δεν είναι να «απομπλέκονται» άτομα μέσα από καταστάσεις, με στάσεις και συμπεριφορές, που βρίσκονται σε διάσταση με αυτό που έχουν κοινοποιήσει πως εκφράζουν και υπερασπίζονται, και επειδή για τους αναρχικούς δεν μπορούν να γίνονται αποδεκτές οι θέσεις της «ρεάλ πολιτίκ» για βήματα μπρος ή πίσω.

Ούτε ένα βήμα μπρος, ούτε δύο βή-

φωνικές ενώ έγιναν δύο πορείες (η μία την προηγούμενη εβδομάδα της δίκης).

Στη διάρκεια της δίκης υπήρξε μεγάλη παρουσία αλληλέγγυων στα δικαστήρια.

Ως μάρτυρες υπεράσπισης και οι ...συνήθεις...

Μεταξύ άλλων παρουσιάστηκαν ο Γιάννης Μηλιός από την ΠΟΣΔΕΠ, ο γιατρός Μανιός (ο οποίος αναφέρθηκε, μεταξύ άλλων, στα κτυπήματα που δέχτηκαν κατά τη διάρκεια της κράτησής τους, την επικινδυνότητα και τις βλάβες που θα μπορούσαν να προκληθούν από τα κτυπήματα), ο Νίκος Γιαννόπουλος από το «Δίκτυο για τα Κοινωνικά και Πολιτικά Δικαιώματα», ο οποίος δεν αφέθηκε από την πρόεδρο να καταθέσει λόγω χρόνου.

Ως **μάρτυρας υπεράσπισης** κλήθηκε, επίσης, να καταθέσει και η ...αντιδήμαρχος

έχει λήξει. Εξακολουθεί να αποτελεί ένα ζήτημα ουσίας και το συναντάμε ως σχέση και πραγματικότητα καθημερινά.

Εν προκειμένω θα πρέπει να τονίσουμε πως, από την **αναρχική οπτική**, η κοινωνική αλληλεγγύη **δεν είναι μία τεχνική διαδικασία,** με την οποία διεκπεραιώνονται κάποιες υποθέσεις, αλλά μια διεργασία με την οποία άτομα και συλλογικότητες δημιουργούν λειτουργικές σχέσεις μέσα στην κοινωνική δράση ή το αντίθετο. Η αλληλεγγύη δεν αποτελεί αντικείμενο πολιτικής διαπραγμάτευσης και ως εκ τούτου δεν υπόκειται σε διαδικασίες «δούναι» και «λαβείν». Πρόκειται για μια **πηγαία ανθρώπινη έκφραση**, που δεν σχετίζεται με **υποχρεώσεις** και **καθήκοντα,** ούτε έρχεται να ξεπληρώσει **χρέη** ή να εξοφλήσει **λογαριασμούς**. Η κοινωνική αλληλεγγύη δεν εξαρτιέται από γνωριμίες και διαπροσωπικές σχέσεις, αλλά από **την**

νουμε πάλι πως δεν είναι στις προθέσεις μας οι κατασκευές ηρώων. (Άλλωστε οι κάθε ήρωες ανήκουν στην εξουσία, σε κάθε είδους εξουσία).

Για την αναρχική απελευθερωτική διεργασία, στην οποία συμβάλλουμε, έχει καθοριστική σημασία η **στάση**, ο **λόγος** και οι **πρακτικές να συμπορεύονται.**

Όταν υπάρχει αναντιστοιχία ανάμεσα σε λόγια και πράξεις, τότε, φυσικά, **δεν μετρούν τα λόγια** αλλά οι πράξεις.

Είναι χαρακτηριστική, ως εκ τούτου, η στάση της **«προστατευτικής των δικαιωμάτων» αριστεράς**, να **...καλύπτει** τα πολιτικά κενά, αναλαμβάνοντας την πολιτική στήριξη ενεργειών και ατόμων, προκειμένου να αποκομίσει από την όποια δράση, **πολιτικό κέρδος.**

Σ' αυτή την κατεύθυνση κινήθηκε η τοπο-

ποιος δηλώνει φοιτητής ή δάσκαλος. Όταν όμως κάποιος δηλώνει αναρχικός και αντιμετωπίζεται κάτω από αυτή την οπτική, τότε υπάρχει ενδιαφέρον.

Επειδή σε τελική ανάλυση το ζήτημα δεν είναι να «απομπλέκονται» άτομα μέσα από καταστάσεις, με στάσεις και συμπεριφορές, που βρίσκονται σε διάσταση με αυτό που έχουν κοινοποιήσει πως εκφράζουν και υπερασπίζονται, και επειδή για τους αναρχικούς δεν μπορούν να γίνονται αποδεκτές οι θέσεις της «ρεάλ πολιτίκ» για βήματα μπρος ή πίσω.

Ούτε ένα βήμα μπρος, ούτε δύο βήματα πίσω.

Κινούμαστε αταλάντευτα στο δρόμο για την αναρχία.

Γι' αυτό, ακόμα κι αν η σιωπή ήταν χρυσός θα υψώναμε ακόμα πιο δυνατή φωνή...

□

Με αφορμή το φόνο του Σεργιανόπουλου

Ο διαρκής βομβαρδισμός του κοινωνικού χώρου, προκειμένου να παραμείνει και να εξαπλωθεί η κατάσταση σήψης, είναι καθημερινός. Θέλουν να φέρουν τους ανθρώπους σε σημείο ώστε να αποδέχονται και να υποστηρίζουν άλλοτε ασυναίσθητα κι άλλοτε συνειδητά τις επιλογές τους.

Όλα αυτά αποτελούν μια διαδικασία η οποία πέρα από την πολιτική με τη στενή της έννοια, απλώνεται σε πρόσωπα και καταστάσεις και γίνεται ένα επικίνδυνο υφάδι που προσπαθεί να μην αφήνει περιθώρια σκέψης και κατανόησης των γεγονότων. Εκείνο που χρειάζεται το κράτος και οι διαχειριστές των υποθέσεων της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης είναι να δυναμώνουν τα ιδεολογικά τους χαρακτηριστικά με όλους τους τρόπους που έχουν στη διάθεση τους.

Σ' αυτό βοηθούν ιδιαίτερα και οι συγκροτημένες εξουσιαστικές κάστες, οι οποίες υπερασπίζονται τις επιλογές και τις αθλιότητες του κρατισμού με εκείνη την επίπλαστη εικόνα που επενδύεται με ένα είδος «προοδευτισμού». Ιδιαίτερο ρόλο έχουν όσοι συνδέονται και χρησιμοποιούν τις δυνατότητες που τους παρέχει η θέση τους δίπλα, γύρω, πίσω ή μπροστά από τα φώτα των προβολέων.

Η ένταξη, άλλωστε, σε μία εξουσιαστική κάστα, όπως αυτή των «δημόσιων προσώπων» παρέχει την κάλυψη που χρειάζεται για την απαλλαγή από οποιαδήποτε «κακοτοπιά». Όσοι μάλιστα συμβεί να είναι ενταγμένοι σε κυκλώματα και στα διάφορα λόμπι ιδιαιτεροτήτων, τότε χαίρουν μακρόθυμης προστασίας και ιδεολογικών επικαλύψεων. Αυτές οι ιδεολογικές επικαλύψεις καθιστούν δακτυλοδεικτούμενο, «ρατσιστή» ή «καθεστωτικό απόβρασμα» όποιον αποτολμήσει να μιλήσει για πράγματα που βοούν και βρωμούν.

Εδώ είναι άλλωστε και οι διαφορές των συμμοριών από τους καθωσπρέπει ιδεολογικιστές. Αν και σε ορισμένες περιπτώσεις οι μεν δανείζονται στοιχεία από τους δε γιατί έτσι ενισχύεται η αποτελεσματικότητα τους στο μάτια των αφελών και στα «ακατοίκητα» των «χάφτηδων».

Άλλωστε, τέτοια «δημόσια πρόσωπα» χρησιμοποιούνται για να προβάλλονται «πρότυπα» τα οποία οφείλουν να ακολουθήσουν οι διάφοροι «φαν». Αυτοί, ακόμα κι αν μετρούνται σε μερικές δεκάδες ή έστω εκατοντάδες, προβάλλονται από τα ΜΜΕ σαν να πρόκειται για ορδές εκατομμυρίων. Οι σκοπιμότητες ευκολονόητες.

Όταν αυτά τα «δημόσια άτομα» συλληφθούν να κατέχουν μεγάλες ποσότητες ναρκωτικών τότε αυτές είναι ...για «προσωπική χρήση». Αν συλληφθεί κάποιος ταλαιπωρημένος χρήστης ουσιών με μερικά γραμμάρια στέλνεται «εν τω άμα» στην πλησιέστερη φυλακή. Είναι χαρακτηριστικό το συμβάν με το Ν. Σεργιανόπουλο που μερικούς μήνες πριν πεθάνει πιάστηκε με αξιοπρόσεκτη ποσότητα ναρκωτικών (κόκα κλπ). Εκεί λοιπόν ίσχυσε η σιωπή, η ομερτά. Η ανωνυμία για την «προστασία των προσωπικών δεδομένων», αυτό το πονηρό κόλπο για να προφυλάσσονται οι «χρήσιμοι» του συστήματος, τέθηκε και πάλι σε εφαρμογή. Για άλλους γράφονται και λέγονται «φόρα παρτίδα» τα ονόματα και οι άλλοι γίνονται «γνωστοί ηθοποιοί», «εργατολόγοι» ή μπαίνουν τα αρχικά σε μια από τις πιο σπάνιες περιπτώσεις. Πάντως δεν μου έγινε ποτέ κατανοητό για ποιο λόγο να μην δημοσιοποιείται ένα όνομα.

Βέβαια στην συγκεκριμένη περίπτωση του ηθοποιού που δολοφονήθηκε, το σήριαλ κράτησε δύο ολόκληρους μήνες. Ο εκθειασμός του «χαρακτήρα» και της προσωπικότητάς του, η προβολή της θλίψης των θαυμαστών και τόσα άλλα επαινετικά δεν κατέχονταν πάντα από ειλικρινείς προθέσεις, αλλά κατά κανόνα προσπαθούσαν να συγκαλύψουν την πραγματικότητα.

Η εν λόγω περίπτωση (όπως και τόσες άλλες) μπορεί μεν να σχετίζεται με κάποιους ρόλους που του έδωσαν φήμη, αλλά αυτό στην απλή του εκδοχή δεν θα σήμαινε τίποτε αν η αξιολόγηση και ιεράρχηση δεν αφορούσε στην προβολή προτύπων, διασκέδαση της καθημερινής μιζέριας και θεαματικής της επιβεβαίωσης. Θα πρέπει να λάβουμε, επίσης, υπ' όψιν μας πως ο ρόλος είναι ένα επάγγελμα μια τεχνική και δεν θα είχε ιδιαί-

Περί κόστους της πολιτικής, περί «Διαφάνειας», και οικονομικών κινήτρων στον κοινωνικό ανταγωνισμό...

«Το ότι η δημοκρατία έχει κόστος, το ότι έχουν κόστη τα καθεστώτα που βασίζονται στις εκλογές, είναι κάτι γνωστό από καιρό. Κοστίζει ο δημοκρατικός ανταγωνισμός. Κοστίζουν, όμως, και τα μη δημοκρατικά καθεστώτα, όπου δεν υπάρχει ανταγωνισμός, αλλά χρειάζονται να συντηρούνται πολυδάπανοι μηχανισμοί καταπίεσης και χειραγώγησης. Σε τελευταία ανάλυση ***είναι πιο βολικό να πληρώνουμε τα κόστη που συνεπάγεται η δημοκρατία****».*

Άλφιο Μαστροπάολο,
καθηγητής πολιτικής επιστήμης στο πανεπιστήμιο του Τορίνο

«Η σχέση ανάμεσα σε ηθική και πολιτική λειτουργεί με κύκλους: περίοδοι διαφθοράς, αιτήματα για νομιμότητα, νέα ηθική παρακμή και ανάκαμψη της εξουσίας του χρήματος».

Μάικλ Γουόλτσερ
καθηγητής φιλοσοφίας στο πανεπιστήμιο του Πρίνστον

Ένα από τα σχήματα που ακολουθούνται από τους θεράποντες των εξουσιαστικών «κρίσεων» χρησιμοποιείται συχνά, γιατί είναι απλό και εύχρηστο. Ο λόγος κάθε προβαλλόμενης αυθεντίας επιτάσσεται με τέτοιο τρόπο ώστε παρ' ότι εκπέμπεται με ευκρίνεια καθ' έδρας, καταλήγει στις συμπερασματικές, διαχειριστικές «λύσεις» με την χρήση του πρώτου πληθυντικού προσώπου (εμείς).

Το περιεχόμενο, βέβαια, των τελικών παροτρύνσεων τείνει στη συναίνεση και αποδοχή της συνενοχής του οποιουδήποτε αναγνωρίζεται ως πολίτης, ενώ έχει μεσολαβήσει σχεδόν πάντα η έκθεση του «προβλήματος» με τέτοιο τρόπο, ώστε να αναδεικνύεται η «παρακμή του συστήματος».

Μια «παρακμή» που ταυτίζεται με τον «πολιτικό αφοπλισμό» της δημοκρατίας, των κομμάτων και των πολιτικών από τα ισχυρά οικονομικά συμφέροντα, που συνελέγχουν τα ΜΜΕ.

Κάθε αναγνώριση, όμως, μιας παρακμής συνεπάγεται τόσο την αναγνώριση μιας πάλαι ποτέ ακμής, όσο και την κατό-

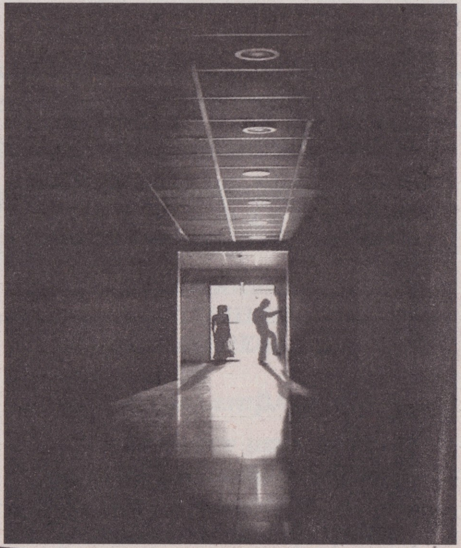
σμενείς κοινωνικές εντυπώσεις από τήν πανθομολογούμενη πλέον παραδοχή ότι το «κόστος της πολιτικής είναι αναπόφευκτα μεγάλο». Να τις συμψηφίσει διαπιστώνοντας την απουσία «κοινωνικών αξιών εν ονόματι του προσωπικού πλουτισμού και της ατομικής ευημερίας» απέναντι στην κοινωνική αλληλεγγύη και την αδελφοσύνη που έχουν τάχα περιοριστεί.

Η τεχνική της εξουσίας και εδώ δεν διαφέρει από εκείνη που περιγράφηκε προηγουμένως.

Έτσι ακόμα και απόψεις, αλλά και πολύχρονες πρακτικές, εχθρικές για την εξουσία με δηλωμένες στο παρελθόν τις διαφοροποιήσεις τους ομογενοποιούνται μέσω της αναγνώρισης πολιτικών εκπροσώπων με αγωνιστικό και «αναμφισβήτητο» κύρος που φέρονται ως αποκλειστικοί διαχειριστές μιας θεωρούμενης συσσωρευμένης «ανατρεπτικής» υπεραξίας.

Με την ίδια ευκολία αντικαθεστωτικοί χώροι εμφανίζονται να λειτουργούν πλέον με την προϋπόθεση ότι δίνονται οικονομικά κίνητρα στα μέλη που στρατολογούν, ή εν ολίγοις προβάλλεται η εξουσιαστική βεβαιότητα ότι καλή κάθε ιδεολογία, αλλά πλέον κοστίζει και εξαρτάται από την εύρεση οικονομικών πόρων.

Θα αναρωτηθεί, κανείς, βέβαια μήπως όλα αυτά είναι υπερβολικά και ότι ακόμα και αν επιχειρείται κάτι τέτοιο από την εξουσία κατά πόσο είναι αποτελεσματική

μια τέτοια προσπάθεια.

Εξ ίσου κάποιοι μπορεί να δηλώνουν αδιαφορία ή και απαξία από τις επιπτώσεις μιας τέτοιας κατάστασης από την στιγμή που θεωρούν την κοινωνία, μια ομογενοποιημένη συνάθροιση αποκοιμισμένων και αλλοτριωμένων ατόμων.

Δυστυχώς, όμως, όπως και στο παρελθόν, κάθε υποτίμηση των κρατικών σχεδιασμών, κάθε απαξίωση συζήτησης ακόμα και των πιο δυσάρεστων καταστάσεων, που μπορεί να προκύπτουν στον κοινωνικό ανταγωνισμό, μόνο λύσεις δεν προσφέρει σε όσους αγωνίζονται ενάντια στο

ξεφτίσουν, όσο και να διατηρήσουν την αίγλη τους στους καταπιεσμένους ανθρώπους, αν δεν λησμονηθεί ότι πήγασαν από ανθρώπους με ελαττώματα και προτερήματα. Ανθρώπους με τους δικούς τους κώδικες, ανθρώπους που μπόρεσαν να συμβάλλουν με τον δικό τους τρόπο στην διατήρηση —στην κοινωνική μνήμη— της ανυποταξίας, αλλά και μιας ιδιότυπης μπέσας. Σημαντικό μεν στοιχείο, αλλά όχι και καθοριστικό για την κοινωνική απελευθερωτική διεργασία, αφού η μπέσα συναρτάται με πολλούς ακόμη παράγοντες.

παροτρύνσεων τείνει στη συναίνεση και αποδοχή της συνενοχής του οποιουδήποτε αναγνωρίζεται ως πολίτης, ενώ έχει μεσολαβήσει σχεδόν πάντα η έκθεση του «προβλήματος» με τέτοιο τρόπο, ώστε να αναδεικνύεται η «παρακμή του συστήματος».

Μια «παρακμή» που ταυτίζεται με τον «πολιτικό αφοπλισμό» της δημοκρατίας, των κομμάτων και των πολιτικών από τα ισχυρά οικονομικά συμφέροντα, που συνελέγχουν τα ΜΜΕ.

Κάθε αναγνώριση, όμως, μιας παρακμής συνεπάγεται τόσο την αναγνώριση μιας πάλαι ποτέ ακμής, όσο και την κατόπτευση των δυνατοτήτων μιας αναγέννησης ή μιας μεταρρύθμισης των θεσμισμένων κανόνων που «νοσούν» ή έχουν καταδειχτεί ως «ανεπαρκείς» και «ευάλωτοι».

Έχουμε αναφερθεί διεξοδικά σε προηγούμενα φύλλα της Διαδρομής Ελευθερίας στην διαχείριση των «σκανδάλων» σ' όλη την τελευταία περίοδο και δεν είναι σκοπός μας να επαναλάβουμε ούτε να συνοψίσουμε κάποιες προγενέστερες εκτιμήσεις.

Απλά θα επισημάνουμε ότι σ' αυτές τις συνθήκες δεν θα πρέπει να διαφεύγει της προσοχής κάθε **προσπάθεια εκ μέρους της εξουσίας να συμψηφίσει τις δυ-**

μια τέτοια προσπάθεια.

Εξ ίσου κάποιοι μπορεί να δηλώνουν αδιαφορία ή και απαξία από τις επιπτώσεις μιας τέτοιας κατάστασης από την στιγμή που θεωρούν την κοινωνία, μια ομογενοποιημένη συνάθροιση αποκοιμισμένων και αλλοτριωμένων ατόμων.

Δυστυχώς, όμως, όπως και στο παρελθόν, κάθε υποτίμηση των κρατικών σχεδιασμών, κάθε απαξίωση συζήτησης ακόμα και των πιο δυσάρεστων καταστάσεων, που μπορεί να προκύπτουν στον κοινωνικό ανταγωνισμό, μόνο λύσεις δεν προσφέρει σε όσους αγωνίζονται ενάντια στο κράτος.

Γιατί η σιωπή δεν πρόκειται να χαριστεί ποτέ και σε κανέναν. Γιατί η σιωπή πάντα επιβάλλεται με τον έναν ή τον άλλο τρόπο.

Και είναι τότε που οι διαχωρισμοί επιτείνονται, που οι αλληλέγγυοι μπορούν να μετατραπούν σε κοπάδια οπαδών, που οι «ειδικοί» και οι «γνώστες» πληθαίνουν, που οι «λεπτομέρειες» αποσιωπώνται για να μην θιγούν τα «ιερά τέρατα», ή οι αδιαμφισβήτητοι «θρύλοι» και «ήρωες» με τους οποίους έχει υποχρέωση να ταυτιστεί κανείς και μάλιστα χωρίς όρους...

«Θρύλοι» που μπορούν τόσο εύκολα να ξεφτίσουν, όσο και να διατηρήσουν την αίγλη τους στους καταπιεσμένους ανθρώπους, αν δεν λησμονηθεί ότι πήγασαν από ανθρώπους με ελαττώματα και προτερήματα. Ανθρώπους με τους δικούς τους κώδικες, ανθρώπους που μπόρεσαν να συμβάλλουν με τον δικό τους τρόπο στην διατήρηση —στην κοινωνική μνήμη— της ανυποταξίας, αλλά και μιας ιδιότυπης μπέσας. Σημαντικό μεν στοιχείο, αλλά όχι και καθοριστικό για την κοινωνική απελευθερωτική διεργασία, αφού η μπέσα συναρτάται με πολλούς ακόμη παράγοντες.

Όσο για **το «κόστος» της πολιτικής, κάθε είδους κόστος κάθε πολιτικής, θα διατηρείται και θα μεγαλώνει, και θα μεγαλώνει ακόμα πιο πολύ όσο η εξουσία κατορθώνει να ρυθμίζει ανενόχλητη τα «νέα κριτήρια»**, να αποφασίζει τους χρόνους έναρξης και λήξης κάθε «καθαρτήριας τελετής», να διανέμει ρόλους και αξιώματα, να αποσύρει κάθε φορά τους «περιττούς» και τους «καμένους» για να ικανοποιήσει στο τέλος την ανάγκη για νέες «νομιμότητες» και νέες «παρανομίες»...

Με το αζημίωτο βεβαίως. Τουλάχιστον έτσι νομίζει...

Συσπείρωση Αναρχικών

τερη βαρύτητα από αυτή του κηπουρού, του σκαφτιά, του μπετατζή που επίσης κάνει με σωστό και δημιουργικό τρόπο αυτή τη δουλειά.

Βέβαια αυτοί οι τελευταίοι δεν αποκτούν οπαδούς ή «φαν».

Επομένως δεν είναι αφελής, αλλά πονηρός προπαγανδιστής αυτός ο οποίος θα περίμενε, τάχα, να δοθεί έμφαση σε κάποιους από τους τόσους «ανώνυμους» που χάνονται μέσα στα καθημερινά κολαστήρια εξόντωσης, βασανισμού, ξεζουμίσματος και αλλοτρίωσης. Χάνονται και είναι σαν να μην υπήρξαν ποτέ. Επειδή, η «αξιακή» τους επιμέτρηση είναι διαβαθμισμένη από το κράτος και τους μηχανισμούς του. Αλλά ακόμη κι αν υπήρχε μια τέτοια προβολή σ' αυτούς αλλά και στους ξωμάχους (που έχει γίνει κατά καιρούς) δεν θα άλλαζε σε τίποτα την κατάσταση αφού και αυτή θα γινόταν με θεσμικούς όρους και για να εξυπηρετήσει τους σκοπούς της εξουσίας.

Η περίπτωση, βεβαίως, του κάθε Σεργιανόπουλου εντάσσεται ακριβώς σ' αυτό που αναφέραμε προηγουμένως: την συγκάλυψη, την προώθηση στερεότυπων που θα πρέπει να θεωρούνται αποδεκτά και την ωραιοποίηση μια αξιοθρήνητης πραγματικότητας.

Αυτός που έσπρωχνε ναρκωτικά στα άτομα που εξαγόραζε για ερωτικούς του συντρόφους έχει την τύχη να παρουσιάζεται σαν ευαίσθητος που έχει βρεθεί σε μια αξεπέραστη γι' αυτόν κατάσταση. Όλοι όσοι έχουν αγκαλιαστεί από το σύστημα εξαθλίωσης και εξανδραποδισμού, περιβάλλονται με αυτού του είδους την «στοργή», που δεν είναι άλλη από την συγκάλυψη της ίδιας της δυσοσμίας και κτηνωδίας που αυτό διαχέει.

Δεν υπάρχει κανενός είδους μισαλλοδοξία ή εμπάθεια απέναντι στο πρόσωπο του νεκρού. Αλλά δεν μπορεί να γίνεται αποδεκτή αυτή η ανόητη φράση που θέλει τους «νεκρούς να δικαιώνονται». Ο λόγος βρίσκεται τόσο στα όσα επακολούθησαν του φόνου με την συνηθισμένη πλέον σ' αυτές τις περιπτώσεις συγχορδίας από εκθειασμούς, όσο και η τελευταία ατάκα περί δικαίωσης, στην ουσία συγκαλύπτει πράξεις και καταστάσεις, που συνεχίζονται και απλώνονται από πολλούς άλλους.

Εννοείται πως δεν τίθεται καν ζήτημα καταδίκης, αλλά δεν μπορεί να γίνεται ανεκτή με μια σιωπή ή ένα «αδιάφορο προσπέρασμα» όλη αυτή η διαδικασία συγκάλυψης, που επιχειρείται κάθε φορά που βγαίνει στην επιφάνεια η υπόθεση κάποιου «δημόσιου προσώπου». Τα ζητήματα αυτά αφορούν την κοινωνία στο σύνολό της και σαν τέτοια πρέπει να εξετάζονται.

Άλλωστε, η εξαγορά ατόμων με σκοπό την σεξουαλική ικανοποίηση ή η αναζήτηση της οποιασδήποτε παρέας που βασίζεται στην αλλοτρίωση των ανθρώπινων σχέσεων, δεν δικαιώνει ούτε τον αγοραστή «ματσό», «δημόσιο» ή «άσημο», ούτε τον εξαγοραζόμενο αλλοδαπό ή ημεδαπό, που μέσα στην παραζάλη των ουσιών γίνεται φονιάς.

Παρείσακτος

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Η καταγραφή ειδήσεων και γεγονότων αποτελεί σημαντικό μέσο για την ανάπτυξη του κοινωνικού αντικρατικού αγώνα και μια ουσιαστική παρακαταθήκη εμπειριών και μνήμης για τους ανθρώπους.
Η σοβαρότητα αυτού του ζητήματος μας κάνει να είμαστε ιδιαίτερα επίμονοι και προσεκτικοί. Παρ' όλα αυτά, είναι ενδεχόμενο να μας διαφύγει, είτε λόγω πίεσης χρόνου είτε για άλλους λόγους, ανεξάρτητους των θελήσεών μας, κάποιο γεγονός. Γι' αυτό, η συμβολή σας στην «αποκατάσταση» τέτοιων παραλείψεων είναι επιθυμητή και λειτουργική.

Η «ύλη» της εφημερίδας συνήθως «κλείνει» γύρω στις τελευταίες μέρες του κάθε μήνα για να προλάβουμε να την σελιδοποιήσουμε και να την πάμε τυπογραφείο.
Έτσι, σύντροφοι/σες και φίλοι/ες, κάποιες φορές θα «λείπουν» τρέχουσες ειδήσεις τις οποίες θα βλέπετε να παρουσιάζονται τον... επόμενο μήνα. Γι' αυτό και σ' αυτο το φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ αρχίζουμε τις ειδήσεις - σχόλια - εκδηλώσεις από το

Σάββατο 28 Ιουνίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Ρώσοι εισβολείς και ντόπιοι συνεργάτες τους απαγάγουν συγγενείς ανταρτών στο χωριό Roshni-Chu και τους καλούν να παραδώσουν τα όπλα. Το αποτέλεσμα είναι να ξεσπάσει μια σφοδρή μάχη με πολλούς νεκρούς κι απ' τις δύο πλευρές. Σε άλλο περιστατικό στο δρόμο που ενώνει τα χωριά Zhanni-Vedeno και Dargo αντάρτες επιτίθενται σε ρώσους κατοχικούς και ντόπιους μπάτσους και σκοτώνουν κάποιους απ' αυτούς.

Κυριακή 29 Ιουνίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Μεγάλη επιχείρηση των ανταρτών διεξάγεται στο χωριό

Επίθεση στο όχημα του συνοδού του προέδρου της δημοκρατίας στο Παγκράτι για αλληλεγγύη στους Τσουραπά και Κοντορεβυθάκη γίνεται από τη «Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς/Κομμάντο Νυχτερινές Περιπολίες».

Τετάρτη 2 Ιουλίου

Ο Κανέλλος αποφάσισε να συναντήσει τον σύντροφο **Σκάμπυ**

λεγγύη στους Τσουραπά και Κοντορεβυθάκη που δικάζονται στις 11 Ιουλίου και κινείται δια μέσου των οδών Πατησίων και Ακαδημίας. Στο ύψος της Όπερας άτομα επιτίθενται σε έναν ειδικό φρουρό. Η διμοιρία που βρίσκεται σε πολύ κοντινή απόσταση ρίχνει δακρυγόνα με αποτέλεσμα να διαλυθεί η πορεία και ένας αριθμός διαδηλωτών να βρεθεί στα Προπύλαια. Μετά από λίγη ώρα τα ΜΑΤ βομβαρδίζουν τα Προπύλαια και ένας αριθμός παρευρισκόμενων στο χώρο φτάνει στα Εξάρχεια. Υπάρχουν άτομα που κτυπήθηκαν από τα ΜΑΤ και μία σύλληψη.

Δευτέρα 7 Ιουλίου
Εμπρηστική επίθεση γίνεται σε κτίριο του υπουργείου πολιτισμού στην οδό Πλαπούτα 45 στα Εξάρχεια.

ΣΟΜΑΛΙΑ
Γίνεται επίθεση, από αντάρτες, με όλμους στο αεροδρόμιο του Μογκαντίσου.

Παρασκευή 4 Ιουλίου
Πραγματοποιείται εμπρηστική επίθεση σε αντιπροσωπεία πολυτελών αυτοκινήτων, στον Άλιμο. Καταστρέφονται 22 οχήματα. Την ευθύνη αναλαμβάνει η Αναρχική Δράση.

Δευτέρα 7 Ιουλίου
Γίνεται εμπρηστική επίθεση σε δύο τράπεζες στην Αττική σε ALPHA BANK στο Ίλιον, σε Εμπορική Τράπεζα στο Άλιμο καθώς και σε εταιρεία προμήθειας και κατασκευής συστημάτων ασφαλείας-παρακολούθησης, ε-

ΝΔ στη Θεσσαλονίκη, στην περιοχή Διοικητηρίου. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Πρωτοβουλία από την συνωμοσία των πυρήνων της φωτιάς Θεσσαλονίκης - Σύνοδος για την μνήμη του Εμίλ Ανρύ».

Πέμπτη 17 Ιουλίου
Επίθεση στο α.τ. Περάματος από ομάδα 20 περίπου ατόμων. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι «Συμμορίες Συνείδησης - Εξτρεμιστές Περάματος».

Σάββατο 19 Ιουλίου
Παρέμβαση γίνεται σε σούπερμάρκετ στο Περιστέρι από ομάδα ατόμων. Αφαιρούνται προϊόντα που μοιράζονται σε λαϊκή αγορά, ενώ μοιράζεται κείμενο με την υπογραφή «Πρωτοβουλία Αναρχικών για την Ελεύθερη Διακίνηση Αγαθών».

ΙΑΠΩΝΙΑ
Πραγματοποιείται διαδήλωση 15000 ατόμων στην πόλη Γιοκοσούκα ενάντια στην άφιξη του αμερικανικού πυρηνοκίνητου αεροπλανοφόρου USS George Washington.

Πέμπτη 24 Ιουλίου
Παρασκευή 25 Ιουλίου
Ενημερώσεις και Προβολή της ταινίας: «ΑΧΕΛΩΟΣ» γίνεται στην Αθήνα στο λόφο του Στρέφη ενώ στο **ΑΓΡΙΝΙΟ** γίνεται **παρέμβαση ενημέρωσης** για τον Αχελώο στην Κεντρική πλατεία της πόλης, Το κάλεσμα γίνεται από τη Ανοιχτή συνέλευση από το Λόφο του Στρέφη(Αθήνα), τη Συνέλευση για τον Αμβρακικό και συντρόφους/σσες

Τρίτη 29 Ιουλίου
Τα μεσάνυχτα εξουδετερώνεται από τους πυροτεχνουργούς βόμβα που είχε τοποθετηθεί έξω από το κτίριο της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (ΟΚΕ) στο Νέο Κόσμο. Με ανακοίνωσή της στην Ελευθεροτυπία την ευθύνη για την τοποθέτηση αναλαμβάνει η «Λαϊκή Θέληση». Στο ίδιο κείμενο αναλαμβάνεται η ευθύνη, για την αποτυχημένη επίθεση στο Μαρούσι (Ζήμενς-Μπάγερ), πριν από ένα μήνα, καθώς και για την βομβιστική επίθεση στο δικαστικό μέγαρο της Λάρισας το Μάιο του 2004.

Τετάρτη 30 Ιουλίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Επίθεση ανταρτών με παγιδευμένο αυτοκίνητο γίνεται σε αστυνομικό τμήμα στην πρωτεύουσα της Ινγκουσετίας Ναζράν με αποτέλεσμα να σκοτωθούν δύο μπάτσοι και να τραυματιστούν άλλοι.

Παρασκευή 1 Αυγούστου
Γίνεται κατάληψη στην πρυτανεία του πανεπιστημίου Αθηνών για αλληλεγγύη στην κατάληψη Ευαγγελισμού στην Κρήτη. Ανάλογη κατάληψη γίνεται και στην πρυτανεία του πανεπιστημίου Θεσσαλίας στο Βόλο.

ΚΥΠΡΟΣ
Εμπρηστική επίθεση γίνεται στα γραφεία της εισαγγελίας στη Λευκωσία.

τελεσμα είναι να ξεσπάσει μια σφοδρή μάχη με πολλούς νεκρούς κι απ' τις δύο πλευρές. Σε άλλο περιστατικό στο δρόμο που ενώνει τα χωριά Zhanni-Vedeno και Dargo αντάρτες επιτίθενται σε ρώσους κατοχικούς και ντόπιους μπάτσους και σκοτώνουν κάποιους απ' αυτούς.

Κυριακή 29 Ιουνίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Μεγάλη επιχείρηση των ανταρτών διεξάγεται στο χωριό Elistanzhi στην Ιτσκερία. Στήνονται σημεία ελέγχου και ενέδρες, πυρπολούνται σπίτια συνεργατών των ρώσων κατοχικών και κάποιοι απ' αυτούς εκτελούνται.

Τρίτη 1 Ιουλίου
Ρωσία
Έκρηξη βόμβας σε στρατιωτικές εγκαταστάσεις 40 χλμ. έξω από την πόλη Barnaul σκοτώνει ένα ρώσο στρατιωτικό.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Συγκέντρωση αλληλεγγύης στους 60 ανήλικους μετανάστες που πραγματοποιούν απεργία πείνας σε στρατόπεδο συγκέντρωσης στη Μυτιλήνη καλείται στην Καμάρα με αφίσα που υπογράφεται με ένα αστέρι.

ΜΟΓΓΟΛΙΑ
Σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης κηρύσσεται η πρωτεύουσα Ουλάν Μπατόρ μετά τις συγκρούσεις διαδηλωτών με μπάτσους. Αφορμή ήταν οι θεωρούμενες ως νοθευμένες εκλογές. Οι διαδηλωτές πυρπολούν το κτίριο του Λαϊκού Επαναστατικού Κόμματος (MPRP-πρώην Κομμουνιστικό). Οι μπάτσοι πυροβολούν τους διαδηλωτές και ρίχνουν δακρυγόνα. Τουλάχιστον 5 είναι οι νεκροί.

πόλεις».

Τετάρτη 2 Ιουλίου

Ο Κανέλλος αποφάσισε να συναντήσει τον σύντροφο **Σκάμπυ** που μας αποχαιρέτισε με την ίδια αξιοπρέπεια πριν από μερικά χρόνια.

ΧΑΝΙΑ
Προκαλούνται φθορές σε υποκατάστημα της εθνικής τράπεζας στην πλ. Κουνουπιδιανών της πόλης. Την ευθύνη αναλαμβάνουν με email σε εφημερίδα οι «Σύντροφοι για την υπονόμευση της κοινωνικής αδράνειας», σε ένδειξη αλληλεγγύης στους Τσουραπά-Κοντορεβυθάκη.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Καταδικάζονται 2 μπάτσοι σε 4,5 χρόνια επειδή πουλούσαν προστασία σε μαγαζί με «φρουτάκια» στη Νεάπολη.

Πέμπτη 3 Ιουλίου
Συγκέντρωση στην Πλατεία Βικτωρίας και στην συνέχεια πορεία με κατεύθυνση τα προπύλαια του πανεπιστημίου Αθήνας, πραγματοποιείται από εκατοντάδες αναρχικούς και αντιεξουσιαστές. Η πορεία γίνεται για αλλη-

κή επίθεση σε αντιπροσωπεία πολυτελών αυτοκινήτων, στον Άλιμο. Καταστρέφονται 22 οχήματα. Την ευθύνη αναλαμβάνει η Αναρχική Δράση.

Δευτέρα 7 Ιουλίου
Γίνεται εμπρηστική επίθεση σε δύο τράπεζες στην Αττική σε ALPHA BANK στο Ίλιον, σε Εμπορική Τράπεζα στο Άλιμο καθώς και σε εταιρεία προμήθειας και κατασκευής συστημάτων ασφαλείας-παρακολούθησης, επίσης στον Άλιμο. Την ευθύνη αναλαμβάνει η Αναρχική Δράση.

ΣΟΜΑΛΙΑ
Αντάρτες επιτίθενται με όλμους σε κυβερνητικό κτίριο και σκοτώνουν 4 στρατιώτες.

Πέμπτη 10 Ιουλίου
Εμπρησμός με γκαζάκια γίνεται σε όχημα της πρεσβείας του Μαρόκο στο Π. Ψυχικό. Επίσης, πυρπολούνται δύο μοτοσικλέτες της δημοτικής αστυνομίας του Π. Φαλήρου έξω από τα σπίτια υπαλλήλων της. Την ευθύνη για τις 2 επιθέσεις αναλαμβάνουν στο indymedia οι «Κομμάντο Νυχτερινές Περιπολίες, Χαοτική Δράση» Πυρήνες της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς».

Γίνεται πορεία στα Πετράλωνα, ενάντια στη δολοφονική επίθεση που έγινε με το μαχαίρωμα δύο ατόμων στο στέκι «Αντίπνοια» στις 30 Ιουνίου.

Σάββατο 12 Ιουλίου
ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Σκοτώνονται 16 παραστρατιωτικοί σε ενέδρα των Ταλιμπάν με στόχο κομβόι που κατευθύνεται στην πόλη Χάνγκου.

Τετάρτη 16 Ιουλίου
Εμπρησμός σε γραφεία της

Πέμπτη 24 Ιουλίου
Παρασκευή 25 Ιουλίου
Ενημερώσεις και Προβολή της ταινίας: «ΑΧΕΛΩΟΣ» γίνεται στην Αθήνα στο λόφο του Στρέφη ενώ στο **ΑΓΡΙΝΙΟ** γίνεται **παρέμβαση ενημέρωσης** για τον Αχελώο στην Κεντρική πλατεία της πόλης, Το κάλεσμα γίνεται από τη Ανοιχτή συνέλευση από το Λόφο του Στρέφη(Αθήνα), τη Συνέλευση για τον Αμβρακικό και συντρόφους/σσες από Αγρίνιο, Αμφιλοχία, Άρτα.

Έκρηξη βόμβας σημειώνεται έξω από αστυνομικό τμήμα στην πόλη Χανταρμούτ, περίπου 900 χιλιόμετρα νοτιοανατολικά της πρωτεύουσας Σαναά. Σκοτώνονται 2 άτομα ενώ τραυματίζονται άλλα, ενώ το κτίριο υφίσταται σοβαρές ζημιές. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι «Ταξιαρχίες Στρατιωτών της Υεμένης».

Σάββατο 26 Ιουλίου
ΝΕΑ ΖΗΛΑΝΔΙΑ
Μεγάλες κινητοποιήσεις πραγματοποιούνται στο Όκλαντ ενάντια στην επίσκεψη της Κοντολίζα Ράις. Φοιτητικές οργανώσεις έχουν επικηρύξει με 10.000 δολάρια τη Ράις για εγκλήματα πολέμου και την έγκρισή της για βασανιστήρια. Η αστυνομία τελικά την φυγαδεύει για να αποφύγει την οργή των διαδηλωτών.

ΑΓΡΙΝΙΟ
Ενημερώσεις και προβολή της ταινίας: «ΑΧΕΛΩΟΣ» γίνεται στο «Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι». Την ενημέρωση καλούν η Ανοιχτή συνέλευση από το Λόφο του Στρέφη(Αθήνα), η Συνέλευση για τον Αμβρακικό και συντρόφους/σσες από Αγρίνιο, Αμφιλοχία, Άρτα.

Ευαγγελισμού στην Κρήτη. Ανάλογη κατάληψη γίνεται και στην πρυτανεία του πανεπιστημίου Θεσσαλίας στο Βόλο.

ΚΥΠΡΟΣ
Εμπρηστική επίθεση γίνεται στα γραφεία της εισαγγελίας στη Λευκωσία.

ΠΕΡΑΜΑ
Συγκέντρωση και πορεία αναρχικών και αντιεξουσιαστών γίνεται στη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη και πορεία στο Πέραμα. Φωνάζονται συνθήματα, γράφονται σπρέι σε τοίχους και πετιούνται τρικάκια.

Σάββατο 2 Αυγούστου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Αντάρτες πυροβολούν εναντίον οχήματος στο οποίο επιβαίνουν αξιωματούχοι των τοπικών υπηρεσιών ασφαλείας και σκοτώνεται ένας απ' αυτούς.

ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
Πορεία αλληλεγγύης στην κατάληψη Ευαγγελισμού γίνεται στην πόλη.

Δευτέρα 4 Αυγούστου
ΚΙΝΑ
Τέσσερις μέρες πριν την έναρξη των Ολυμπιακών στο Πεκίνο, τουλάχιστον 18 συνοριακοί μπάτσοι σκοτώνονται κι άλλοι τόσοι τραυματίζονται από επίθεση δύο ατόμων στην πόλη Kashi της επαρχίας Xinjiang, όταν αυ-

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

τά οδηγούν απορριματοφόρο εναντίον τους την ώρα που κάνουν τζόγκινγκ, τους επιτίθενται με μαχαίρια και πετούν χειροβομβίδες εναντίον τους. Τα δύο άτομα συλλαμβάνονται. Άλλες αναφορές κάνουν λόγο για 21 νεκρούς, μεταξύ των οποίων 5 επιτιθέμενοι. Οι αρχές κάνουν λόγο για το «East Turkistan Islamic Move-ment» (ETIM), το οποίο θεωρούν υπεύθυνο για τη διοργάνωση επιθέσεων, όπως και αυτονομιστές Ουιγούρους, αλλά και το κίνημα Φάλουν Γκονγκ.

ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
Τις πρωινές ώρες πραγματοποιείται κατάληψη του ραδιοφωνικού σταθμού Υπέρηχος 92,1 FM στο Ηράκλειο, που σκοπό είχε την ενημέρωση σχετικά με την Κατάληψη Ευαγγελισμού.

Τρίτη 5 Αυγούστου
ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
Πραγματοποιείται Κατάληψη στο Βενετικό φρούριο του Κούλε, στο λιμάνι. Αναρτάται ένα μεγάλο πανό «ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ» πάνω από την είσοδο του φρουρίου και μοιράζονται κείμενα σχετικά με τα τελευταία γεγονότα.

Παρασκευή 8 Αυγούστου
ΤΟΥΡΚΙΑ
Το PKK αναλαμβάνει την ευθύνη για την έκρηξη της περασμένης Τρίτης στον πετρελαιαγωγό Μπακού-Τσεϊχάν.

Παρέμβαση με μηχανοκίνητη πορεία και ανάρτηση πανό γίνεται στο Α.Τ. Κυψέλης ενάντια

Ολυμπιακοί του αίματος, Ολυμπιακοί της ντροπής», κραυγάζει ένας Θιβετιανός διαδηλωτής.
Στο μεταξύ, ένας διαδηλωτής επιχειρεί να αυτοπυρποληθεί μπροστά από την πρεσβεία της Κίνας στην **Άγκυρα**, στη διάρκεια συγκέντρωσης Κινέζων μουσουλμάνων που διαμαρτύρονται για την πολιτική του Πεκίνου έναντι της κοινότητάς τους. Περίπου 300 άνθρωποι, κυρίως Ουιγούροι από την επαρχία Σιντζιάνγκ (δυτική Κίνα), συγκεντρώνονται μπροστά από την κινεζική πρεσβεία, τις προσβάσεις στην οποία προστατεύουν σημαντικές δυνάμεις της αστυνομίας. Την ώρα που εκπρόσωπος των διαδηλωτών διαβάζει μια ανακοίνωση στους δημοσιογράφους, ένας από τους διαδηλωτές βάζει φωτιά στα ρούχα του, αλλά αστυνομικοί επενέβησαν και έσβησαν τις φλόγες. Ο διαδηλωτής φέρει σοβαρά εγκαύματα στο πρόσωπο και στα χέρια. Στο **Νεπάλ**, δε, περίπου 1.400 Θιβετιανοί εξόριστοι συλλαμβάνονται επειδή διαδηλώνουν κοντά στην πρεσβεία της Κίνας, στο Κατμαντού. Στο **Λονδίνο**, περισσότεροι από 200 διαδηλωτές συγκεντρώνονται έξω από την κινεζική πρεσβεία για να διαμαρτυρηθούν για τις επιδόσεις της Κίνας στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Διαδηλωτές από το Θιβέτ, τη Ζιμπάμπουε, το Σουδάν και τη Βιρμανία ενώνουν τις δυνάμεις τους για να διαδηλώσουν εναντίον των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και κατά της διεξαγωγής των Ολυμπιακών

ευαγγελισμού στο κέντρο του Ηρακλείου. Γίνεται μοίρασμα και διάβασμα αρκετών κειμένων της κατάληψης και η συμμετοχή του κόσμου ήταν αρκετά ικανοποιητική, περίπου 250 άτομα. Κατά την διάρκεια της πορείας μοιράζονται κείμενα. φωνάζονται συνθήματα αλληλεγγύης, γράφονται συνθήματα και βάφονται κάμερες τραπεζών. Η πορεία καταλήγει στο κτίριο της κατάληψης.

ΚΕΡΚΥΡΑ
Κάτοικοι στη Λευκίμμη αποκλείουν το Α.Τ. και πυρπολούν περιπολικά απ' έξω, ενώ πετούν μολότοφ και μέσα στο κτίριο. Οι νέες συγκρούσεις ξεκίνησαν όταν κάτοικοι διαμαρτυρήθηκαν σε εργολάβο για καταπατήσεις γης.

Κυριακή 10 Αυγούστου
ΚΙΝΑ
Γίνεται βομβιστική επίθεση σε αστυνομικό τμήμα και σε εμπορικά κέντρα στην επαρχία Ξινγιάνγκ με αποτέλεσμα να σκοτωθεί άγνωστος αριθμός ατόμων.

ΚΡΗΤΗ
Κάτοικοι του χωριού Ανώγεια Ρεθύμνου πολιορκούν το α.τ. της περιοχής ζητώντας να απελευθερωθεί κάτοικος που ζήτησε το λόγο για τη σύλληψη του γιου του για τροχαίες παραβάσεις. Προξενούνται ζημιές σε σταθμευμένα περιπολικά.

Δευτέρα 11 Αυγούστου
ΚΑΝΑΔΑΣ
Άγριες συγκρούσεις ξεσπούν σε συνοικίες του Μόντρεαλ μετά

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΝΑΡΚΩΣΗ, ΕΞΑΡΤΗΣΗ και ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ...

Επειδή εξάρτηση και Ελευθερία είναι ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΕΣ και ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ καταστάσεις

Επειδή το παραμύθι περί «ελεύθερης επιλογής» στο ντοπάρισμα δεν μπορεί να ΚΑΛΥΨΕΙ την ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ, το ΦΟΒΟ, την ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ, την ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ, την ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ, την ΠΛΗΞΗ που έχουν επιβληθεί...

...γι αυτό δεν μπορεί να χτιστεί μια ανθρώπινη και ελεύθερη κοινωνία με μέσα που καταστρέφουν ανθρώπινες υπάρξεις και συμπορεύονται με τα σχέδια των κρατιστών

...ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑ

Συσπείρωση Αναρχικών και συντρόφισσες/οι,
Αναρχική Ομάδα ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ,
Αναρχικός πυρήνας Χαλκίδας

κού στρατού συγκλονίζουν την πρωτεύουσα Μογκαντίσου. Οι αιθίοπες ανοίγουν πυρ και σκοτώνουν αμάχους. Συνολικά σκοτώνονται 50 άτομα.

Σάββατο 16 Αυγούστου
ΚΥΠΡΟΣ
Εμπρηστική επίθεση πραγματοποιείται στο υποκατάστημα της Εθνικής Τράπεζας στην Λ.

ΤΟΥΡΚΙΑ
Δώδεκα μπάτσοι τραυματίζονται όταν εκρήγνυται παγιδευμένο όχημα στην πόλη Μερσίν.

Τετάρτη 20 Αυγούστου
ΑΛΓΕΡΙΑ
Νέες βομβιστικές επιθέσεις σημειώνονται στην πόλη Μπουΐρα (120 χιλιόμετρα νοτιο-ανατολικά του Αλγερίου) με στόχο το

του φρουρίου και μοιράζονται κείμενα σχετικά με τα τελευταία γεγονότα.

Παρασκευή 8 Αυγούστου
ΤΟΥΡΚΙΑ
Το ΡΚΚ αναλαμβάνει την ευθύνη για την έκρηξη της περασμένης Τρίτης στον πετρελαιαγωγό Μπακού-Τσεϊχάν.

Παρέμβαση με μηχανοκίνητη πορεία και ανάρτηση πανό γίνεται στο Α.Τ. Κυψέλης ενάντια στο βιασμό της μετανάστριας από ομάδα μπάτσων πριν από λίγες μέρες.

29οι ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ
Δεκάδες διαδηλώσεις λαμβάνουν χώρα σε πολλά μέρη του κόσμου την ώρα της ακριβοπληρωμένης τελετής έναρξης.
Στην **Ινδία**, εξόριστοι Θιβετιανοί μοναχοί επιχειρούν να μπουν στον περίβολο της πρεσβείας της Κίνας στο Νέο Δελχί. Οι μοναχοί φτάνουν με λεωφορείο μπροστά από την κινεζική πρεσβεία και προσπαθούν να αφαιρέσουν τις σιδερένιες μπάρες και τα συρματοπλέγματα που έχουν τοποθετηθεί γύρω από το κτίριο.
Οι αστυνομικοί κατορθώνουνάφεραν να εμποδίσουν τους Θιβετιανούς, αλλά μερικοί διαδηλωτές περνούν τον αστυνομικό κλοιό και οι αστυνομικοί τους σταματούν μπροστά από την πρεσβεία.
Επίσης, σχεδόν 3.000 Θιβετιανοί συγκεντρώνονται έξω από το κοινοβούλιο στο Νέο Δελχί παρά τη δυνατή βροχή και φωνάζουν αντικινεζικά συνθήματα. «Η Κίνα δεν είναι το σωστό μέρος για τη διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων, αυτοί είναι της Κίνας, στο Κατμαντού. Στο **Λονδίνο**, περισσότεροι από 200 διαδηλωτές συγκεντρώνονται έξω από την κινεζική πρεσβεία για να διαμαρτυρηθούν για τις επιδόσεις της Κίνας στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Διαδηλωτές από το Θιβέτ, τη Ζιμπάμπουε, το Σουδάν και τη Βιρμανία ενώνουν τις δυνάμεις τους για να διαδηλώσουν εναντίον των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και κατά της διεξαγωγής των Ολυμπιακών Αγώνων στην Κίνα. Χτυπώντας τύμπανα και τραγουδώντας, οι διαδηλωτές υψώνουν πανό υπέρ ενός «ελεύθερου Θιβέτ» καθώς και άλλα που ζητούν να τερματισθεί η υποστήριξη της Κίνας στη χούντα της Μιανμάρ. Εξ άλλου, περίπου 100 διαδηλωτές κατά της Κίνας διαδηλώνουν έξω από την έδρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις **Βρυξέλλες**.

Σάββατο 9 Αυγούστου
ΚΑΛΑΜΑΤΑ
Μετά από πρωτοβουλία συντρόφων και συντροφισσών από την Καλαμάτα και τον Πύργο, πραγματοποιείται έπειτα από πολλά χρόνια στην Καλαμάτα συναυλία-παρέμβαση για τις πυρκαγιές.

ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
Πραγματοποιείται πανελλαδική συγκέντρωση και πορεία αλληλεγγύης στην κατάληψη

ΚΡΗΤΗ
Κάτοικοι του χωριού Ανώγεια Ρεθύμνου πολιορκούν το α.τ. της περιοχής ζητώντας να απελευθερωθεί κάτοικος που ζήτησε το λόγο για τη σύλληψη του γιου του για τροχαίες παραβάσεις. Προξενούνται ζημιές σε σταθμευμένα περιπολικά.

Δευτέρα 11 Αυγούστου
ΚΑΝΑΔΑΣ
Άγριες συγκρούσεις ξεσπούν σε συνοικίες του Μόντρεαλ μετά από τη δολοφονία μετανάστη από μπάτσους. Πυρπολούνται περιπολικά, στήνονται οδοφράγματα και οι εξεγερμένοι οπλίζονται με μολότοφ. Οι μπάτσοι απαντούν με δακρυγόνα και οι συγκρούσεις διαρκούν για πολλές ώρες.

Τετάτη 13 Αυγούστου
ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
Κατάληψη τριών ραδιοφωνικών σταθμών (Αλφα ράδιο Ηράκλειο, ΕΡΑ και Υπέρηχος) γίνεται με σκοπό την ενημέρωση σχετικά με την Κατάληψη Ευαγγελισμού.

Πέμπτη 14 Αυγούστου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Αντάρτης επιτίθεται σε ρωσικό φυλάκιο στην Ισκερία/Τσετσενία και σκοτώνει 3 εισβολείς, πριν πέσει νεκρός.

Παρασκευή 15 Αυγούστου
ΣΟΜΑΛΙΑ
Εκρήξεις σε κομβόι του αιθιοπικού στρατού συγκλονίζουν την πρωτεύουσα Μογκαντίσου. Οι αιθίοπες ανοίγουν πυρ και σκοτώνουν αμάχους. Συνολικά σκοτώνονται 50 άτομα.

Σάββατο 16 Αυγούστου
ΚΥΠΡΟΣ
Εμπρηστική επίθεση πραγματοποιείται στο υποκατάστημα της Εθνικής Τράπεζας στην Λ. Μακαρίου. Μαζί με την επίθεση της 1ης Αυγούστου στα γραφεία της εισαγγελίας αποτελούν έμπρακτη έκφραση αλληλεγγύης στον Β. Μποτζατζή και στους τρεις διωκόμενους για την ίδια υπόθεση. Την ευθύνη και για τις δύο ενέργειες ανέλαβε η Ομάδα ΔΚΦ 125.

Δευτέρα 18 Αυγούστου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Αντάρτες επιτίθενται στη διοίκηση του χωριού Dai στην περιφέρεια Shatoi. Καταλαμβάνουν το χωριό για 3 ώρες, πυρπολούν τις εγκαταστάσεις της διοίκησης και σκοτώνουν ή τραυματίζουν άγνωστο αριθμό κατοχικών.

Τρίτη 19 Αυγούστου
ΑΛΓΕΡΙΑ
Επίθεση αυτοκτονίας μπροστά από σχολή της χωροφυλακής στο Ισέρ (60 χλμ. ανατολικά του Αλγερίου) σκοτώνει 43 άτομα και τραυματίζει 45.

ΤΟΥΡΚΙΑ
Δώδεκα μπάτσοι τραυματίζονται όταν εκρήγνυται παγιδευμένο όχημα στην πόλη Μερσίν.

Τετάρτη 20 Αυγούστου
ΑΛΓΕΡΙΑ
Νέες βομβιστικές επιθέσεις σημειώνονται στην πόλη Μπουΐρα (120 χιλιόμετρα νοτιο-ανατολικά του Αλγερίου) με στόχο το ξενοδοχείο Sophie και την έδρα της στρατιωτικής διοίκησης.

Πέμπτη 21 Αυγούστου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Έκρηξη βόμβας σημειώνεται έξω από το σπίτι του υπουργού εσωτερικών της Ινγκουσετίας.

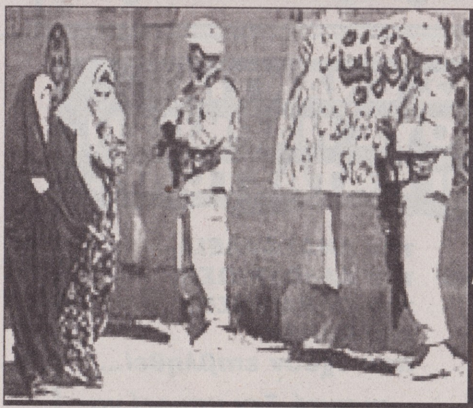
Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

θα τα ξαναπούμε στο επόμενο φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Να είστε όλοι και όλες καλά

Κύκλος Σύνταξης

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ

ΙΡΑΚ

26-6 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Κάρμα. Τρεις αμερικανοί πεζοναύτες πέφτουν νεκροί όταν αντάρτης ενεργοποιεί τα εκρηκτικά με τα οποία είναι ζωσμένος, μέσα σε δημοτικό κτίριο της πόλης. Σκοτώνονται επίσης και 2 ιρακινοί μεταφραστές, καθώς και άλλοι περίπου 20 ιρακινοί, μέλη οργάνωσης που αντιτίθεται στην αλ-Κάιντα.

- Φαλούτζα. Βλήμα όλμου έχει ως στόχο το αστυνομικό τμήμα της συνοικίας αλ-Φαρίς, στην αλ-Αμιρίγια. Καταστρέφονται ολοσχερώς δύο αστυνομικά οχήματα, τραυματίζονται σοβαρά 2 μπάτσοι, ενώ σκοτώνεται και ένα άτομο.

- Ανατολική Βαγδάτη. Αντάρτες εκτελούν τον ανώτατο δικαστή Καμίλ αλ-Σογουάιλι ενώ επιστρέφει στο σπίτι του στο Canal Highway.

27-6 - Αυτοσχέδια βόμβα τοποθετημένη στην άκρη δρόμου στην πόλη **Σιρκάτ**, 300χλμ. βόρεια της Βαγδάτης, σκοτώνει 2 ιρακινούς μπάτσους, στρατολογημένους από τους αμερικανούς, ενώ τραυματίζονται και άλλοι 3 από αυτούς.

29-6 - Μικνταντίγια. Αντάρτισσα καμικάζι ανατινάζει τα εκρηκτικά με τα οποία είναι ζωσμένη και τραυματίζει 3 ιρακινούς μπάτσους στρατολογημένους από τις αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις.

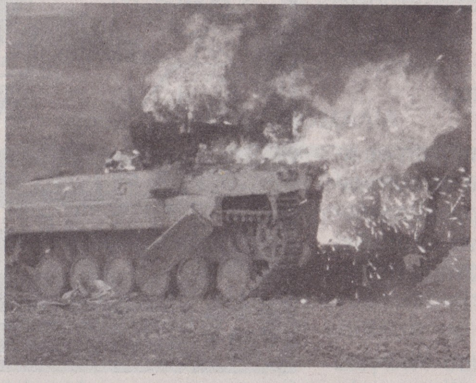
1-7 - Επαρχία Ντιγιάλα. Μπακούμπα. Επίθεση ανταρτών σε σημείο ελέγχου επανδρωμένο από ιρακινούς μπάτσους των περιβόητων «συμβουλίων αφύπνισης» αφήνει 3 αβόι αμερικανικών οχημάτων, σκοτώνοντας έναν αμερικανό στρατιώτη και τραυματίζοντας άλλους 2.

- Κιρκούκ. Αντάρτες ανατινάζουν πύργο κινητής τηλεφωνίας στη συνοικία Γουαλίντ Χουζαιράν, στο κέντρο της πόλης.

10-7 - Επαρχία Βασόρας. Βασόρα. Το κατειλημμένο από τις βρετανικές κατοχικές δυνάμεις αεροδρόμιο της πόλης βομβαρδίζεται δύο φορές με πυραύλους κατιούσα.

Σάββατο 12-7 - Μοσούλη. Δύο μπάτσοι πέφτουν σε ενέδρα ανταρτών και σκοτώνονται από τα πυρά τους, ενώ τραυματίζεται και ένας τροχόμπατσος στο κέντρο της πόλης.

- Κιρκούκ. Αυτοσχέδιος εκρηκτικός μηχανισμός ενεργοποιείται τη στιγμή που περνά όχημα που μεταφέρει το συνταγματάρχη Αχμέντ Σαμιρανί, αναπληρωτή αρχηγό αστυνομίας, τραυματίζοντας τον και μαζί με έναν αντισυνταγματάρχη συνοδό του.

16-7 - Δύο αμερικανοί κατοχικοί στρατιώτες δέχονται καρτερικά τα απελευθερωτικά πυρά ανταρτών κάπου στις επαρχίες Ντιγιάλα και Ανμπάρ και αποχωρούν δια παντός από τα ιρακινά εδάφη.

20 -7 - Μπανί Σαντ. Βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου ιρακινών μπάτσων, σκοτώνοντας 3 από αυτούς.

- Επαρχία Νινεβί. Αντάρτης πραγματοποιεί επίθεση αυτοκτονίας σε σημείο ελέγχου των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων και σκοτώνει 2 αλλοδαπούς εργολάβους.

- Εκρηκτικός μηχανισμός καταστρέφει ολοσχερώς ναρκαλιευτικό όχημα των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων. Σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες. Την ευθύνη αναλαμβάνει η οργάνωση Ανσάρ αλ Ισλάμ, την επόμενη μέρα.

1-8 - Μπακούμπα. Αντάρτες επιτίθενται σε σημείο ελέγχου, επανδρωμένο από μέλη των συμβουλίων αφύπνισης, στο αλ Ντουγάιμπ, νότια της πόλης, με ελαφρά και μεσαία όπλα. Σκοτώνονται 2 αφυπνισμένοι.

- Βαγδάτη. Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου, σκοτώνοντας 1 μισθοφόρο και τραυματίζοντας άλλους 2.

4-8 - Μοσούλη. Έκρηξη παγιδευμένου φορτηγού έχει ως στόχο περιπολικό ιρακινών μπάτσων στα δυτικά της πόλης. Τραυματίζονται 4 μπάτσοι και 3 άτομα.

8-8 - Κιρκούκ. Αντάρτες εκτελούν με πυροβολισμούς έναν από τους σωματοφύλακες του υπουργού υγείας και αθλητισμού έξω από το σπίτι του στη συνοικία Ιμάμ Αχμέντ του προαστίου Τουζ Κορμάτο.

13-8 - Βαγδάτη. Το αρχηγείο των αμερικανικών δυνάμεων στην αλ-Καζεμίγια, στα βόρεια της πρωτεύουσας, δέχεται επίθεση ανταρτών με βλήματα όλμου. Σε άλλο σημείο της πρωτεύουσας, βορειοδυτικά, ένας στρατιώτης των πολυεθνικών δυνάμεων κατοχής και ένας ιρακινός μεταφραστής σκοτώνονται, όταν το όχημά τους πέφτει σε βόμβα.

- Μπούριτζ (60χλμ. βορειοανατολικά της Βαγδάτης). Περίπολος ιρακινών μπάτσων πέφτει σε βόμβα. Σκοτώνονται 2 μπάτσοι και τραυματίζονται άλλοι 6.

14-8 - Μοσούλη. Αντάρτες στήνουν ενέδρα σε δύο διαφορετικά σημεία και σκοτώνουν 1 ιρακινό μπάτσο και ένα στρατιώτη αντίστοιχα.

- Σάλμαν Πακ (30χλμ. νοτιοανατολικά της Βαγδάτης). Βόμβα, τοποθετημένη στην άκρη δρόμου, σκοτώνει ένα ιρακινό μπάτσο και τραυματίζει 5 άτομα, μεταξύ των οποίων και 2 μπάτσους.

20-8 - Γκαζαλίγια. Αντάρτες επιτίθενται σε σημείο ελέγχου και σκοτώνουν ένα ιρακινό στρατιώτη και ένα «αφυπνισμένο» μπάτσο.

21-8 - Φαλούτζα. Αντάρτες ανατινάζουν, στην περιοχή αλ Χασσί της **αλ-Αμιρίγια**, με εκρηκτικό μηχανισμό αμερικανικό όχημα τύπου χάμβι, σκοτώνοντας όλο το πλήρωμά του. Την ευθύνη αναλαμβάνει η οργάνωση Μουσουλμανικός Στρατός, μία μέρα μετά.

23-8 - Μπακούμπα. Αντάρτες απαγάγουν τον Μουσταφά Σαλάχ, γενικό συντονιστή μεταξύ των ιρακινών αφυπνισμένων φατριών και των αμερικανικών δυνάμεων, στη συνοικία αλ-Ταχρίρ.

26-8 - Βαγδάτη. Ένας ακόμη αμερικανός στρατιώτης, ο 20ός για τον μήνα Αύγουστο, (13 σκοτώθηκαν τον Ιούλιο και 19 το Μάιο) τραυματίζεται θανάσιμα και πεθαίνει μια μέρα μετά, από έκρηξη μηχανισμού βορειοανατολικά της πρωτεύουσας. □

Ιράκ-Αφγανιστάν:
Αλλού το όνειρο κι αλλού το θαύμα

και τα δύο μέτωπα χωρίς τον κίνδυνο να καταρρεύσουν σε ανύποπτο χρόνο.

Η Μ. Βρετανία αντιμετωπίζει το ζήτημα λίγο πιο ρεαλιστικά. «Οι βρετανικές ένο-

στην άκρη δρόμου στην πόλη Ζιρκάτ, 300χλμ. βόρεια της Βαγδάτης, σκοτώνει 2 ιρακινούς μπάτσους, στρατολογημένους από τους αμερικανούς, ενώ τραυματίζονται και άλλοι 3 από αυτούς.

29-6 - Μικνταντίγια. Αντάρτισσα καμικάζι ανατινάζει τα εκρηκτικά με τα οποία είναι ζωσμένη και τραυματίζει 3 ιρακινούς μπάτσους στρατολογημένους από τις αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις.

1-7 - Επαρχία Ντιγιάλα. Μπακούμπα. Επίθεση ανταρτών σε σημείο ελέγχου επανδρωμένο από ιρακινούς μπάτσους των περιβόητων «συμβουλίων αφύπνισης» αφήνει 3 από αυτούς νεκρούς και 8 τραυματίες. Σε άλλο σημείο της επαρχίας, στο χωριό αλ-Αμπάρα, νότια της Μπακούμπα, αντάρτες επιτίθενται στο κέντρο στρατολόγησης του τοπικού «συμβουλίου αφύπνισης», σκοτώνοντας ένα μέλος του συμβουλίου και τραυματίζοντας άλλο ένα. Στην κηδεία του σκοτωμένου, έκρηξη βόμβας σκοτώνει άλλους δύο Σάουα («αφυπνισμένους» μπάτσους) και τραυματίζει άλλα 7 άτομα.

8-7 - Δυτική Βαγδάτη. Ένας αμερικανός στρατιώτης σκοτώνεται και 5 ακόμη τραυματίζονται από έκρηξη αυτοσχέδιου μηχανισμού. Σε άλλο σημείο της πρωτεύουσας, βόρεια, ένας ακόμη αμερικανός κατοχικός στρατιώτης και ο μεταφραστής, που τον συνοδεύει, τραυματίζονται από βλήματα όλμου.

- Μοσούλη. Βόμβα, τοποθετημένη στην άκρη δρόμου, εκρήγνυται στο πέρασμα κομβόι οχημάτων του συνασπισμού «απελευθέρωσης και αναστύλωσης του Ιράκ» και σκοτώνει 4 αλλοδαπούς εργολάβους, ενώ τραυματίζονται και άλλοι 8 από αυτούς.

- Μπάλαντ Ραζ. Βόμβα σκάει στο πέρασμα ιρακινής περιπόλου και τραυματίζει τρεις μπάτσους.

9-7 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Φαλούτζα. Έκρηξη αυτοσχέδιου μηχανισμού έξω από τράπεζα σκοτώνει ένα φρουρό και τραυματίζει άλλους 3. Δεύτερη έκρηξη στην ίδια περιοχή σκοτώνει 4 μπάτσους και ένα άτομο, ενώ τραυματίζονται άλλοι 12 μπάτσοι και άλλα 5 άτομα.

- Σαμάρα. Βόμβα σκάει στο πέρασμα κομ-

16-7 - Δύο αμερικανοί κατοχικοί στρατιώτες δέχονται καρτερικά τα απελευθερωτικά πυρά ανταρτών κάπου στις επαρχίες Ντιγιάλα και Ανμπάρ και αποχωρούν δια παντός από τα ιρακινά εδάφη.

20 -7 - Μπανί Σαντ. Βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου ιρακινών μπάτσων, σκοτώνοντας 3 από αυτούς.

- Επαρχία Νινεβί. Αντάρτης πραγματοποιεί επίθεση αυτοκτονίας σε σημείο ελέγχου των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων και σκοτώνει 2 αλλοδαπούς εργολάβους.

25-7 - Μοσούλη. Βόμβα τραυματίζει 3 ιρακινούς μπάτσους, μέλη περιπόλου, στην περιοχή Γιαρμούκ δυτικά της πόλης. Ακόμη, αντάρτης ελεύθερος σκοπευτής πυροβολεί και σκοτώνει ιρακινό στρατιώτη στην περιοχή Σουκ αλ Μάας, επίσης δυτικά.

26-7 - Ανατολική Βαγδάτη. Αυτοσχέδιος εκρηκτικός μηχανισμός ενεργοποιείται κατά το πέρασμα μικτής περιπόλου και τραυματίζει 2 αφυπνισμένους και ένα μυστικό μπάτσο, ενώ τραυματίζονται και άλλα 3 άτομα.

27-7 - Κιρκούκ. Δύο μέλη περιπόλου του ιρακινού στρατού πέφτουν νεκρά από έκρηξη βόμβας στα νοτιοδυτικά της πόλης.

30-7- Η οργάνωση Σαράγια Τζουντ αλ Ραχμάν, μέλος του Μετώπου Ιερού Πολέμου και Αλλαγής, αναλαμβάνει την ευθύνη για την κατάρριψη κατασκοπευτικού αεροπλάνου των κατοχικών δυνάμεων στα νότια της επικράτειας.

- Ντουλουίγια. Όχημα τύπου χάμμερ των αμερικανικών δυνάμεων παρκάρει σε λάθος σημείο, κοντά σε σημείο ελέγχου των λεγόμενων αφυπνισμένων δυνάμεων. Σκοτώνονται 2 κατοχικοί, ενώ το όχημά τους καταστρέφεται ολοσχερώς.

31-7 - Ο πρέσβης της πολωνίας, στρατηγός Πιέτρζυκ, ο οποίος είχε τραυματιστεί πέρσι από έκρηξη βόμβας, αποφασίζει ότι το κλίμα του Ιράκ δεν είναι τόσο εύκρατο για τις πληγές του και παραιτείται των αξιωμάτων του.

- Μπούριτζ (60χλμ. βορειοανατολικά της Βαγδάτης). Περίπολος ιρακινών μπάτσων πέφτει σε βόμβα. Σκοτώνονται 2 μπάτσοι και τραυματίζονται άλλοι 6.

14-8 - Μοσούλη. Αντάρτες στήνουν ενέδρα σε δύο διαφορετικά σημεία και σκοτώνουν 1 ιρακινό μπάτσο και ένα στρατιώτη αντίστοιχα.

Ιράκ-Αφγανιστάν:

Αλλού το όνειρο κι αλλού το θαύμα

Ο υποψήφιος των Δημοκρατικών Μπάρακ Ομπάμα έγινε ο αγαπημένος των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων υποστηρίζοντας την άποψη ότι τα αμερικάνικα στρατεύματα θα πρέπει να αποσυρθούν άμεσα (εντός 16-18 μηνών) από το Ιράκ ενώ παράλληλα δεσμεύτηκε —στην περίπτωση που εκλεγεί— να στείλει 10.000 επιπλέον στρατιώτες για να «χτυπήσει την Αλ Κάιντα στην Αφγανο-Πακιστανική μεθόριο».

Και έχει δίκιο.

Από την άλλη, ο υποψήφιος των Ρεπουμπλικάνων Τζον ΜακΚέιν και πιθανότατα ο επόμενος πρόεδρος των ΗΠΑ υποστηρίζει το αντικατοπτρικά αντίθετο με τον αντίπαλό του: μη απόσυρση αλλά και περαιτέρω ενίσχυση των αμερικανικών στρατευμάτων κατοχής στο Ιράκ εις βάρος της αποστολής στο Αφγανιστάν επειδή, όπως υποστηρίζει, έχει προτεραιότητα η δράση της Αλ-Κάιντα στο Ιράκ.

Και αυτός έχει δίκιο.

Ένα φάντασμα πλανιέται πάνω από την Νέα Ρώμη και την παλιά Ευρώπη, πάνω από τα πολυτελή κτίρια των κυβερνήσεων και τα σκονισμένα μπάρακς (στρατόπεδα) των κουρασμένων και φοβισμένων λεγεωνάριων, το πνεύμα της ανυπότακτης αντίστασης που χωρίς υπερβολή έχει βρει διέξοδο και έκφραση μέσα από το πιο μαχητικό κομμάτι της αντίστασης, την Αλ-Κάιντα και τους συμμάχους της.

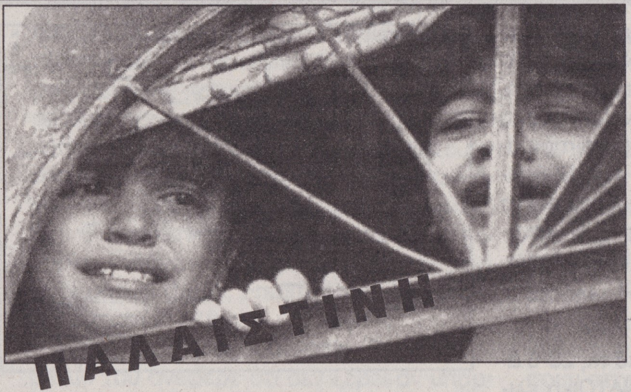
Κοινός παρανομαστής η —μη ομολογούμενη μέχρι στιγμής από πλευράς ΗΠΑ— αδυναμία να διατηρήσουν ανοιχτά και τα δύο μέτωπα χωρίς τον κίνδυνο να καταρρεύσουν σε ανύποπτο χρόνο.

Η Μ. Βρετανία αντιμετωπίζει το ζήτημα λίγο πιο ρεαλιστικά. «Οι βρετανικές ένοπλες δυνάμεις δεν μπορούν να συνεχίσουν να πολεμούν και στα δύο μέτωπα του Ιράκ και του Αφγανιστάν», ήταν η ετυμηγορία του αρχηγού του Γενικού Επιτελείου Άμυνας της Μ. Βρετανίας, πτέραρχου σερ Τζοκ Στέραπ.

Η Καμπούλ είναι πλέον σε κατάσταση πολιορκίας. Οι μουτζαχεντίν, ένα βήμα πριν από την κατάληψή της, εφαρμόζουν με επιτυχία το παλιό σχέδιο του 1841 και της δεκαετίας του '80, εκδιώκοντας βρετανούς και ρώσους εισβολείς, αποκόπτουν τον ανεφοδιασμό των ξένων στρατευμάτων που σταθμεύουν στην πρωτεύουσα. Η Καμπούλ είναι ευάλωτη, γιατί βρίσκεται ανάμεσα σε βουνά και μόνον τρεις αρτηρίες τη συνδέουν με τον υπόλοιπο κόσμο. Αυτό μαρτυρούν τα δεκάδες καμένα στρατιωτικά φορτηγά και βυτιοφόρα του ΝΑΤΟ, ενώ είναι γεγονός οι πρώτες ελλείψεις σε καύσιμα αλλά και σε ...Coca-Cola. Εδώ και δύο τουλάχιστον χρόνια ο Αφγανικός νότος είναι στα χέρια των εξεγερμένων και δεν έχουν περάσει ούτε τρεις μήνες από την απελευθέρωση 900 κρατουμένων από τις φυλακές υψίστης ασφαλείας της Κανταχάρ. Άλλωστε η Ιστορία αποδεικνύει ότι όποιος ελέγχει το νότιο Αφγανιστάν αργά ή γρήγορα θα μπει και στην Καμπούλ.

Οι μουτζαχεντίν όμως δεν έχουν κανένα λόγο να βιάζονται. Μπορεί οι πανικόβλητοι σύμμαχοι να αδειάζουν τα έξυπνα όπλα τους κατευθείαν πάνω στα σχολεία όπως έδειξε η τελευταία συμμαχική εκατόμβη στην περιοχή Σιντάτ, αλλά όλοι γνωρίζουν πλέον ότι οι μέρες τους στο Αφγανιστάν είναι μετρημένες. Δεν έχει

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Η Χαμάς με τη συμφωνία εκεχειρίας που υπέγραψε αλλάζει το σκηνικό στο παλαιστινιακό πεδίο. Την ίδια στιγμή, οι αμερικανο-κινούμενες δυνάμεις του Αμπάς στη Δυτική Όχθη συνεχίζουν να τρομοκρατούν αγωνιστές. Πάνω από 200 είναι οι φυλακισμένοι της Χαμάς στα αμπάρια της ΠΑ στη Δ. Όχθη. Δεν είναι και λίγες οι περιπτώσεις όπου μπάτσοι της Παλαιστινιακής Αρχής σε συνεργασία με τους ισραηλινούς δολοφονούν μαχητές.

29/6: Δολοφονείται 17χρονος παλαιστίνιος σε εισβολή κατοχικών στην πόλη Tobas. Δημοσίευμα των Sunday Times γράφει για χρηματοδότηση των βασανιστών της Δυτικής Όχθης από βρετανικούς πόρους.
30/6: Οι μπάτσοι της κυβέρνησης-μαριονέτα στη Δυτική Όχθη συλλαμβάνουν πολλά μέλη της Ισλαμικής Τζιχάντ. Ο Ghassan Al-Zughaibi, 35 ετών, συλλαμβάνεται από κατοχικούς στη Τζενίν, 3 μήνες μετά την αποφυλάκισή του. Ρουκέτα εκτοξεύεται εναντίον περιοχής στο νότιο Ισραήλ. Το Ισραήλ αποκλείει ξανά τις παλαιστινιακές περιοχές από την τροφοδοσία με καύσιμα και είδη πρώτης ανάγκης.
2/6: Άραβας σκοτώνει 4 ισραηλινούς με εκσκαφέα τον οποίο οδηγεί εναντίον τους στη λεωφόρο Χάιφας στην Ιερουσαλήμ. Οπλοφόροι ισραηλινοί τον σκοτώνουν αμέσως μετά. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι «Ταξιαρχίες Ιμάντ Μουγνίγια της Ελεύθερης Γαλιλαίας».
8/7: Εισβολή των κατοχικών ισραηλινών γίνεται σε ισλαμικό κέντρο στη Ραμάλα. Απαγάγονται 5 κατοχικοί στο Αλ-Καλίλ.
9/7: Οι συμμορίες της ΠΑ εισβάλλουν στο ίδιο ισλαμικό κέντρο. Η Χαμάς καταδικάζει την πράξη αυτή δηλώνοντας ότι ενισχύει το ρόλο των κατοχικών. Παλαιστίνιος οδηγός προσπαθεί να ρίξει μέρος του Τοίχους κοντά στη Ραμάλα. Επιδρομή κάνουν οι κατοχικοί στο χωριό Kuful Hares με το πρόσχημα ότι δέχτηκαν επίθεση με μολότοφ. Η Ισλαμική Τζιχάντ εκτοξεύει 2 ρουκέτες στο Σντερότ.
12/7: Η Χαμάς απορρίπτει πρόταση για απελευθέρωση μόνο 71 κρατουμένων από μια λίστα 450 που έχει δοθεί σε αιγύπτιους διαμεσολαβητές.
13/7: Το PFLP καταγγέλλει τις απαγωγές 20 παλαιστινίων από τους πράκτορες του Αμπάς στη Δυτική Όχθη, με το πρόσχημα ότι ετοίμαζαν «στρατιωτικό πυρήνα» της Χαμάς στην περιοχή και καλεί την ΠΑ να σταματήσει να συντονίζει τις προσπάθειες καταστολής με αυτές των ισραηλινών. Οι απαγωγές φέρονται να έχουν ξεκινήσει εδώ και 4 μήνες και οι απαχθέντες κρατούνται σε εγκαταστάσεις των υπηρεσιών κατασκοπείας της ΠΑ στην Τουλκαρέμ. Με βάρβαρα μέσα προσπαθούν να αποσπάσουν ομολογίες από τους απαχθέντες όπως στέρηση ύπνου, ξύλο, απομόνωση και αναγκάζοντάς τους να κάθονται σε άβολες στάσεις για πολλή ώρα.
17/7: Το Ισραήλ δηλώνει έτοιμο να εξοντώσει τον πρώην κρατούμενο Samir Al-Kuntar, ο οποίος απελευθερώθηκε μαζί με άλλους παλαιστινίους σε αντάλλαγμα για την παράδοση των σωρών 2 ισραηλινών στρατιωτών από τη λιβανική Χεζμπολάχ. Την ίδια ώρα γίνονται ομαδικές συλλήψεις σε χωριά της Λωρίδας της Γάζας.
18/7: Οι κατοχικοί πραγματοποιούν 13 συλλήψεις στα χωριά Madma και Asira al-Qibeya. Ένας 18χρονος χάνει την ακοή του από χειροβομβίδα που ρίχνουν οι ισραηλινοί στο χωριό Eizaryyah.
20/7: Δημοσιοποιείται βίντεο που δείχνει έναν ισραηλινό φαντάρο να πυροβολεί συλληφθέντα 27χρονο παλαιστίνιο. Το περιστατικό έλαβε χώρα στις 7/7 στο χωριό Νιλίν της Δυτικής Όχθης. Η μυστική υπηρεσία Σαμπάλ του Ισραήλ αποτρέπει την μεταφορά 14 βαρειά άρρωστων παλαιστινίων στο εξωτερικό.
21/7: Συλλαμβάνονται από κατοχικούς 25 παλαιστίνιοι στη Ναμπλούς και τον καταυλισμό Μπαλάτα, μεταξύ των οποίων και ο βουλευτής Mona Mansour.
22/7: Την ώρα που ο υποψήφιος για την προεδρία των ΗΠΑ Μπάρακ Ομπάμα επισκέπτεται το Ισραήλ, οδηγός μπουλντόζας ανατρέπει 2 αυτοκίνητα και τραυματίζει 2 ισραηλινούς πριν πέσει νεκρός από τις σφαίρες μπάτσων.
25/7: Σκοτώνονται 4 μέλη των Ταξιαρχιών Qassam ένα κορίτσι από έκρηξη και τραυματίζονται άλλα 20 άτομα, απ' τα οποία το ένα πεθαίνει αργότερα. Η βόμβα είχε τοποθετηθεί στην άκρη δρόμου που οδηγούσε στην παραλία της Γάζας, όπου διοργάνωναν πικ-νικ παλαιστίνιοι. Θεωρείται ότι για την έκρηξη ευθύνονται μέλη της Φατάχ. Το πρωί είχαν συλληφθεί από τη Χαμάς 3 άτομα για τοποθέτηση βόμβας στο σπίτι του στελέχους της Dr. Marwan Abu Ras.
26/7: Δεκάδες χιλιάδες παλαιστίνιοι διαδηλώνουν στη Γάζα ενάντια στη νέα δολοφονία στην παραλία.
27/7: Οι κατοχικοί πολιορκούν για ώρες το σπίτι του στελέχους της Χαμάς Σιλαμπουντίν αλ Νάτσεχ στο Αλ-Καλίλ. ... μάς στη Λωρίδα της Γάζας. Έποικος στο χωριό Yetshar στη Δ. Όχθη ρίχνει πέτρα εναντίον αυτοκινήτου στο οποίο επιβαίνουν παλαιστίνιοι και τραυματίζει σοβαρά ένα 7χρονο κορίτσι. Κατοχικοί πυροβολούν 9χρονο κορίτσι στο χωριό Na'lin, το οποίο πεθαίνει, αργότερα.
1/8: Δυνάμεις της Χαμάς συλλαμβάνουν στελέχη της Φατάχ, πάνω από 300, στη Λωρίδα της Γάζας, σε απάντηση στις συλλήψεις και τα βασανιστήρια εναντίον μελών της στη Δ. Όχθη.
2/8: Η Χαμάς κατηγορεί τη Φατάχ ότι απήγαγε ένα στέλε-

χός της στη Δ. Όχθη και το απειλεί με θάνατο. Είχε συλληφθεί πριν λίγες μέρες και αφέθηκε ελεύθερο. Ξεσπούν συγκρούσεις στη Λωρίδα της Γάζας με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 3 μέλη της Χαμάς και 6 της Φατάχ.
3/8: Περίπου 180 μέλη της οικογένειας Χέλες, που πρόσκειται στη Φατάχ, διαφεύγουν στο Ισραήλ, μετά τις συγκρούσεις στη Λωρίδα της Γάζας με τη Χαμάς.
4/8: Επαναπροωθούνται από τους ισραηλινούς 88 μέλη της Φατάχ στη Δυτική Όχθη.
12/8: Αποκαλύπτεται πρόταση αξιωματούχων του Ισραήλ για αμοιβαία παραχώρηση εδαφών με τους παλαιστινίους.
13/8: Καταστέλλεται βίαια διαδήλωση παλαιστινίων και αλλοδαπών συμπαθούντων ενάντια στο τείχος στη Ραμάλα. Οι κατοχικοί ρίχνουν πλαστικές σφαίρες και πυροβολούν ένα άτομο το οποίο και συλλαμβάνουν.
15/8: Σε κρίσιμη κατάσταση βρίσκεται η υγεία του 67χρονου Hajji Marwan K. Al-Khalili, που συνελήφθη από τους μπάτσους της Φατάχ στις 5 Αυγούστου όταν επέστρεφε από προσκύνημα στη Σ. Αραβία και δέχθηκε τα βάρβαρα βασανι-

2/6: Άραβας σκοτώνει 4 ισραηλινούς με εκσκαφέα τον ο-ποίο οδηγεί εναντίον τους στη λεωφόρο Χάιφας στην Ιερουσαλήμ. Οπλοφόροι ισραηλινοί τον σκοτώνουν αμέσως μετά. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι «Ταξιαρχίες Ιμάντ Μουγνίγια της Ελεύθερης Γαλιλαίας».
8/7: Εισβολή των κατοχικών ισραηλινών γίνεται σε ισλαμικό κέντρο στη Ραμάλα. Απαγάγονται 5 κατοχικοί στο Αλ-Καλίλ.
9/7: Οι συμμορίες της ΠΑ εισβάλλουν στο ίδιο ισλαμικό κέντρο. Η Χαμάς καταδικάζει την πράξη αυτή δηλώνοντας ότι ενισχύει το ρόλο των κατοχικών. Παλαιστίνιος οδηγός προσπαθεί να ρίξει μέρος του Τοίχους κοντά στη Ραμάλα. Επιδρομή κάνουν οι κατοχικοί στο χωριό Kuful Hares με το πρόσχημα ότι δέχτηκαν επίθεση με μολότοφ. Η Ισλαμική Τζιχάντ εκτοξεύει 2 ρουκέτες στο Σντερότ.
10/7: Δολοφονείται σε ενέδρα κατοχικών ο μαχητής Talal Abed, 32 ετών. Στη Λωρίδα της Γάζας ισραηλινοί δολοφονούν έναν 17χρονο παλαιστίνιο. Η Χαμάς συλλαμβάνει 2 μέλη των Ταξιαρχιών των Μαρτύρων του Αλ-Ακσά επειδή εκτόξευσαν 2 ρουκέτες εναντίον του Σντερότ.
11/7: Δολοφονείται μέλος της Χαμάς στην Καλκίλια. Ένοπλος πυροβολεί εναντίον δυο ισραηλινών μπάτσων στην Ιερουσαλήμ και διαφεύγει, παρά τους συνεχείς πυροβολισμούς.

ΠΑ Μπαράκ Ομπάμα επισκέπτεται το Ισραήλ, οδηγός μπουλντόζας ανατρέπει 2 αυτοκίνητα και τραυματίζει 2 ισραηλινούς πριν πέσει νεκρός από τις σφαίρες μπάτσων.
25/7: Σκοτώνονται 4 μέλη των Ταξιαρχιών Qassam ένα κορίτσι από έκρηξη και τραυματίζονται άλλα 20 άτομα, απ' τα οποία το ένα πεθαίνει αργότερα. Η βόμβα είχε τοποθετηθεί στην άκρη δρόμου που οδηγούσε στην παραλία της Γάζας, όπου διοργάνωναν πικ-νικ παλαιστίνιοι. Θεωρείται ότι για την έκρηξη ευθύνονται μέλη της Φατάχ. Το πρωί είχαν συλληφθεί από τη Χαμάς 3 άτομα για τοποθέτηση βόμβας στο σπίτι του στελέχους της Dr. Marwan Abu Ras.
26/7: Δεκάδες χιλιάδες παλαιστίνιοι διαδηλώνουν στη Γάζα ενάντια στη νέα δολοφονία στην παραλία.
27/7: Οι κατοχικοί πολιορκούν για ώρες το σπίτι του στελέχους της Χαμάς Σιλαμπουντίν αλ Νάτσεχ στο Αλ-Καλίλ. Αυτός αρχίζει να πυροβολεί εναντίον τους και εκτοξεύουν οβίδα με αποτέλεσμα να σκοτωθεί. Οι αιγυπτιακές αρχές συλλαμβάνουν 3 παλαιστινίους που διέφυγαν από τούνελ από τη Λωρίδα με σκοπό να περάσουν στην Αίγυπτο. Οι 3 ομολογούν ότι ευθύνονται για την έκρηξη στην παραλία της Γάζας.
29/7: Δολοφονείται 10χρονος Παλαιστίνιος από κατοχικούς στη Δ. Όχθη.
30/7: Σημειώνεται έκρηξη σε κέντρο εκπαίδευσης της Χαμάς

της Φατάχ στη Δυτική Όχθη.
12/8: Αποκαλύπτεται πρόταση αξιωματούχων του Ισραήλ για αμοιβαία παραχώρηση εδαφών με τους παλαιστινίους.
13/8: Καταστέλλεται βίαια διαδήλωση παλαιστινίων και αλλοδαπών συμπαθούντων ενάντια στο τείχος στη Ραμάλα. Οι κατοχικοί ρίχνουν πλαστικές σφαίρες και πυροβολούν ένα άτομο το οποίο και συλλαμβάνουν.
15/8: Σε κρίσιμη κατάσταση βρίσκεται η υγεία του 67χρονου Hajji Marwan K. Al-Khalili, που συνελήφθη από τους μπάτσους της Φατάχ στις 5 Αυγούστου όταν επέστρεφε από προσκύνημα στη Σ. Αραβία και δέχθηκε τα βάρβαρα βασανιστήριά τους.

16/8: Μπάτσοι της ΠΑ εισβάλλουν σε 2 φιλανθρωπικές οργανώσεις γυναικών στην Τουλκαρέμ.
17/8: Πύραυλος εκτοξεύεται από τη Λωρίδα εναντίον του οικισμού Nahal Oz.

παρά να θυμηθεί κανείς τις ανείπωτες θηριωδίες των αμερικανών στο Βιετνάμ λίγο πριν την οριστική αποχώρηση τους.

Ο Ομπάμα κατά την επίσκεψη-αστραπή στην Καμπούλ επέρριψε αλλού τις ευθύνες και επέκρινε τον προστατευόμενο των ΗΠΑ, «πρόεδρο» Χαμίντ Καρζάι κατηγορώντας τον ότι «από το 2003 δεν έχει βγεί από τα μπάνκερς (λαγούμια) και δεν έχει κάνει τίποτα για την ασφάλεια και την δικαιοσύνη στο Αφγανιστάν», κάτι όμως που δεν εμπόδισε θερμότατες συνομιλίες και συμφωνίες. Αντίθετα, την «οργή» των πακιστανικών κομμάτων και κυβέρνησης προκάλεσε η αναφορά του για αποστολή στρατευμάτων και κλιμακίων στο έδαφος του Πακιστάν για να χτυπήσουν την Αλ-Κάιντα από την άλλη πλευρά της αφγανο-πακιστανικής μεθορίου. Η εύθραυστη πακιστανική ηγεσία με τον σύμμαχο του Μπους, Περβέζ Μουσάραφ να έχει παραιτηθεί, (μετά και τις αλλεπάλληλες αποτυχίες του για την καταπολέμηση των ανταρτών), δεν είναι διατεθειμένη να αυτοκτονήσει προς το παρόν.

Δεν είναι τυχαίος ο πανζουρλισμός των ευρωπαϊκών ΜΜΕ και ο θερμός εναγκαλισμός του Ομπάμα, από τις ισχυρές δυτικές κυβερνήσεις, στην Ευρώπη. Η παραδοσιακή δυτική υποκρισία των κρατούντων αλλά και ο περίπλοκος μηχανισμός (ενεργειακής αλλά και πολιτικής) αλληλεξάρτησης με χώρες όπως η Ρωσία και το Ιράν βρίσκουν έκφραση μέσω του «προοδευτικού» μαύρου υποψηφίου, που όμως έχει κατορθώσει να υπερκεράσει ακόμα και τον Μπους σε «υπερσυντηρητισμό», δηλαδή σε άκρως φιλοπόλεμες θέσεις.

Σημαντικό σημείο αναφοράς, η προαναφερθείσα «πολυπόθητη» απόσυρση των αμερικάνικων στρατευμάτων από το Ιράκ, όραμα κάθε προοδευτικού απατεώνα και δημαγωγού. Σαν αυτή από μόνη της να έφερνε την ειρήνη...

Είναι φανερό ότι ενώ ήδη η Αμερικάνικη πολιτική έχει προσεγγίσει εδώ και καιρό την ιρανική ηγεσία, (Συνάντηση κορυφής Ράις-Ιρανών), το «όραμα Ομπάμα» για το Ιράκ είναι κομμένο και ραμμένο στα μέτρα του Ευρω-Ρωσο-Ιρανικού άξονα και αργά ή γρήγορα είναι αναγκασμένος να το ακολουθήσει και ο ΜακΚέιν σαν μια πιο ρεαλιστική προσέγγιση αυτού του παλιού ζητήματος.

Ενώ σε μια απίστευτη συγχορδία όλων των διεθνών ΜΜΕ, το Ιράκ εμφανίζεται τόσο ασφαλές ως έτοιμο ακόμα και να δεχτεί τουρίστες, στην πραγματικότητα και εκεί οι κατοχικές δυνάμεις αντιμετωπίζουν τον ίδιο πάλι εχθρό, περισσότερο ευέλικτο και όμως δυνατό, το Ισλαμικό Εμιράτο του Ιράκ, που ανακηρύχτηκε το 2006 από ένα ευρύ φάσμα οργανώσεων και ομάδων με προεξάρχουσα πάντα την Αλ-Κάιντα...

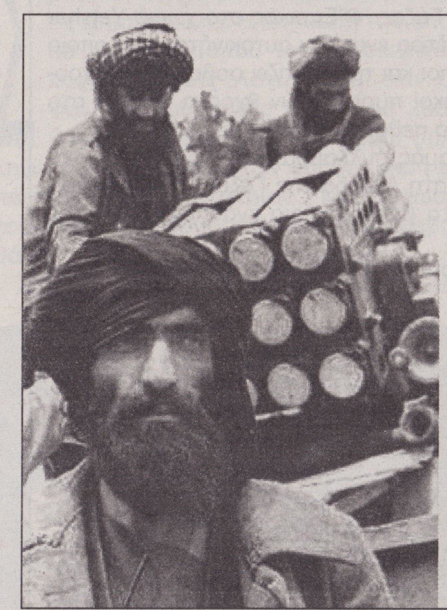
Πιο ρεαλιστές και έχοντας πάρει πολλά μαθήματα οι αμερικάνοι παράλληλα με τον επίσημο ιρακινό στρατό και αστυνομία, συγκρότησαν ένοπλες «ομάδες γειτονιάς», τα Συμβούλια Αφύπνισης με αποκλειστικό στόχο την Αλ-Κάιντα, διάβρωσαν πολλές μπααθικές και εθνικιστικές οργανώσεις, με αντάλλαγμα χρήμα και αξιώματα προσκαλώντας πολλούς πρώην(;) αντάρτες στο κυνήγι του ουσιαστικού εχθρού. Σιίτικες συμμορίες —με απευθείας καθοδήγηση από την Τεχεράνη— και εθνικιστές σουνίτες ενώνουν ίσως για πρώτη φορά στην Ιστορία τους τις δυνάμεις τους υπό την καθοδήγηση αμερικανών αξιωματικών, αλλά τα αποτελέσματα είναι πενιχρά. Το Ισλαμικό Εμιράτο αποδείχτηκε εξ ίσου αξιόμαχο και απέναντι στα νέα τάγματα ασφαλείας.

Το θέαμα άλλωστε των «κυνηγών της Αλ-Κάιντα» είναι πολύ αστείο. Για να μην τους μπερδεύουν, οι Αμερικανοί τους ντύνουν με καπελάκια του μπειζ-μπολ κολεγιακών ομάδων και φωσφοριζέ στολές και τους στέλνουν να βγάλουν το φίδι από την τρύπα. Δεν τους μπερδεύουν όμως και οι αντάρτες και στέλνουν κατά ντουζίνες τους αξιοθρήνητους Αφυπνιστές διώκτες τους να κοιμηθούν τον αιώνιο ύπνο.

Είναι γεγονός ότι όταν το «δόγμα» της Αυτοκρατορίας κλονιστεί, να περιμένουμε σε λίγο την κατάρρευση. Ματαία προσπαθούν οι κυρίαρχοι να υπερπηδήσουν τα αδιέξοδα που έχουν περιέλθει, με φιέστες εκατομμυρίων δολαρίων, παρελάσεις και πυροτεχνήματα. Κανένας «χαρισματικός ηγέτης» και καμία «επαναπροσέγγιση ΗΠΑ-Ευρώπης» θα σώσει τους κρατούντες είτε από την μία είτε από την άλλη πλευρά του Ατλαντικού. Και αυτή η ώρα δεν είναι πια μακριά...

Απόγονοι του Κατιλίνα

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

Ο όλεθρος για τις συμμαχικές δυνάμεις δεν έχει τελειωμό, όπως και η βαρβαρότητα και το ψέμα τους. Τα ελεγχόμενα ΜΜΕ συνεχίζουν να διαστρεβλώνουν τα γεγονότα στην περιοχή. Μιλάνε για εξόντωση των Ταλιμπάν, ενώ στην πραγματικότητα αυτοί που σκοτώνονται είναι άμαχοι από τους βομβαρδισμούς των κατοχικών.

Επαρχία Badghis
Από τις **30-6 έως τις 23-8**, σε 9 διαφορετικές επιθέσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 14 αμερικανοί, 20 μπάτσοι, 1 ανδρείκελο του στρατού και 4 αμερικανοί, ενώ κατεδαφίζεται κυριολεκτικά το αρχηγείο της περιφέρειας Maqer.

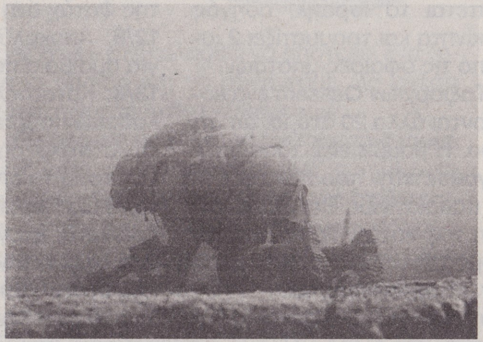
Επαρχία Badkhshan
Από τις **29-6 έως τις 7-8** ανατινάζονται 2 αμερικανικά και 1 γερμανικό τανκ και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες, ενώ σκοτώνονται 3 μπάτσοι. Επίσης εκτοξεύονται 6 όλμοι εναντίον αμερικανικής βάσης.

Επαρχία Baghlan
20-7: ανατινάζονται 2 αμερικανικά τανκς και όλοι οι επιβαίνοντες σκοτώνονται. **6-8:** Ο καμικάζι Abdullah οδηγεί παγιδευμένο όχημα

Επαρχία Helmand
Σε 58 επιθέσεις από τις **23-6 έως τις 23-8** σκοτώνονται πάνω από 209 βρετανοί και αφγανοί συνεργάτες τους, 11 αμερικανοί, 59 μπάτσοι κι ένας διοικητής, 86 ανδρείκελα του στρατού και άλλοι 15 κατοχικοί. Επίσης, καταρρίπτεται ένα κατασκοπευτικό αεροσκάφος και καταστρέφονται τανκς και πολλά οχήματα των κατοχικών και των αφγανών συνεργατών τους. Ενώ, στις **12-7** ο καμικάζι Basher Ahmamd ανατινάζει το όχημά του δίπλα σε κομβόι του στρατού και παίρνει μαζί του 7 ανδρείκελα. Στις **26-7** οι κατοχικοί δολοφονούν7 αμάχους, ανάμεσά τους 3 γυναίκες και 2 παιδιά.

Επαρχία Herat
6-7: σκοτώνονται 3 μπάτσοι και 4 αιχμαλωτίζονται. **17-8:** Ανατινάζεται όχημα που μεταφέρει μπάτσους.

Επαρχία Kabul
16-7: Εκτοξεύονται 4 όλμοι εναντίον της βάσης Skart όπου διαμένουν πολλοί στρατιωτικοί. **17-7:** γίνεται επίθεση εναντίον μονάδας του στρατού στην περιφέρειας Sarobi και σκοτώνονται 6 ανδρείκελα. **22-7:** ο καμικάζι Abdulhai μπαίνει σε λεωφορείο του στρατού και ανατινάζεται, παίρνοντας μαζί του 33 ανδρείκελα. Από τις **3-8 έως τις 21-8**, σε 6 επιθέσεις, εκτοξεύονται όλμοι εναντίον του αεροδρομίου της Καμπούλ, ανατινάζονται ένα αεροπλάνο Antonof 32, αμερικανικό όχημα κι ένα τανκ και σκοτώνονται 3 ανδρείκελα του στρατού και 8 μπάτσοι.

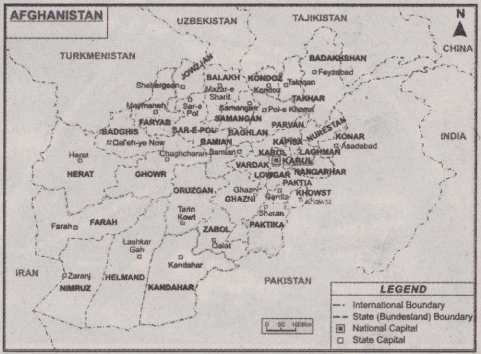
Επαρχία Kandahar
Σε επιθέσεις των ανταρτών από τις **25-6 έως** ... ένας δικαστής και πολλά ανδρείκελα του στρατού. Στις **20-7 και 17-8** εκτοξεύονται όλμοι εναντίον του αεροδρομίου Saharra Bagh, όπου διαμένουν πολλοί αμερικανοί, ενώ στις **29-7 και 21-8** εκτοξεύονται όλμοι εναντίον αμερικανικών βάσεων. Το βράδυ της 18-8 εισέρχονται σε αμερικανική βάση 16 κομάντο και σκοτώνουν 30 αμερικανούς, ενώ καταστρέφουν 8 τανκς, 2 ελικόπτερα και στρατιωτικά οχήματα, πριν πέσουν νεκροί.

Επαρχία Kunar
Σε 18 επιθέσεις των ανταρτών από τις **25-6 έως τις 24-8** καταρρίπτονται 2 ΝΑΤΟικά ελικόπτερα, σκοτώνονται 21 ανδρείκελα του στρατού, 3 μπάτσοι και 48 αμερικανοί, ενώ καταστρέφεται το αρχηγείο της περιφέρειας Shiqai. Στις **15-7** οι κατοχικοί δολοφονούν 40 αμάχους στην περιοχή Wanat.

Επαρχία Kunduz
27-6: Σκοτώνονται 8 μπάτσοι σε επίθεση στην περιοχή Polalchen. **30-6:** Ανατινάζεται γερμανικό άρμα στην περιοχή Pach Qalander. Στις **6-7** ο καμικάζι Musa Kalim ανατινάζει το όχημά του εναντίον γερμανικού κομβόι και παίρνει μαζί του 12 κατοχικούς. Τα δυτικά ΜΜΕ διαστρεβλώνουν την υπόθεση λέγοντας ότι ο καμικάζι κατέστρεψε το όχημα των γερμανών και σκότωσε 3 μαθήτριες! (από Reuters). Σε 12 επιθέσεις από τις **6-7 έως τις 21-8**, ανατινάζονται 1 περιπολικό, 2 αμερικανικά και 2 γερμανικά τανκς και σκοτώνονται 13 ανδρείκελα του στρατού, 9 μπάτσοι και 20 γερμανοί κατοχικοί. Επίσης, γίνονται επιθέσεις με όλμους εναντίον του αεροδρομίου του Kunduz, όπου διαμένουν πολλοί γερμανοί κατοχικοί.

Επαρχία Laghman
Από την **1-7 έως τις 19-8** καταστρέφονται 2 περιπολικά, 13 αμερικανικά οχήματα, 5 βυτιοφόρα και ένα αστ. τμήμα και σκοτώνονται σε επιθέσεις των ανταρτών αρκετοί κατοχικοί και ανδρείκελα του καθεστώτος.

Επαρχία Logar
Από τις **29-6 έως τις 23-8** σκοτώνονται 5 αμερικανοί (οι 3 γυναίκες), ο διοικητής των μπάτσων της περιφέρειας Azra, 13 ανδρείκελα του στρατού και 31 μπάτσοι. Επίσης, καταρρίπτεται ένα αμερικανικό ελικόπτερο, κατα-

μαλωτίζονται 2 μπάτσοι και καταστρέφονται 3 περιπολικά, 4 αμερικανικά τανκς, εγκαταστάσεις σε αμερικανικές βάσεις και 1 ελικόπτερο, σε 15 διαφορετικές επιθέσεις των μουτζαχεντίν. **13-8:** Ο καμικάζι Naimatullah ανατινάζεται δίπλα σε πεζή περιπολία αμερικανών και συνεργατών τους, παίρνοντας μαζί του 12 αμερικανούς και 9 ανδρείκελα του καθεστώτος.

Επαρχία Paktika
Από τις **26-6 έως τις 20-8** σκοτώνονται πάνω από 37 αμερικανοί, 10 μπάτσοι και 39 ανδρείκελα του στρατού, σε 15 διαφορετικές επιθέσεις των ανταρτών. Στις **22-7** εκτελείται στο σπίτι του ο εκπρόσωπος του κυβερνήτη της επαρχίας και αιχμαλωτίζεται ο αδερφός του, ενώ στις **26-8** εκτελείται ο διοικητής των ειδικών δυνάμεων Dewan. **19-8:** Σκοτώνονται 20 γάλλοι που περιπολούν στην περιοχή Wazben. Αργότερα οι θρασύδειλοι κατοχικοί δολοφονούν 20 αμάχους. **20-8:** Δεκαέξι μέλη των ειδικών δυνάμεων παραδίνονται και ενώνονται με τους αντάρτες.

Επαρχία Parwan
Σε 5 επιθέσεις από τις **27-7 έως τις 20-8** σκοτώνονται 6 ανδρείκελα του στρατού και12 μπάτσοι.

Επαρχία Samangan
11-8: Σκοτώνονται 6 μπάτσοι σε επίθεση σε φυλάκιο.

κανοί, 20 μπάτσοι, 1 ανδρείκελο του στρατού και 4 αμερικανοί, ενώ κατεδαφίζεται κυριολεκτικά το αρχηγείο της περιφέρειας Maqer.

Επαρχία Badkhshan
Από τις **29-6 έως τις 7-8** ανατινάζονται 2 αμερικανικά και 1 γερμανικό τανκ και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες, ενώ σκοτώνονται 3 μπάτσοι. Επίσης εκτοξεύονται 6 όλμοι εναντίον αμερικανικής βάσης.

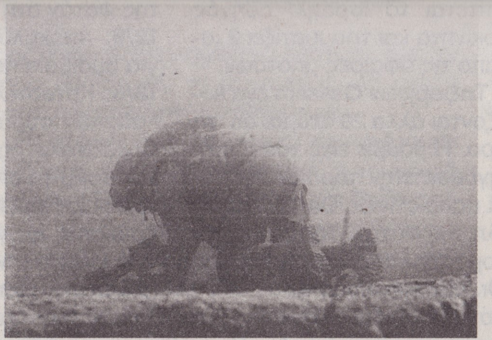
Επαρχία Baghlan
20-7: ανατινάζονται 2 αμερικανικά τανκς και όλοι οι επιβαίνοντες σκοτώνονται. **6-8:** Ο καμικάζι Abdullah οδηγεί παγιδευμένο όχημα σε κομβόι αμερικανών και παίρνει μαζί του 12 απ' αυτούς. **15-8:** Σκοτώνονται 4 μπάτσοι σε επίθεση εναντίον του αρχηγείου της περιφέρειας Nahren.

Επαρχία Farah
27-6: Σκοτώνονται 12 κατοχικοί στην κοιλάδα Khost Jaja. **28-6:** Έκρηξη τηλεχειριζόμενης νάρκης σκορπά τον όλεθρο σε αμερικανική περίπολο στην περιοχή Bakhtearo. Σκοτώνονται 10 μπάτσοι σε επίθεση εναντίον του αρχηγείου της περιφέρειας Wachen και απαλλοτριώνονται πολλά όπλα. Σε επιθέσεις των ανταρτών από τις **30-6 έως τις 17-8** σκοτώνονται 27 ΝΑΤΟικοί, ο διοικητής των μπάτσων Ibrahem Khan και 5 μπάτσοι, και 51 ανδρείκελα του στρατού. Στις **30-7** εκτελείται μέσα στο αμάξι του ο διευθυντής του τομέα «κοινωνικής πρόνοιας» της επαρχίας.

Επαρχία Fariab
Σε 4 επιθέσεις των ανταρτών από τις **25-6 έως τις 11-8** ανατινάζεται 2 αμερικανικά τανκς και σκοτώνονται πολλοί αμερικανοί, 24 ανδρείκελα του στρατού, ενώ αιχμαλωτίζονται άλλα 7.

Επαρχία Ghazni
Σε επιθέσεις των ανταρτών από τις **24-6 έως τις 22-8** σκοτώνονται 89 μπάτσοι, 66 κατοχικοί και 93 ανδρείκελα του στρατού, και αιχμαλωτίζονται 15 στρατιώτες. Στις **17-7** ο καμικάζι Abdul Latif ανατινάζει το όχημά του σε βάση των αμερικανών και παίρνει μαζί του 2 απ' αυτούς.

Επαρχία Ghor
5-8: Γίνεται επίθεση στο αρχηγείο της περιφέρειας Chasada. **6-8:** Εκτελείται ο διοικητής της περιφέρειας Sharak.

Επαρχία Kandahar
Σε επιθέσεις των ανταρτών από τις **25-6 έως τις 24-8** σκοτώνονται πάνω από 134 κατοχικοί, 57 μπάτσοι και 151 ανδρείκελα του στρατού. Επίσης, ανατινάζονται ένα όχημα των μπάτσων, 3 αμερικανικά άρματα και 3 καναδικά, και όλοι οι επιβαίνοντες σκοτώνονται. Μέχρι τις **15-7** παραμένει αποκλεισμένος για μια εβδομάδα από τους αντάρτες ο δρόμος Kandahar-Uruzgan μπλοκάροντας τα στρατιωτικά κομβόι. Στις **19-7** ο καμικάζι Muhammad Khan ανατινάζεται δίπλα σε γερμανικό κομβόι και παίρνει μαζί του 5 καναδούς. Στις **15-8** αμερικανοί φυτεύουν 8 βόμβες σε λαϊκή αγορά, τις οποίες ανακαλύπτουν οι μουτζαχεντίν και τις απομακρύνουν.

Επαρχία Kapisa
28-6: Σκοτώνονται διοικητής των μπάτσων και 5 ανδρείκελά του στην περιφέρεια Tagab. **29-6:** Γίνεται επίθεση με 7 όλμους ΒΜ στην αμερικανική βάση της περιφέρειας Tagab. **21-7:** Ο καμικάζι Muhammad Asif οδηγεί το παγιδευμένο αυτοκίνητό του σε κομβόι αμερικανών και παίρνει μαζί του 8 απ' αυτούς. **5-8:** Λίγη ώρα μετά τη δολοφονία 6 αμάχων από τους κατοχικούς, οι μουτζαχεντίν εκδικούνται σκοτώνοντας 12 αμερικανούς στην περιοχή Badher Khil. Από τις **9-8 έως τις 10-8** σκοτώνονται 19 γάλλοι κατοχικοί. **9-8:** Οι κατοχικοί δολοφονούν 20 αμάχους. **18-8:** Αντάρτες σκοτώνουν μεγάλο αριθμό γάλλων εισβολέων στην περιοχή Korki. Οι κατοχικοί βομβαρδίζουν αργότερα την περιοχή και σκοτώνονται 7 μουτζαχεντίν.

Επαρχία Khost
Από τις **6-7 έως τις 24-8** ανατινάζονται αμερικανικά τανκς και στρατιωτικά οχήματα και σκοτώνονται πάνω από 63 αμερικανάκια, 30 μπάτσοι, 9 εργαζόμενοι για τους κατοχικούς,

εναντίον του αεροδρομίου του Kunduz, όπου διαμένουν πολλοί γερμανοί κατοχικοί.

Επαρχία Laghman
Από την **1-7 έως τις 19-8** καταστρέφονται 2 περιπολικά, 13 αμερικανικά οχήματα, 5 βυτιοφόρα και ένα αστ. τμήμα και σκοτώνονται σε επιθέσεις των ανταρτών αρκετοί κατοχικοί και ανδρείκελα του καθεστώτος.

Επαρχία Logar
Από τις **29-6 έως τις 23-8** σκοτώνονται 5 αμερικανοί (οι 3 γυναίκες), ο διοικητής των μπάτσων της περιφέρειας Azra, 13 ανδρείκελα του στρατού και 31 μπάτσοι. Επίσης, καταρρίπτεται ένα αμερικανικό ελικόπτερο, καταλαμβάνεται ένα αστ. τμήμα και ανατινάζονται 4 αμερικανικά τανκς και 3 βυτιοφόρα. Στις **13-7** αιχμαλωτίζεται ο βουλευτής-μαριονέτα Dr. Abdul Wali.

Επαρχία Nangarhar
Σε 17 επιχειρήσεις των ανταρτών από τις **24-6 έως τις 18-8** σκοτώνονται 15 κατοχικοί, 20 ανδρείκελα του στρατού και 13 μπάτσοι. Επίσης, εκτοξεύονται όλμοι εναντίον αμερικανικών βάσεων και καταρρίπτεται ένα αμερικανικό ελικόπτερο. Στις **5 και 6 Ιουλίου** οι κατοχικοί βομβαρδίζουν μια γαμήλια τελετή και ένα χωριό αντίστοιχα και δολοφονούν δεκάδες αμάχους.

Επαρχία Nemroz
1-8: Ο καμικάζι Abdulhamed οδηγεί το παγιδευμένο όχημά του στο κομβόι του αρχηγού των μυστικών υπηρεσιών της επαρχίας στην πόλη Zarange και παίρνει μαζί του μερικούς πράκτορες. Αργότερα οι θρασύδειλοι κυβερνητικοί ανοίγουν πυρ εναντίον αμάχων σκοτώνοντας 3 απ' αυτούς, ανάμεσά τους 2 παιδιά. Από τις **18-8 έως τις 22-8** σκοτώνονται 16 μπάτσοι σε 2 επιθέσεις. **22-8:** Ο καμικάζι Raz Muhammad οδηγεί παγιδευμένο μηχανάκι σε αστυνομικό τμήμα στην περιφέρεια Ghorghti και παίρνει 10 μπάτσους μαζί του.

Επαρχία Noristan
Σε 7 επιθέσεις από τις **13-7 έως τις 23-8** σκοτώνονται 4 ανδρείκελα του στρατού, 3 μπάτσοι και 61 αμερικανοί, και 4 μουτζαχεντίν.

Επαρχία Paktia
28-6: Καταρρίπτεται αμερικανικό ελικόπτερο με αντι-αεροπορική ρουκέτα. Από τις **29-6 έως τις 20-8** σκοτώνονται 14 αμερικανοί, 6 μπάτσοι και 32 ανδρείκελα του στρατού, αιχ-

των ειδικών δυνάμεων παραδίνονται και ενώνονται με τους αντάρτες.

Επαρχία Parwan
Σε 5 επιθέσεις από τις **27-7 έως τις 20-8** σκοτώνονται 6 ανδρείκελα του στρατού και12 μπάτσοι.

Επαρχία Samangan
11-8: Σκοτώνονται 6 μπάτσοι σε επίθεση σε φυλάκιο.

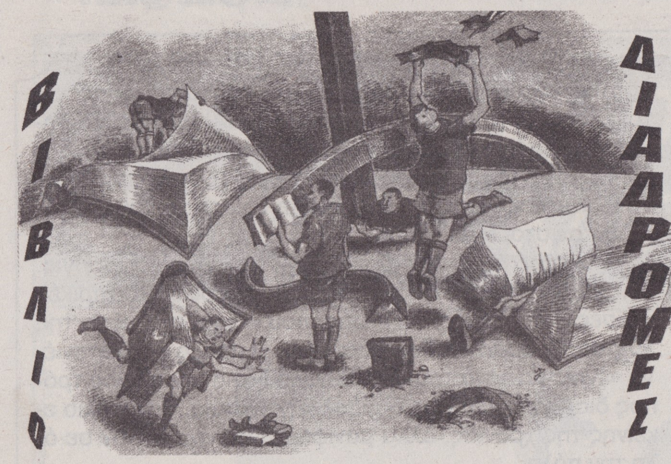

Επαρχία Takhar
2-7: Σε ενέδρα εναντίον του στρατού σκοτώνονται 8 ανδρείκελα του στρατού και απαλλοτριώνεται οπλισμός. Στις **10-7** καταστρέφεται ολοσχερώς ένα αστυνομικό τμήμα στην περιφέρεια Ashkamesh.

Επαρχία Uruzgan
Σκοτώνονται 6 ολλανδοί κατοχικοί και πάνω από 36 ΝΑΤΟικοί, 30 μπάτσοι και 27 ανδρείκελα του στρατού σε 15 επιθέσεις των ανταρτών από τις **27-6 έως τις 22-8.** Επίσης, ανατινάζεται ένα ολλανδικό κι ένα αμερικανικό τανκ κι ένα ελικόπτερο και καταρρίπτεται ένα κατασκοπευτικό αεροσκάφος, ενώ εκτοξεύονται όλμοι σε εγκαταστάσεις μυστικών υπηρεσιών.

Επαρχία Wardak
Σε 21 επιθέσεις από τις **26-6 έως τις 22-8** σκοτώνονται πάνω από 13 κατοχικοί, 17 ανδρείκελα του στρατού και 54 μπάτσοι, ενώ αιχμαλωτίζονται 3 μπάτσοι και καταρρίπτεται κατασκοπευτικό σκάφος. Στις **5-8** ο καμικάζι Muhammad Ayob παίρνει μαζί του 12 αμερικανούς.

Επαρχία Zabul
Από τις **27-6 έως τις 21-8** σκοτώνονται πάνω από 15 κατοχικοί, 3 μπάτσοι και 63 ανδρείκελα του στρατού, σε 10 επιθέσεις των ανταρτών.

ΦΟΡΕΣΤ ΚΑΡΤΕΡ

Η Εκπαίδευση του Μικρού Δέντρου

Ο Φόρεστ Κάρτερ, είναι ο συγγραφέας του βιβλίου «Η εκπαίδευση του Μικρού Δέντρου», που αποτελεί αυτοβιογραφική αφήγηση. Με γλαφυρό τρόπο περιγράφει τη ζωή του, όταν πέντε χρονών, ανεβαίνει, [την εποχή της Μεγάλης Κρίσης του 1930], στα ανατολικά βουνά, για να ζήσει με τον παππού και την γιαγιά του, που ήταν Τσεροκί.

Στις σελίδες του βιβλίου παρουσιάζεται η απέχθεια των Τσεροκί για την πολιτική και τους πολιτικούς, και περιγράφεται ο τρόπος ζωής τους που απέκλειε την εκμετάλλευση ανθρώπου από «άνθρωπο», ενώ, αντίθετα, προβάλλεται η τάση να προστατεύουν ο ένας την ελευθερία του άλλου, χωρίς να διεκδικούν αξιώματα.

Ο Κάρτερ, «Το Μικρό Δέντρο», μαθαίνει -μέσα από το παράδειγμα αλλά και τα λόγια των ηλικιωμένων Τσεροκί- να σέβεται και να φροντίζει τη φύση ενώ σιγά σιγά αποκτά τη γνώση να ζει αρμονικά μ' αυτήν, αποτελώντας μέρος της.

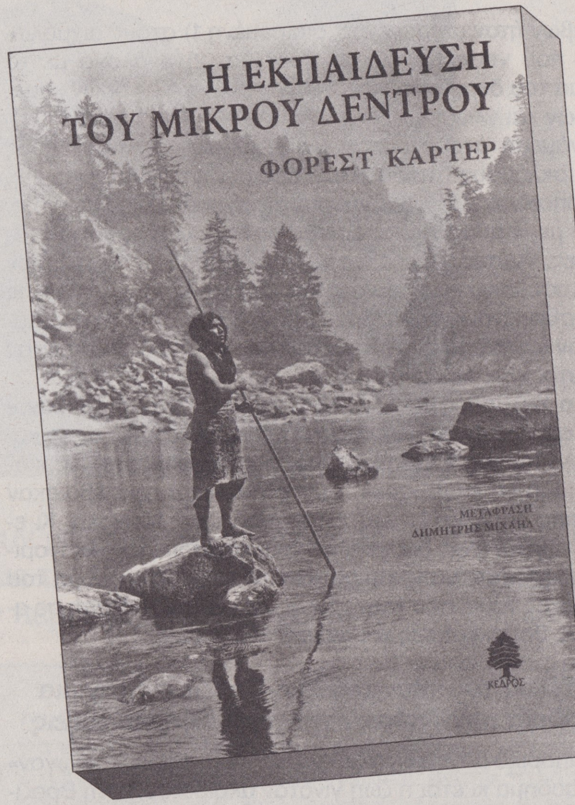
Η απλότητα, η ολιγάρκεια, η άρνηση της άχρηστης υπερβολής, η εναρμόνιση με την ικανοποίηση των αναγκών, η χαρακτηριστική περηφάνια των Ινδιάνων αλλά και η σοφία τους, –που δεν είναι παρά άγγιγμα του αυτονόητου–, που έχει χαθεί στις μέρες μας, σχεδόν ξαφνιάζουν.

«Να παίρνεις μόνο ό,τι χρειάζεσαι. Όταν παίρνεις το ελάφι, να μην παίρνεις το καλύτερο. Να παίρνεις το μικρότερο

τολικά του Μισισιπή πουλήθηκε από μια μικρή μειοψηφία και το 1838 οδηγήθηκαν δια της βίας στην Οκλαχόμα. **Η πορεία προς την εξορία κράτησε 116 μέρες και μέτρησε 4.000 νεκρούς** (περίπου το 1/3 του πληθυσμού)

[...] Οι δύο γέροντες έλεγαν στο Μικρό Δέντρο: *«Αν δεν γνωρίζεις το παρελθόν, δεν θα έχεις μέλλον. Αν δεν γνωρίζεις που ήταν ο λαός σου, δε γνωρίζεις και πού πηγαίνεις»* και του εξιστορούσαν:

«...Πώς ήρθαν οι στρατιώτες της κυβέρνησης και τους ζήτησαν να υπογράψουν το χαρτί. Τους είπαν ότι οι νέοι έποικοι θα ήξεραν που να εγκατασταθούν και έτσι δεν θα έπαιρναν τη γη του Τσεροκί. Και, αφού το υπέγραψαν, ήρ-

θαν και άλλοι στρατιώτες με τουφέκια και μακριά μαχαίρια στα τουφέκια τους. Οι στρατιώτες είπαν ότι τα λόγια στο χαρτί είχαν αλλάξει. Τώρα τα λόγια έλεγαν ότι ο Τσεροκί έπρεπε να αφήσει τις κοιλάδες, τα σπίτια και τα βουνά του, [...] εκεί που η κυβέρνηση είχε ετοιμάσει μια άλλη γη για τον Τσεροκί, γη που δεν ήθελε ο λευκός.

Πώς ήρθαν οι στρατιώτες της κυβέρνησης και περικύκλωσαν όλη την κοιλάδα με τα όπλα τους και τη νύχτα με τις φωτιές τους. Έβαλαν τους Τσεροκί μέσα στον κύκλο. Έ-

γα μπροστά τους, στα πλευρά τους και από πίσω τους. Οι άντρες Τσεροκί περπατούσαν και κοιτούσαν ίσια μπροστά. Δεν κοιτούσαν κάτω, ούτε προς τους στρατιώτες. Οι γυναίκες και τα παιδιά τούς ακολουθούσαν από πίσω και δεν κοιτούσαν τους στρατιώτες.

Πίσω τους, μακριά, οι άδειες άμαξες έτριζαν και κροτάλιζαν, ήταν άχρηστες. Οι άμαξες δεν μπορούσαν να κλέψουν την ψυχή του Τσεροκί. **Του έκλεψαν τη γη του, το σπίτι του. Μα ο Τσεροκί δε θα άφηνε τις άμαξες να του κλέψουν την ψυχή.**

Καθώς περνούσαν από τα χωριά του λευκού, οι άνθρωποι μαζεύονταν για να τους δουν να περνούν. Στην αρχή γελούσαν με τον χαζό Τσεροκί που περπατούσε ενώ οι άδειες άμαξες έτριζαν πίσω του. Ο Τσεροκί δε γυρνούσε το κεφάλι του για να τους κοιτάξει, και σύντομα τους κόπηκαν τα γέλια.

Καθώς ο Τσεροκί απομακρυνόταν από τα βουνά, άρχισε να πεθαίνει. Η ψυχή του δεν πέθαινε, ούτε γινόταν πιο αδύναμη. Πέθαιναν οι πολύ νέοι, οι πολύ γέροι και οι άρρωστοι.

Στην αρχή οι στρατιώτες τούς άφηναν να σταματούν, για να θάβουν τους νεκρούς τους. Μα πέθαιναν όλο και περισσότεροι - κατά εκατοντάδες, κατά χιλιάδες. Περισσότεροι από το ένα τρίτο θα πέθαιναν στο Μονοπάτι. Οι στρατιώτες είπαν ότι θα μπορούσαν να θάβουν τους νεκρούς μόνο κάθε τρεις μέρες, γιατί οι στρατιώτες βιάζονταν και ήθελαν να τελειώνουν με τον Τσεροκί. **Οι στρατιώτες είπαν ότι οι άμαξες θα κουβαλούσαν τους νεκρούς, μα ο Τσεροκί αρνήθηκε να βάλει τους νεκρούς του στις άμαξες. Τους μετέφερε ο ίδιος. Περπατώντας.**

Το μικρό αγόρι κουβαλούσε τη νεκρή αδελφούλα του και κοιμόταν δίπλα της τη νύχτα στο χώμα. Τη σήκωνε στα χέρια του το πρωί και συνέχιζε.

Ο σύζυγος κουβαλούσε τη νεκρή γυναίκα του. Ο γιος τη νεκρή μητέρα του, τον νεκρό πατέρα του. Η μητέρα το νεκρό μωρό της. Τα μετέφεραν στα χέρια τους. Και περπατούσαν. Και δε γυρνούσαν το κεφάλι τους για να κοιτάξουν τους στρατιώτες, ούτε τους ανθρώπους που τους παρακολουθούσαν να περνούν κατά μήκος του Μονοπατιού. Κάποιοι από εκείνους έκλαιγαν. **Μα ο Τσεροκί δεν έκλαιγε. Δεν έβλεπες δάκρυα στο πρόσωπο του, γιατί ο Τσεροκί δεν τους άφηνε να δουν την ψυχή του· όπως δεν ανέβαινε και στις άμαξες»** [...].

***

Θα κλείσουμε με κάτι που δεν έχει σχέση με το συγκεκριμένο βιβλίο αλλά με τους Τσεροκί.

Κάποιο βράδυ, ένας παππούς της φυλής των Τσεροκί, έλεγε στον εγγονό του για μια μάχη που γίνεται μέσα μας.

«Γιέ μου, Η μάχη αυτή, γίνεται ανάμεσα σε δυο λύκους.

τάση να προστατεύουν ο ένας την ελευθερία του άλλου, χωρίς να διεκδικούν αξιώματα.

Ο Κάρτερ, «Το Μικρό Δέντρο», μαθαίνει -μέσα από το παράδειγμα αλλά και τα λόγια των ηλικιωμένων Τσεροκί- να σέβεται και να φροντίζει τη φύση ενώ σιγά σιγά αποκτά τη γνώση να ζει αρμονικά μ' αυτήν, αποτελώντας μέρος της.

Η απλότητα, η ολιγάρκεια, η άρνηση της άχρηστης υπερβολής, η εναρμόνιση με την ικανοποίηση των αναγκών, η χαρακτηριστική περηφάνια των Ινδιάνων αλλά και η σοφία τους, –που δεν είναι παρά άγγιγμα του αυτονόητου–, που έχει χαθεί στις μέρες μας, σχεδόν ξαφνιάζουν.

«Να παίρνεις μόνο ό,τι χρειάζεσαι. Όταν παίρνεις το ελάφι, να μην παίρνεις το καλύτερο. Να παίρνεις το μικρότερο και το πιο αργό. Έτσι, τα ελάφια θα γίνουν πιο δυνατά και θα σου χαρίζουν πάντα κρέας. Αυτό το ξέρει ο Πα-κο, ο πάνθηρας, και πρέπει να το μάθεις και εσύ».

«Όταν βρίσκεις κάτι που αξίζει, το πρώτο που πρέπει να κάνεις είναι να το μοιράζεσαι με όποιον βρεις. Έτσι, το καλό εξαπλώνεται και δεν ξέρεις που μπορεί να φτάσει. Και αυτό είναι σωστό».

Στις σελίδες του βιβλίου υπάρχει και η ιστορία των Τσεροκί. Μιλά για τότε, το 1835, που βρέθηκε χρυσός στα εδάφη της Γεωργίας, που ζούσαν οι Τσεροκί. Η περιοχή ανα-

θαν και άλλοι στρατιώτες με τουφέκια και μακριά μαχαίρια στα τουφέκια τους. Οι στρατιώτες είπαν ότι τα λόγια στο χαρτί είχαν αλλάξει. Τώρα τα λόγια έλεγαν ότι ο Τσεροκί έπρεπε να αφήσει τις κοιλάδες, τα σπίτια και τα βουνά του, [...] εκεί που η κυβέρνηση είχε ετοιμάσει μια άλλη γη για τον Τσεροκί, γη που δεν ήθελε ο λευκός.

Πώς ήρθαν οι στρατιώτες της κυβέρνησης και περικύκλωσαν όλη την κοιλάδα με τα όπλα τους και τη νύχτα με τις φωτιές τους. Έβαλαν τους Τσεροκί μέσα στον κύκλο. Έφεραν Τσεροκί και από άλλα βουνά και κοιλάδες, σε κοπάδια, λες κι ήταν αγελάδες, και τους έβαλαν μέσα στον κύκλο.

Αφού γινόταν αυτό για καιρό, όταν πια είχαν φέρει τους περισσότερους Τσεροκί, έφεραν άμαξες και μουλάρια και είπαν στους Τσεροκί ότι μπορούσαν να φύγουν για τη γη του ήλιου που δύει. Στους Τσεροκί δεν είχε απομείνει τίποτα. **Μα δεν ήθελαν να φύγουν με τις άμαξες και έτσι έσωσαν κάτι. Δεν μπορούσες να το δεις, να το φορέσεις ή να το φας, μα έσωσαν κάτι. Αρνήθηκαν να φύγουν με τις άμαξες. Έφυγαν περπατώντας.**

Οι στρατιώτες της Κυβέρνησης προχωρούσαν με άλο-

ξουν τους στρατιώτες, ούτε τους ανθρώπους που τους παρακολουθούσαν να περνούν κατά μήκος του Μονοπατιού. Κάποιοι από εκείνους έκλαιγαν. **Μα ο Τσεροκί δεν έκλαιγε. Δεν έβλεπες δάκρυα στο πρόσωπο του, γιατί ο Τσεροκί δεν τους άφηνε να δουν την ψυχή του· όπως δεν ανέβαινε και στις άμαξες»** [...].

***

Θα κλείσουμε με κάτι που δεν έχει σχέση με το συγκεκριμένο βιβλίο αλλά με τους Τσεροκί.

Κάποιο βράδυ, ένας παππούς της φυλής των Τσεροκί, έλεγε στον εγγονό του για μια μάχη που γίνεται μέσα μας.

«Γιέ μου, Η μάχη αυτή, γίνεται ανάμεσα σε δυο λύκους. **Ο ένας είναι κακός.** *Είναι θυμός, ζήλεια, θλίψη, λύπη, πλεονεξία, αλαζονεία, αυτολύπηση, ενοχή, μνησικακία, κατωτερότητα, ψευτιά, ψευτο-υπερηφάνεια, υπεροψία και εγώ.* **Ο άλλος είναι καλός.** *Είναι χαρά, ειρήνη, αγάπη, ελπίδα, γαλήνη, ταπεινοφροσύνη, καλοσύνη, φιλανθρωπία, κατανόηση, μεγαλοψυχία, αλήθεια, ευσπλαχνία και πίστη».*

Ο εγγονός σκέφτηκε για μερικά λεπτά και μετά ρώτησε τον παππού του. «Και Ποιός λύκος νικάει παππού;»

Και ο γέρο Τσεροκί απλά απάντησε:

«Αυτός που ταΐζουμε... παιδί μου...»

Α.Μ.

«Υπήρχε ο τολστοϊκός, που αρνιόταν να φάει κρέας επειδή ήταν εχθρός κάθε μορφής βίαιου θανάτου και που πολύ συχνά ήταν θεόσοφος και άνθρωπος της ελπίδας· αλλά και ο οπαδός της βίας σ' όλες της τις μορφές, μέχρι και τις πιο αδιανόητες, είτε επειδή υποστήριζε ότι το Κράτος μπορεί να καταπολεμηθεί μονάχα με τη βία είτε, όπως στην περίπτωση του Ποδεστά, επειδή έδινε έτσι διέξοδο στα σαδιστικά του ένστικτα.

»Υπήρχαν οι διανοούμενοι ή οι σπουδαστές, που έφταναν στο κίνημα μέσω του Στίρνερ ή του Νίτσε, όπως ο Φερνάντο, γενικά υπερβολικά εγωκεντρικοί και αντικοινωνικοί και που συχνά κατέληγαν να υποστηρίζουν τον φασισμό· και σχεδόν αναλφάβητοι εργάτες, που προσχωρούσαν στον αναρχισμό αναζητώντας ενστικτωδώς κάποια ελπίδα.

»Υπήρχαν δυσαρεστημένοι, που διοχέτευαν μ' αυτόν τον τρόπο το μίσος τους για την κοινωνία και τα αφεντικά και που συχνά γίνονταν οι ίδιοι αδυσώπητα αφεντικά όταν αποκτούσαν κάποια περιουσία ή που γίνονταν πράκτορες της αστυνομίας· και πολύ αγνοί άνθρωποι γεμάτοι καλοσύνη και μεγαλοψυχία που, αν και ήταν καλοσυνάτοι και αγνοί, ήταν ταυτόχρονα ικανοί να φτάσουν μέχρι τις δολοφονικές απόπειρες και το θάνατο, όπως ήταν η περίπτωση του Σιμόν Ραντοβίτσκι που, παρακινημένος από κάποια μορφή απόδοσης δικαιοσύνης, σκότωσε τον άνθρωπο που θεωρούσε υπεύθυνο για το θάνατο αθώων γυναικών και παιδιών.

»Υπήρχε και ο καλοπερασάκιας, που με το παραμύθι του αναρχισμού την έβγαζε ζωή και κότα, τρώγοντας και μένοντας με το αζημίωτο σε σπίτια συντρόφων, τους οποίους σε ορισμένες περιπτώσεις λήστευε ή τους έτρωγε την γυναίκα και που όταν δεχόταν την παρατήρηση του κυρίου του σπιτιού, απαντούσε υποτιμητικά *«μα τι σόι αναρχικός είσαι, σύντροφε»*!

»Υπήρχε επίσης και ο στρατοκόπος, που ήταν οπαδός της ζωής των λεύτερων πουλιών, της επαφής με τον ήλιο και τα χωράφια, που έφευγε με το δισάκι του στον ώμο για να τριγυρίσει τόπους και τόπους και να διαδώσει τα καλά μαντάτα, δουλεύοντας εδώ κι εκεί, σε κάποια σοδειά, επιδιορθώνοντας κάποιο μύλο ή κάποιο αλέτρι και τη νύχτα στο γιατάκι της αγρότισσας, μαθαίνοντας γραφή και ανάγνωση στους αναλφάβητους, ή εξηγώντας τους με απλά αλλά φλογερά λόγια τον ερχομό της νέας κοινωνίας, όπου δεν θα υπάρχει ούτε ταπείνωση ούτε πόνος ούτε αθλιότητα για τους φτωχούς ή διαβάζοντας τους σελίδες από κάποιο βιβλίο που κουβαλούσε στο δισάκι του: σελίδες του Μαλατέστα προς τους ιταλούς χωρικούς ή του Μπακούνιν, ενώ οι ακροατές του, σιωπηλοί, πίνοντας *μάτε* σε μικρές κούπες, καθισμένοι σε γκαζοτενεκέδες, κατάκοποι από το μόχθο της ημέρας κάτω από τον ήλιο, αναθυμούμενοι ίσως το μακρινό χωριό τους στην Ιταλία ή την Πολωνία, παραδίδονταν σ' εκείνο το θαυμαστό όνειρο, θέλοντας να το πιστέψουν, αλλά που έχοντας την πείρα της καθημερινής ζωής, φαντάζονταν πόσο δύσκολη, αν όχι αδύνατη, είναι η πραγματοποίησή του με τον ίδιο τρόπο που ονειρεύονται συχνά τον παράδεισο στην άλλη ζωή ορισμένοι, παρ' όλο που η ζωή τους είναι γεμάτη βάσανα. Κι ανάμεσα σ' εκείνους τους κολίγους, ίσως κάποιος που πίστευε πως ο Θεός είχε δημιουργήσει τη γη και τον ουρανό με τα άστρα του για όλους, κάποιος απ' αυτή την τάξη του αγρότη που ονειρεύεται την παλιά και περήφανη λεύτερη ζωή της πάμπας χωρίς συρματοπλέγματα στα τσιφλίκια, αυτό το είδος του ατομιστή και στωικού χωρικού, που υιοθετούσε τελικά το κήρυγμα εκείνων των μακριών αποστόλων με τα παράξενα ονόματα και που αγκάλιαζε για πάντα με ζέση το δόγμα της ελπίδας».

ΕΡΝΕΣΤΟ ΣΑΜΠΑΤΟ, *Περι ηρώων και τάφων*,

εκδόσεις ΕΞΑΝΤΑΣ, 1968.

ΜΠΑΧΙΑ, ΒΡΑΖΙΛΙΑ, 1798

Η Βραζιλία, με το μεγαλύτερο Μαύρο πληθυσμό έξω από την Αφρική, κάποτε φάνηκε να δίνει παραδείγματα φυλετικής ισότητας και κοινωνικής δημοκρατίας. Στην επαναστατική περίοδο που ακολούθησε τη Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου στη Γαλλία, Βραζιλιάνοι όλων των τάξεων και αποχρώσεων έδρασαν —»συνωμότησαν»— για ν' αποτινάξουν τον Πορτογαλικό αποικιοκρατικό δεσποτισμό που βασιζόταν στη σκλαβιά. Μπροστά ήταν οι Μαύροι σκλάβοι και οι «ελεύθεροι», καθώς και οι «έγχρωμοι» τεχνίτες και στρατιώτες που θέλανε μια μη-φυλετική κοινωνία στο νότιο ημισφαίριο. Προδόθηκαν επανειλημμένα από μια πολυφυλετική κάστα πληροφοριοδοτών, και από μια φιλόδοξη λευκή ελίτ που «ονειρευόταν την ανεξαρτησία της Bahia», το κέντρο της εμπορίας σκλάβων και οικονομίας της Βραζιλίας, «αλλά φοβούνταν την απελευθέρωση των σκλάβων»

Η Επανάσταση των Μαύρων Γιακωβίνων

Τα 2/3 του πληθυσμού ήταν μαύροι ή μιγάδες, το 1/3 ήταν λευκοί ή αυτόχθονες.

Το 1794, η Γαλλική Επανάσταση, έφθανε σε ένα κρίσιμο σημείο, προτάσσοντας στην Ευρώπη των βασιλιάδων, την ισότητα όλων των ανθρώπων στην ευτυχία, άσχετα αν ο κόσμος έπρεπε να γυρίσει άνω-κάτω για να επιτευχθεί αυτό.

Στην πλουσιότερη Γαλλική ζαχαρο-παραγωγό αποικία, οι ιδιοκτήτες φυτειών προσπάθησαν να αποκτήσουν την αυτονομία τους και οι μαύροι που είχαν ελευθερωθεί απαίτησαν την υπηκοότητα που τους είχαν υποσχεθεί το 1789, κάνοντας δυνατή την εξέγερση αυτών που ήταν ακόμη σκλάβοι, τον Αύγουστο του 1791, που οδήγησε στη δημιουργία της Αϊτής το 1804, της πρώτης Αμερικανικής

σκλάβων ήταν ετερογενής, διαιρεμένη 1) στους αιχμάλωτους που γεννήθηκαν στη Βραζιλία, 2) ανάλογα με το χρώμα του δέρματος, και 3) Αφρικανούς διαφόρων κουλτουρών και γλωσσών.

Ανάμεσα στους εμπόρους σκλάβων και τους ίδιους τους σκλάβους ήταν οι ελεύθεροι, οι φτωχοί, ας πούμε, της αποικίας. Με λίγες πιθανότητες κοινωνικής δράσης, αλλά με «καθαρό αίμα». Ήταν οι διευθυντές, ταμίες, αγρότες, ναύτες, μαγαζάτορες, ή μέρος του κλήρου, των πολιτοφυλακών και του στρατού. Ανταγωνίζονταν επίσης με μισθωμένους σκλάβους και αυτούς που αυτο-ενοικιάζονταν ως τεχνίτες. Όλες οι θέσεις κύρους διατηρούνταν γι' αυτούς με πορτογαλική ιθαγένεια.

Στο Σαλβαδόρ, οι ελεύθεροι έγχρωμοι προσλαμβάνονταν σα μάστορες, στο λιανεμπόριο, σαν στρατιώτες και χαμηλόβαθμοι αξιωματικοί, πάντα για ένα μίζερο μεροκάματο. Για να επιβιώσουν, οι στρατιώτες συχνά έβρισκαν δεύτερη δουλειά. Η ζωή τους ήταν πολύ δύσκολη. Κι εκτός της μεγάλης δυσκολίας να βελτιώσουν την οικονομική τους κατάσταση, στιγματίζονταν κι από το χρώμα του δέρματός τους, που τους απέτρεπε κάθε πρόσβαση σε αστικές, θρησκευτικές και διοικητικές θέσεις.

Στο τέλος του 18ου αιώνα η Βραζιλία ήταν μια σπουδαία πηγή πόρων για τις ανώτερες τάξεις

Τα εμπορικά μονοπώλια και οι διάφοροι φόροι «έτρωγαν» το εισόδημα κι έτσι η ζωή γινόταν ακριβότερη στη Βραζιλία. Οι φτωχοί του Σαλβαδόρ συχνά πεινούσαν κι αναγκάζονταν να ζητιανεύουν για να φάνε.

Ανάμεσα στους ντόπιους αρχηγούς αναπτύχθηκε η ιδέα ότι το αποικιακό καθεστώς ήταν παρασιτικό και αυτές οι ιδέες ενδυναμώθηκαν από την ανεξαρτησία των ΗΠΑ και τις ελευθεριακές, επαναστατικές ιδέες που έρχονταν από τη Γαλλία. Δέκα χρόνια νωρίτερα μια συνωμοσία για την ανεξαρτησία του Minas Gerais είχε παταχθεί.

Το 1798, το Σαλβαδόρ έζησε τη μοναδική αποικιακή ε-

τε, ανακάλυψε ότι τα ξημερώματα, 12 «ανατρεπτικά» πόστερ είχαν τοποθετηθεί, σε πολυσύχναστα σημεία του Σαλβαδόρ, προτρέποντας τους ανθρώπους να δημιουργήσουν τη Δημοκρατία της Bahia. Αν και πολύ λίγοι άνθρωποι μπορούσαν τότε να διαβάσουν, το περιεχόμενο των αφισών αυτών είχε μεγάλη επίδραση καθώς διαδίδονταν στόμα με στόμα.

Η ανατρεπτική αγκιτάτσια δεν ήταν κάτι καινούργιο. Στις αρχές του 1797, κάποιοι έβαλαν μερικές «σατιρικές αφίσες» στο δημόσιο ικρίωμα, που κάηκε στη μέση της νύχτας. Οι δράστες δεν πιάστηκαν. Η πράξη αυτή ήταν ένα «έγκλημα κατά του θρόνου», καθώς ο μακάβριος τρόπος διαμαρτυρίας είχε συμβολική σημασία. Τον Ιούλιο εκείνης της χρονιάς, άλλα μανιφέστα διανεμήθηκαν σε όλη την πόλη.

Μπορεί να δει κανείς τον πολιτικό, κοινωνικό και συνδικαλιστικό προσανατολισμό της κίνησης αυτής με τα κείμενα. Σ' αυτά, οι συγγραφείς υπερασπίζονταν τις ιδέες της ισότητας, της δημοκρατίας, την ανεξαρτησία της Bahia, το ελεύθερο εμπόριο και την ελευθερία για την παραγωγή αγαθών, τη Γαλλική Επανάσταση.

Τα μανιφέστα ζητούσαν το τέλος όλων των κοινωνικών και φυλετικών διακρίσεων

Απειλούσαν τον κλήρο, που ήταν ενάντιος σε νέες ιδέες, και υποσχόταν αυξήσεις στους μισθούς των στρατιωτών και των συνοριακών αξιωματικών.

Σε δηλώσεις που έκαναν μάρτυρες που είχαν ακούσει για τα μανιφέστα, χωρίς να τα έχουν διαβάσει, υπήρχε μια καθαρή επαναδιατύπωση του περιεχομένου των κειμένων, ώστε να υπερασπίζονται τις κατώτερες τάξεις με τρόπο που δεν υπήρχε μέσα στο κείμενο, όπως η παρουσίαση ενός πίνακα για την διόρθωση των τιμών του κρέατος. Η επαναδιατύπωση του περιεχομένου των μανιφέστων ήταν φυσιολογική για μια κοινωνία σε ένταση, στην οποία το βασικό όχημα μεταφοράς πληροφοριών ήταν ο προφορικός λόγος.

Ο κυβερνήτης διέταξε να γίνει έρευνα για να εντοπιστούν οι δράστες. Πριν αρχίσουν οι έρευνες, μια φήμη άρχισε να κυκλοφορεί στην πόλη, ότι τα φυλλάδια φτιάχτηκαν από φαντάρους και μιγάδες αξιωματικούς που στάθμευαν στην πόλη. Εκείνο τον καιρό, ο αναλφαβητισμός ήταν πολύ κοινός, ειδικά ανάμεσα στους φτωχούς, και οι αρχές συνέκριναν το γραφικό χαρακτήρα των μανιφέστων με αυτά των αιτήσεων στα κυβερνητικά αρχεία.

Η έρευνα της αστυνομίας έδειχνε έναν ύποπτο. Στις 16 Αυγούστου, ο μιγάς Domingos da Silva Lisboa συνελήφθη και φυλακίστηκε. Γεννήθηκε στη Λισαβόνα, ήταν 43 χρονών, δεν ήξερε ποιοι ήταν οι γονείς του και είχε κάνει

Τα 2/3 του πληθυσμού ήταν μαύροι ή μιγάδες, το 1/3 ήταν λευκοί ή αυτόχθονες.

Το 1794, η Γαλλική Επανάσταση, έφθανε σε ένα κρίσιμο σημείο, προτάσσοντας στην Ευρώπη των βασιλιάδων, την ισότητα όλων των ανθρώπων στην ευτυχία, άσχετα αν ο κόσμος έπρεπε να γυρίσει άνω-κάτω για να επιτευχθεί αυτό.

Στην πλουσιότερη Γαλλική ζαχαρο-παραγωγό αποικία, οι ιδιοκτήτες φυτειών προσπάθησαν να αποκτήσουν την αυτονομία τους και οι μαύροι που είχαν ελευθερωθεί απαίτησαν την υπηκοότητα που τους είχαν υποσχεθεί το 1789, κάνοντας δυνατή την εξέγερση αυτών που ήταν ακόμη σκλάβοι, τον Αύγουστο του 1791, που οδήγησε στη δημιουργία της Αϊτής το 1804, της πρώτης Αμερικανικής περιοχής χωρίς δουλεία.

Από το 1789, το Πορτογαλικό κράτος έκανε κάθε προσπάθεια για να εμποδίσει τις Γαλλικές ελευθεριακές ιδέες να φθάσουν στις πόλεις και στις αποικίες. Στη Βραζιλία, όλοι οι ασυνήθιστοι ταξιδιώτες παρακολουθούνταν προσεκτικά και κάθε αποσκευή που έφθανε ελέγχονταν για βιβλία και μπροσούρες. Αυτό γινόταν εντονότερα στο Salvador de Bahia, το βασικό αποικιακό λιμάνι της Βραζιλίας.

Πρώην πρωτεύουσα αυτής της αποικίας, με 60 χιλιάδες κατοίκους, στενούς, ακανόνιστους και βρώμικους δρόμους, ανηφόρες, εκκλησίες, μοναστήρια και χαμηλά σπίτια με σοφίτες, το Σαλβαδόρ ήταν η δεύτερη μητρόπολη της πορτογαλικής αυτοκρατορίας, μετά τη Λισαβόνα.

Το 1789, η αποικία αντιμετώπιζε δυσκολίες, αλλά η Bahia βίωνε μια συγκεκριμένη οικονομική επιτυχία, λόγω των εξαγωγών ζάχαρης, βαμβακιού, λουλακιού, λικέρ, καπνού και άλλων προϊόντων. Παρά την εμπορική της δύναμη, η Σαλβαδόρ εξαρτιόταν από τα προϊόντα των τοπικών περιοχών, καθώς δεν παρήγαγε τίποτα. Οι επιταγές της μητρόπολης απαγόρευαν την κατασκευή προϊόντων στις πορτογαλικές αποικίες της Βραζιλίας.

Πολλά αγαθά από διάφορες πρωτεύουσες της Ευρώπης, έρχονταν από την Πορτογαλία για να καταναλωθούν στο Σαλβαδόρ ή να εξαχθούν και πάλι στην ενδοχώρα και άλλα κρατίδια: ελαιόλαδο, όπλα, πυρομαχικά, υφάσματα, κρασί, υλικά κατασκευών, οικιακά είδη κτλ.

Το βασικό εισαγόμενο προϊόν της πόλης είναι οι Αφρικανοί εργάτες

Το εμπόριο στη Bahia, ειδικά των σκλάβων, ελέγχονταν από τους πλούσιους εμπόρους, κυρίως Πορτογάλους.

Όπως και στις υπόλοιπες αποικίες, η κοινωνία της Bahia ήταν ταξινομημένη. Στην κορυφή βρίσκονταν οι ιδιοκτήτες μεγάλων φυτειών και οι έμποροι, στη βάση ήταν χιλιάδες σκλάβοι. Κάθε χρόνο, πολλοί Αφρικανοί στέλνονταν με πλοία στο Σαλβαδόρ. Η κοινότητα των

Στο τέλος του 18ου αιώνα η Βραζιλία ήταν μια σπουδαία πηγή πόρων για τις ανώτερες τάξεις

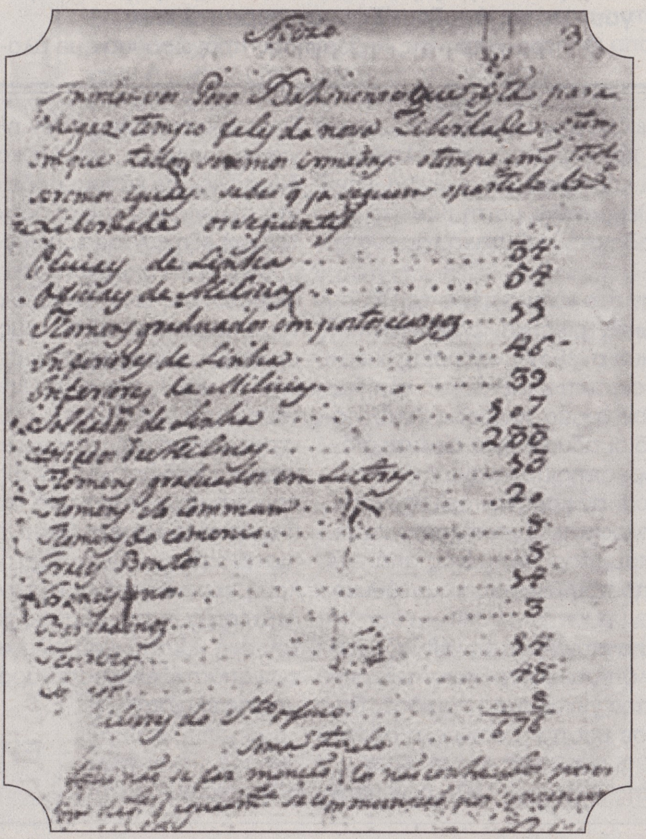
Τα εμπορικά μονοπώλια και οι διάφοροι φόροι «έτρωγαν» το εισόδημα κι έτσι η ζωή γινόταν ακριβότερη στη Βραζιλία. Οι φτωχοί του Σαλβαδόρ συχνά πεινούσαν κι αναγκάζονταν να ζητιανεύουν για να φάνε.

Ανάμεσα στους ντόπιους αρχηγούς αναπτύχθηκε η ιδέα ότι το αποικιακό καθεστώς ήταν παρασιτικό και αυτές οι ιδέες ενδυναμώθηκαν από την ανεξαρτησία των ΗΠΑ και τις ελευθεριακές, επαναστατικές ιδέες που έρχονταν από τη Γαλλία. Δέκα χρόνια νωρίτερα μια συνωμοσία για την ανεξαρτησία του Minas Gerais είχε παταχθεί.

Το 1798, το Σαλβαδόρ έζησε τη μοναδική αποικιακή εξέγερση στη Βραζιλία, με προτάσεις που έκοψαν όλη την αποικιακή κοινωνία από την κορυφή ως τη βάση. Αυτές οι προτάσεις εισήγαγαν μια δημοκρατική αναδιοργάνωση στην περιοχή έξω από το σύστημα δουλείας.

Οι ανατρεπτικές σατιρικές αφίσες της Salvador de Bahia

12 Αυγούστου 1798, ο Φερνάντο Χοσέ από την Πορτογαλία, κυβερνήτης του καπετανάτου της Bahia, 43 ετών τότε, για την οποία το βασικό όχημα μεταφοράς πληροφοριών ήταν ο προφορικός λόγος.

Ο κυβερνήτης διέταξε να γίνει έρευνα για να εντοπιστούν οι δράστες. Πριν αρχίσουν οι έρευνες, μια φήμη άρχισε να κυκλοφορεί στην πόλη, ότι τα φυλλάδια φτιάχτηκαν από φαντάρους και μιγάδες αξιωματικούς που στάθμευαν στην πόλη. Εκείνο τον καιρό, ο αναλφαβητισμός ήταν πολύ κοινός, ειδικά ανάμεσα στους φτωχούς, και οι αρχές συνέκριναν το γραφικό χαρακτήρα των μανιφέστων με αυτά των αιτήσεων στα κυβερνητικά αρχεία.

Η έρευνα της αστυνομίας έδειχνε έναν ύποπτο. Στις 16 Αυγούστου, ο μιγάς Domingos da Silva Lisboa συνελήφθη και φυλακίστηκε. Γεννήθηκε στη Λισαβόνα, ήταν 43 χρονών, δεν ήξερε ποιοι ήταν οι γονείς του και είχε κάνει αιτήσεις στην κυβέρνηση και είχε γράψει κείμενα με αντιθρησκευτικές και ελευθεριακές ιδέες. Ήταν κάτοικος του Laderia da Misericordia και στο σπίτι του βρέθηκαν πάνω από 100 βιβλία, που για τον καιρό εκείνο ήταν μια τεράστια βιβλιοθήκη, ειδικά για έναν άνδρα με λιγοστούς πόρους.

Στις 22 Αυγούστου εμφανίστηκαν άλλα 2 γράμματα μπροστά από μια εκκλησία, με τον ίδιο γραφικό χαρακτήρα, και καθώς ο Domingos ήταν στη φυλακή, οι έρευνες άρχισαν ξανά και κορυφώθηκαν με τη σύλληψη, στις 23 του μηνός, του Luis Ganzaga das Virgens. Ήταν ένας 36χρονος μιγάς, γεννημένος στο Σαλβαδόρ και φαντάρος του 2ου Συντάγματος. Στο σπίτι του βρέθηκε ελευθεριακή βιβλιογραφία.

Λίγο καιρό πριν, ο Luis Gonzaga, εγγονός ενός πορτογάλου και μια αφρικανής σκλάβας, είχε ζητήσει να μη ληφθεί υπόψη το χρώμα του δέρματός του στην προαγωγή του

Η φυλάκιση του φαντάρου επιτάχυνε τη συνωμοσία και σύντομα εμφανίστηκε, στο κέντρο των γεγονότων, ο Joao de Deus do Nascimento, έγγαμος, μιγάς και δεκανέας στο 2ο Σύνταγμα, 27 ετών, ράφτης με καλό μαγαζί στην οδό Direita. Σκεφτόμενοι ότι ο Luiz Gonzaga πιθανόν να «μιλούσε», οι συνωμότες οργάνωσαν μια βιαστική συνάντηση με όλους τους εμπλεκόμενους και τους συμπαθούντες, με αντικείμενο να αποφασίσουν τη μελλοντική πορεία της εξέγερσης.

Η συνάντηση θα λάβαινε χώρα τη νύχτα του Σαββάτου 25 Αυγούστου στο γήπεδο do Dique, στην περιοχή Desterro, στο Σαλβαδόρ, αλλά δεν πήγε καθόλου καλά καθώς μόνο 14 από τους 200 υποστηρικτές που αναμένονταν παραβρέθηκαν, ίσως γιατί δεν έγινε καλά το κάλεσμα. Σε κάθε περίπτωση όλοι οι επαναστάτες κινδύνευαν να συλληφθούν, καθώς σε έναν διπλανό κήπο βρίσκονταν περίπου 100 στρατιώτες και σκλάβοι περίμεναν οπλισμένοι με κλομπ. Ήταν πιθανό κάποιοι από τους συνωμότες να έφυγαν μόλις κατάλαβαν ότι τους περίμενε μια πα-

γίδα. Ο επικεφαλής αξιωματικός ήταν ο αντισυνταγματάρχης Alexandre Teotonio de Souza, που φορούσε μια λευκή μπέρτα.

Η συνάντηση «καρφώθηκε» από τον απελευθερωμένο σκλάβο και σιδερά Joaquim Jose da Veiga και το μπαρμπέρη Joaquim Jose de Santana, λοχαγό στο 3ο Σύνταγμα των Έγχρωμων. Αυτοί οι πληροφοριοδότες είχαν λάβει πρόσκληση να συμμετέχουν στη συνωμοσία και επέλεξαν να την «καρφώσουν» για να αποφύγουν κατηγορίες εσχάτης προδοσίας και να πάρουν την όποια επικήρυξη.

Αργότερα, ο Joaquim Jose de Santana, εξέφρασε την ελπίδα του να πάρει προαγωγή, γιατί, σύμφωνα μ' αυτόν, πρόσφερε σημαντικές υπηρεσίες. Με εντολές των αρχών, αυτοί οι δύο συμμετείχαν στη συνάντηση στο do Dique, για να μπορέσουν να προδώσουν τους συνωμότες. Υπήρξε μια τρίτη αποκήρυξη μετά απ' αυτό.

Η βίαιη καταστολή της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Bahia

Με την ανακάλυψη των σατιρικών αφισών στο Σαλβαδόρ ξεκίνησε μια αστυνομική έρευνα που έθεσε σε κίνδυνο τη συνωμοσία για δημιουργία δημοκρατίας χωρίς σκλαβιά στη Bahia. Εξ αιτίας των προδοτών το κίνημα κατεστάλη πριν ακόμα δράσει. Η έρευνα αποκάλυψε 34 συνωμότες, αν και ο συνολικός αριθμός των ατόμων που εμπλέκονταν, (ελεύθεροι πολίτες και σκλάβοι), ήταν πολύ μεγαλύτερος. Υπήρχε μια καθαρή συνωμοσία από την πλευρά του κυβερνήτη να τα ρίξει όλα στην «πλέμπα» για να προστατεύσει τους «καλούς» των αξιωμάτων.

Η εξαίρεση των «καλών» Γιακωβίνων από την έρευνα, ήταν, απ' τη μια, ένα δείγμα κοινωνικής αλληλεγγύης, κι απ' την άλλη, άνοιγε την πόρτα για μελλοντικές διαπραγματεύσεις. Στην παρούσα φάση η πορτογαλική διοίκηση αποφάσισε να αποτρέψει κάθε κίνηση για ανεξαρτησία στις αποικίες προσπαθώντας να κερδίσει την υποστήριξη των φτωχών βραζιλιάνων και της εργατικής τάξης με την πρόταση για

με μερικούς ιστορικούς, η απάθειά του οφειλόταν στην ανικανότητά του να πάρει μια απόφαση. Το γεγονός ότι ο Fernando Jose έδρασε τόσο μαλακά, εκλήφθηκε από τους ολοκληρωτιστές ως αυταρέσκεια και από τους ελευθεριακούς σαν δείγμα συμπάθειας. Όλα αυτά συνέβαιναν καθώς αντιλαμβανόταν ότι η καταστολή από μόνη της δε θα μπορούσε να κρατήσει υπό έλεγχο τη Βραζιλία.

Η παθητικότητα οφειλόταν επίσης και στο αβέβαιο αποτέλεσμα της σύγκρουσης ανάμεσα στους ελευθεριακούς και τους ολοκληρωτιστές στην Ευρώπη. Οι συνωμότες στη Bahia έλπιζαν ότι ο κυβερνήτης θα ηγούνταν των νέων δομών και βασίζονταν στην άφιξη των Γάλλων στη Bahia. Τον Αύγουστο του 1797, ίσως κάτω από την επίδραση των συνωμοτών, ένας γάλλος αξιωματικός παρουσίασε στη Διοίκηση μια πρόταση να επιτεθεί στο Σαλβαδόρ.

Δέκα από τους κατηγορούμενους ήταν λευκοί και άλλοι 24 ήταν έγχρωμοι - σκούροι και μη μιγάδες. Υπήρχε μόνος ένας μαύρος. Μερικοί από τους επαναστάτες ήταν αξιωματικοί και στρατιώτες. Υπήρχε ένας δάσκαλος, 2 τεχνίτες, ένας πλινθοκτίστης, ένας υφαντής, ένας έμπορος, ένας ξυλουργός και ένας χειρουργός. Έντεκα ήταν σκλάβοι και 23 απελευθερωμένοι. Οι σκλάβοι νοικιάζονταν, κυρίως ράφτες, τσαγκάρηδες, μπαρμπέρηδες κτλ.

Οι συνωμότες τιμωρήθηκαν πολύ σκληρά. Πέρα από τις καταδίκες σε εξορία, 4 ηγέτες του κινήματος κρεμάστηκαν και εκτέθηκαν στα 4 σημεία του ορίζοντα στην Praca da Piedade, στις 8/11/1799, καθώς όλες οι καμπάνες του Σαλβαδόρ ηχούσαν. Οι στρατιώτες και ξυλοτεχνίτες Luis Gonzaga das Virgens και ο 24χρονος Lucas Dantas de Amorim, αντιστάθηκαν γενναία στη φυλακή, οι ράφτες Joao de Deus do Nascimento και Manuel Faustino dos Santos Lira, απελευθερωμένοι μιγάδες. Ένας σκλάβος, ο Antonio Jose, αυτοκτόνησε στη φυλακή.

Τα πτώματα των εκτελεσμένων αιχμαλώτων έμειναν εκτεθειμένα σε κοινή θέα, στα τέσσερα σημεία

an Baptiste Debret, O Colar de Ferro - Castigo para los Fugitivos

priano de Almeida Barata και το δάσκαλο ρητορικής Francisco Muniz Barreto ως τους ηγέτες της συνωμοσίας στη Bahia.

Πιθανώς δεν υπήρχε οργανική συμμετοχή ευυπόληπτων πολιτών της Bahia στις δράσεις του Αυγούστου και τη Γιακωβίνικη αγκιτάτσια, τουλάχιστον, στις αρχές του 1798, με άμεσες δράσεις όπως ο εμπρησμός των αγχονών και η ανάρτηση των μανιφέστων. Οι δεσμοί ανάμεσα στους φιλελεύθερους τσιφλικάδες και τους μαύρους Γιακωβίνους του Σαλβαδόρ δεν ήταν ακόμα ξεκάθαροι.

Οι δημοκρατικές και επαναστατικές Γαλλικές ιδέες που εκφράστηκαν από τις τάξεις των τσιφλικάδων στη Bahia θα είχαν μεταδοθεί από τους έγχρωμους τεχνίτες και φαντάρους, τους ελεύθερους άνδρες και τους σκλάβους, κυρίως στο Σαλβαδόρ. Αυτές προσαρμόστηκαν στις κοινωνικές πραγματικότητες της εποχής, γράφοντας το πιο προχωρημένο πολιτικό πρόγραμμα που είχε προταθεί στη Βραζιλία και συγκρίνεται μόνο με αυτό της Κατάργησης της δουλείας, το 1888.

Ίσως ο υπολοχαγός Hermogenes Aguilar Pantoja να ήταν ανάμεσα στα φωτισμένα ελευθεριακά μέλη και των τσιφλικάδων και των Γιακωβίνων των κατώτερων τά-

κές αρχές της απόλυτης ισότητας», «χωρίς διάκριση χρώματος και γένους», όπως καταγράφεται στα διατάγματα και τα δικαστικά έγγραφα, δέχτηκαν βάναυση καταστολή.

Καθώς ήταν ένα κίνημα φτωχών, έγχρωμων, εργατών, η συνωμοσία κατάφερε κάτι μοναδικό στην ιστορία της Βραζιλίας, να προσελκύσει τους σκλάβους και να προτείνει το τέλος της σκλαβιάς, αναμφισβήτητα υπό την επήρεια της απόφασης της Γαλλικής Συνέλευσης του 1794 για την κατάργηση του θεσμού στις γαλλικές αποικίες. Χωρίς ποτέ να εφαρμοστεί, η επαναστατική συμφωνία ακυρώθηκε, το 1802, από το Ναπολέοντα, του οποίου οι στρατιώτες υπέστησαν την ήττα από τους σκλάβους του Άγιου Δομίνικου (Saint Domingues), όπου, το 1804, διακηρύχθηκε η Ανεξαρτησία της Αϊτής και οι σκλάβοι απελευθερώθηκαν.

Η συμμετοχή των σκλάβων και η πρόταση για κατάργηση της δουλείας διασφάλισε τον επαναστατικό χαρακτήρα του κινήματος, σε μια αποικία όπου η σκλαβιά ήταν ο κύριος τρόπος εκμετάλλευσης των εργατών. Η νίκη του κινήματος και η επίτευξη του προγράμματος θα προετοίμαζε στη Bahia, σε έναν αιώνα περίπου, την

σκλάβοι), ήταν πολύ μεγαλύτερος. Υπήρχε μια καθαρή συνωμοσία από την πλευρά του κυβερνήτη να τα ρίξει όλα στην «πλέμπα» για να προστατεύσει τους «καλούς» των αξιωμάτων.

Η εξαίρεση των «καλών» Γιακωβίνων από την έρευνα, ήταν, απ' τη μια, ένα δείγμα κοινωνικής αλληλεγγύης, κι απ' την άλλη, άνοιγε την πόρτα για μελλοντικές διαπραγματεύσεις. Στην παρούσα φάση η πορτογαλική διοίκηση αποφάσισε να αποτρέψει κάθε κίνηση για ανεξαρτησία στις αποικίες προσπαθώντας να κερδίσει την υποστήριξη των φτωχών βραζιλιάνων και της εργατικής τάξης με την πρόταση για μια ανεξάρτητη Βραζιλία μέσα σε μια αναμορφωμένη Πορτογαλική Αυτοκρατορία, με την Πορτογαλία να παραμένει το πολιτικό και εμπορικό κέντρο.

Οι συνωμότες αντιλαμβάνονταν ο ένας τον άλλον με εξωτερικά σύμβολα, όπως μακριές γενειάδες, σκουλαρίκι στο ένα αυτί, ή πρόσθεταν ένα κοχύλι από την Αγκόλα στην αλυσίδα του ρολογιού. Η σημαία της εξέγερσης είχε μια λευκή λωρίδα, ανάμεσα σε δυο παράλληλες μπλε λωρίδες δεξιά πάνω. Στη λευκή λωρίδα υπήρχε ένα μεγάλο αστέρι και 5 μικρότερα κόκκινα, με το μότο «nec mergitur» (δε θα βουλιάξει ποτέ).

Ο κυβερνήτης κατηγορήθηκε για επιείκεια τον Αύγουστο του 1797, από το διοικητή του 2ου Συντάγματος, καθώς έδωσε μόνο μια επίπληξη στον υπολοχαγό Hermogenes Francisco de Aguilar Pantoja, που ήταν η πιο ορατή φιγούρα που προπαγάνδιζε ελευθεριακές ιδέες. Σύμφωνα

Praca da Piedade, στις 8/11/1799, καθώς όλες οι καμπάνες του Σαλβαδόρ ηχούσαν. Οι στρατιώτες και ξυλοτεχνίτες Luis Gonzaga das Virgens και ο 24χρονος Lucas Dantas de Amorim, αντιστάθηκαν γενναία στη φυλακή, οι ράφτες Joao de Deus do Nascimento και Manuel Faustino dos Santos Lira, απελευθερωμένοι μιγάδες. Ένας σκλάβος, ο Antonio Jose, αυτοκτόνησε στη φυλακή.

Τα πτώματα των εκτελεσμένων αιχμαλώτων έμειναν εκτεθειμένα σε κοινή θέα, στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα, για δημόσιο παραδειγματισμό

Οι οικογένειές τους συκοφαντήθηκαν για τρεις γενιές. Ένας πέμπτος ηγέτης καταδικάστηκε σε θάνατο αλλά ποτέ δεν πιάστηκε. Οι σκλάβοι που συμμετείχαν στη συνωμοσία, καταδικάστηκαν σε 500 μαστιγώματα και πουλήθηκαν στην τρομερή ηγεσία του Rio Grande do Soul.

Οι λίγοι λευκοί που δικάστηκαν είχαν γενικά μικρές ποινές. Ανάμεσά τους οι Cipriano Jose Barata de Almeida, χειρουργός που είχε 35 βιβλία, και ο 28χρονος υπολοχαγός Hermogenes Pantoja, που κατείχε 26 βιβλία και που είπε ότι στο γάμο του, θα αρκούσε να εκφράσουν η νύφη κι ο γαμπρός την επιθυμία τους να ενωθούν για να γιορτάσουν την τελετή. Εκτός από ελευθεριακός και δημοκράτης, ήταν και άθεος! Γνωστά μέλη της κοινωνίας της Bahia, που συμμετείχαν στη συνωμοσία ή συμπαθούσαν τους Γιακωβίνους δεν ενοχλήθηκαν ποτέ και με κανένα τρόπο.

Η συνωμοσία των «ταπεινών»

Στο «In Primeira revolucao social brasileira», ο Alfonso Ruy περιγράφει τον φαρμακοποιό Joao Ladislau de Figueiredo Melo, τον ενοριακό παπά Francisco Agostinho Gomes; το διανοούμενο Jose da Silva Lisboa; τον senhor de engenho Inacio Siqueira Bulcao; τον χειρουργό Ci-

Γαλλικές ιδέες που εκφράστηκαν από τις τάξεις των τσιφλικάδων στη Bahia θα είχαν μεταδοθεί από τους έγχρωμους τεχνίτες και φαντάρους, τους ελεύθερους άνδρες και τους σκλάβους, κυρίως στο Σαλβαδόρ. Αυτές προσαρμόστηκαν στις κοινωνικές πραγματικότητες της εποχής, γράφοντας το πιο προχωρημένο πολιτικό πρόγραμμα που είχε προταθεί στη Βραζιλία και συγκρίνεται μόνο με αυτό της Κατάργησης της δουλείας, το 1888.

Ίσως ο υπολοχαγός Hermogenes Aguilar Pantoja να ήταν ανάμεσα στα φωτισμένα ελευθεριακά μέλη και των τσιφλικάδων και των Γιακωβίνων των κατώτερων τάξεων. Η διάχυση των μανιφέστων θα μπορούσε να ήταν ένας τρόπος να υποχρεωθούν οι ελευθεριακές ελίτ να πάρουν μια απόφαση, πιθανότατα ακινητοποιούμενοι από τα ζητήματα που έθετε η κατάργηση της δουλείας.

Οι ελευθεριακές ελίτ ονειρεύονταν την ανεξαρτησία της Bahia αλλά φοβούνταν την απελευθέρωση των σκλάβων

Η έλλειψη συνείδησης από τη μεριά των εθνικών ιδεολόγων για τη συνωμοσία του 1798 οφείλεται στη χαμηλών τάξεων προέλευση και στο ριζοσπαστισμό της, και όχι στο γεγονός ότι το κίνημα δεν έδρασε. Ένα κίνημα, εμπόρων σκλάβων, κληρικών και διανοούμενων έκανε την περίφημη Συνωμοσία των Ορυχείων του 1789 να καταρρεύσει σαν τραπουλόχαρτα. Στη Bahia, οι πλούσιοι συμμετείχαν στη συνωμοσία, αλλά η ηγεμονία του κινήματος ανήκε στο τέλος στους φαντάρους, τους τεχνίτες και τους σκλάβους του Σαλβαδόρ.

Στο Minas Gerais, μόνο ένας συνωμότης, ο φτωχότερος, εκτελέστηκε. Στη Bahia, τέσσερεις ηγέτες κρεμάστηκαν, με το σκοινί ψηλότερα από το συνηθισμένο, για να υποδηλώσει τη βαρύτητα του εγκλήματος. Το 1798, οι άνθρωποι που δεν υποστήριξαν «εν καιρώ ειρήνης τη διαφορά ανάμεσα στις κοινωνικές τάξεις και την ανισότητα των περιουσιών ανάμεσα στους ανθρώπους, πάνω στην οποία η θαυμαστή αστική κοινωνία μας βασίζεται» και «προσπάθησαν να επιβάλλουν τις αντικοινωνι-

ναστατική συμφωνία ακυρώθηκε, το 1802, από το Ναπολέοντα, του οποίου οι στρατιώτες υπέστησαν την ήττα από τους σκλάβους του Άγιου Δομίνικου (Saint Domingues), όπου, το 1804, διακηρύχθηκε η Ανεξαρτησία της Αϊτής και οι σκλάβοι απελευθερώθηκαν.

Η συμμετοχή των σκλάβων και η πρόταση για κατάργηση της δουλείας διασφάλισε τον επαναστατικό χαρακτήρα του κινήματος, σε μια αποικία όπου η σκλαβιά ήταν ο κύριος τρόπος εκμετάλλευσης των εργατών. Η νίκη του κινήματος και η επίτευξη του προγράμματος θα προετοίμαζε στη Bahia, σε έναν αιώνα περίπου, την πλήρη εφαρμογή ενός συστήματος ελευθερίας στην εργασία.

Η Συνωμοσία των Ραφτών το 1798, είχε συγκεκριμένη ομοιότητα με την Συνωμοσία των Ίσων του Gracchus Babeuf, που κατεστάλη στη Γαλλία δύο χρόνια νωρίτερα, το 1796. Η πρώτη πρόταση στη Bahia, ήταν το τέλος της φυλετικής διάκρισης και της δουλείας. Η δεύτερη, ήταν η ανεξάρτητη συμμετοχή των εργατών στις πολιτικές και κοινωνικές δραστηριότητες σε μια εποχή που ο καπιταλισμός ήταν ήδη το σύστημα κυριαρχίας στη Γαλλία.

Η καταστολή της **Συνωμοσίας των Ραφτών** δεν σήμαινε και το τέλος της κοινωνικής αγκιτάτσιας. Από το 1807, η ένταση ανάμεσα στους σκλάβους εργάτες του Σαλβαδόρ θα σήμαινε εκρήξεις, περιοδικά, ως τη Μεγάλη Εξέγερση των σκλάβων το 1835. Παρά τη βία της εξέγερσης του Male, οι προτάσεις της ήταν ρατσιστικές, αφού πρότεινε τη θανάτωση και τη δουλεία για λευκούς και μιγάδες.

Η καταστολή του κινήματος του 1798 έβλαψε τον αγώνα και τις αλλαγές για το σύνολο της κοινωνίας, καταστρέφοντας τις προτάσεις δημοκρατικού και επαναστατικού χαρακτήρα για όλα τα καταπιεσμένα κομμάτια και μια δημοκρατική, ισότιμη κοινωνία. Τουλάχιστον οι ριζοσπαστικοποιημένοι Αμπολισιονιστές (οπαδοί της Κατάργησης της Δουλείας) πρότειναν, εννιά δεκαετίες αργότερα, ένα παρόμοιο και εκτεταμένα δημοκρατικό πρόγραμμα.

Μετάφραση - απόδοση:
από το www.blackagendareport.com

Αναρχικός Πυρήνας
ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

Τροφή και ανθρώπινες κοινωνίες

Στο προηγούμενο φύλλο της Διαδρομής υπήρχε ένα κείμενο αναφορικά με τα βιοκαύσιμα και οι επιπτώσεις που επιφέρουν στα τρόφιμα. Στο ίδιο φύλλο ο John Zerzan σε συνέντευξη του απαντούσε σε καίρια ζητήματα πολιτισμού/τεχνολογίας, ανθρωποκεντρική/βιοκεντρική προσέγγιση κ.ά. που ήδη έχουν απασχολήσει και ανοίξει σημαντικές συζητήσεις στον διεθνή αναρχικό χώρο. Παράλληλα, οι υπέρμαχοι της Κοινωνικής Οικολογίας (με κυριότερο εκφραστή τον Μπούκτσιν) τοποθετούνται απέναντι τόσο στις παραδοσιακές ανθρωποκεντρικές θεωρίες που αναγνωρίζουν απόλυτη ηθική αξία μόνο στον άνθρωπο, όσο και στις βιοκεντρικές οικολογικές τάσεις που υποστηρίζουν ότι όλοι οι ζωντανοί οργανισμοί έχουν εγγενή ηθική αξία.

Η παραδοσιακή ανθρωποκεντρική φιλοσοφία θέτει τη φύση στην υπηρεσία του ανθρώπου, ενώ στις οικοκεντρικές/βιοκεντρικές θεωρίες η φύση διαθέτει εγγενή ηθική αξία. Οι άνθρωποι δεν έχουν δικαίωμα επέμβασης στη φύση, παρά μόνο στον ελάχιστο βαθμό που είναι αναγκαίος για την ικανοποίηση βασικών βιοτικών αναγκών τους. Άλλωστε οικοσυστημική πρόοδος δε σημαίνει αναβάθμιση και εξέλιξη ενός μόνο είδους εις βάρος όλων των άλλων.

Απ' την άλλη πλευρά η τεχνολογία δεν είναι ουδέτερη σχετικά με το περιβάλλον αλλά αντίθετα σε αντιμαχόμενη θέση. Η τεχνολογία απαιτεί και καταναλώνει φυσικούς πόρους για να επιτύχει τους σκοπούς της και ταυτόχρονα επιβαρύνει το φυσικό περιβάλλον με την απόθεση άχρηστων αποβλήτων. Επομένως, εξ ορισμού τίθεται στην υπηρεσία της ανθρώπινης ευημερίας. Κομβικό σημείο στην ιστορία των ανθρώπινων κοινωνιών αποτελεί η μετάβαση από τις τροφοσυλλεκτικές στις τροφοπαραγωγικές κοινωνίες και την σταδιακή ανάπτυξη σχέσεων ανισότητας, ιεραρχίας, εξουσίας, πατριαρχίας κλπ. Και επειδή η διαδικασία συλλογής της τροφής αποτελεί βασικό παράγοντα κοινωνικής οργάνωσης και δομής πιστεύουμε ότι είναι σημαντικό να κάνουμε μια ιστορική αναδρομή της.

Έως το τέλος της εποχής των Παγετώνων, 13.000 χρόνια πριν, όλοι οι λαοί σε όλες τις ηπείρους ήταν ακόμη κυνηγοί-τροφοσυλλέκτες. Αυτό που οδήγησε στις τεχνολογικές και πολιτιστικές ανισότητες του 1500 (Μ.Χ.) ήταν οι διαφορετικοί ρυθμοί ανάπτυξης σε διαφορετικές ηπείρους (από 11.000 (Π.Χ). έως 1500 (Μ.Χ.). Έτσι στο μεγαλύτερο μέρος της Ευρασίας και σε μεγάλο κομμάτι της αμερικάνικης επικράτειας και της υποσαχάριας Αφρικής βαθμιαία αναπτύχθηκαν η γεωργία, η κτηνοτροφία, η μεταλ-

κυνηγοί-τροφοσυλλέκτες σταδιακά προσθέσανε εξημερωμένα είδη στη διατροφή τους. Αντίθετα, σε περιοχές όπως Καλιφόρνια, βορειοδυτικές ΗΠΑ, Αργεντινή, Αυστραλία, Σιβηρία οι ντόπιοι κυνηγοί-τροφοσυλλέκτες μολύνθηκαν ή εκτοπίστηκαν και συνεπώς αντικαταστάθηκαν σε μεγάλο βαθμό από γεωργούς ευρωπαίους, που έφτασαν με δικές τους καλλιέργειες και δεν εξημέρωσαν κανένα ντόπιο είδος (εκτός από τα φουντούκια της Αυστραλίας). Ουσιαστικά έχουμε την επέλαση των τροφοπαραγωγών με ό,τι αυτό συνεπάγεται…

Στις τροφοσυλλεκτικές κοινωνίες τα μέσα διατροφής εξασφαλίζονται από κοινού και το πρώτο επίτευγμα αποτελεί η φωτιά. Κοινωνικά συστήματα όπως αυτά των Βουσμάνων της νοτιότερης Αφρικής, των Πυγμαίων της τροπικής Αφρικής, των Εσκιμώων (Inuit) της Βόρειας Αμερικής, των Γκουαρανί της Βραζιλίας ή των Αβοριγίνων της Αυστραλίας είναι μακροβίωτα, άριστα επεξεργασμένα για να προσαρμόζονται στις δυσκολίες ενός φυσικού περιβάλλοντος.

Στις ανθρώπινες κοινωνίες όπου υπήρχαν οικόσιτα ζώα, η κτηνοτροφία έτρεφε περισσότερους ανθρώπους με τέσσερις διακριτούς τρόπους: παρέχοντας κρέας, γάλα, λίπασμα και κινώντας τα άροτρα. Τα οικόσιτα ζώα αντικατέστησαν το κυνήγι. Παράλληλα τα οικόσιτα θηλαστικά βρίσκονταν σε αλληλεπίδραση με εξημερωμένα φυτά αυξάνοντας τη γεωργική παραγωγή είτε μέσω της λίπανσης (κοπριά) είτε της χρήσης των αρότρων. Όλοι αυτοί οι άμεσοι τρόποι εξημέρωσης φυτών και ζώων οδήγησαν σε πυκνότερους ανθρώπινους πληθυσμούς και σε μονιμότερες εστίες. Η προκύπτουσα σταθερότερη διαμονή επηρεάζει και τις γέννες αφού μια μητέρα κυνηγός-τροφοσυλλέκτης αλλάζοντας τόπο καταυλισμού μπορεί να μεταφέρει ένα μόνο παιδί μαζί με τα λίγα υπάρχοντα της. Δεν έχει περιθώριο να γεννήσει επόμενο παιδί προτού περπατήσει το προηγούμενο, στην πράξη οι κυνηγοί-τροφοσυλλέκτες κατανέμουν τα παιδιά τους σε διάστημα περίπου 4 ετών, με τις μεθόδους της αμηνόρροιας λόγω παρατεταμένης γαλουχίας, της αποχής κ.α.. Αντίθετα, στους μονιμότερους γεωργικούς πληθυσμούς τα διαστήματα μεταξύ των γεννών είναι δυο ετών και άρα επιτυγχάνεται ταχύτερη πληθυσμιακή πυκνότητα.

Με τη σειρά της, η σταδιακή αύξηση του πληθυσμού οδηγεί στην εξάλειψη κάθε σημαντικής εναλλακτικής πηγής τροφής στην περιοχή, πχ των θηραμάτων, και από τότε τα ανθρώπινα όντα εισέρχονται σε μια μη αναστρέψιμη εξάρτηση από τη γεωργία. Αντίθετα, οι τροφοσυλλεκτικές κοινωνίες διατηρούν τους πληθυσμούς τους λίγο πολύ σταθερούς, ανάλογους με τις δυνατότητες του τοπικού οικοσυστήματος και, παρ' όλο που στη διάρκεια ενός χρόνου υπάρχουν εποχές αφθονίας και εποχές λιτότητας, οι θάνατοι από πείνα είναι σπάνιο φαινόμενο.

Από την ανακοίνωση της κατάληψης:

Την Τρίτη 22-07-08 η κατάληψη Ευαγγελισμού δέχτηκε την επίσκεψη μιας κουστωδίας «φορέων» αποτελούμενη από τον πρύτανη (και μεγαλοεπιχειρηματία) του Πανεπιστημίου Κρήτης Γιάννη Παλλήκαρη, τον αντιπρύτανη Κιτσόπουλο, τον εισαγγελέα Ηρακλείου Μαρκάκη, κάποιον υψηλόβαθμο μπάτσο, ασφαλίτες και δημοσιογράφους. Σκοπός της επίσκεψης αυτής, όπως είπαν και οι ίδιοι, ήταν να μας «προειδοποιήσουν» για την επερχόμενη εκκένωση του κτιρίου και «να δώσουν δεκαπενθήμερη διορία» για να αδειάσουμε το κτίριο.
Την επόμενη μέρα, οι τοπικές εφημερίδες, επιτελώντας ως συνήθως το λειτούργημα της παραπληροφόρησης και της λασπολογίας, υμνούσαν την επερχόμενη εκκένωση του κτιρίου και την «αξιοποίηση» του. Έτσι γενικά κι αόριστα, χωρίς καν να αναφέρουν τι θα στεγαστεί στο χώρο αν εκκενωθεί η κατάληψη, κάτι που μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι κύριο μέλημά τους είναι η εκκένωση του κτιρίου (μέσα στην ευνοϊκή για αυτούς συγκυρία της άρσης ασύλου στα κτίρια του πανεπιστημίου της Κνωσού και της καλοκαιρινής περιόδου), παρά η μελλοντική του χρήση. Ούτως ή άλλως, πρέπει να είναι κάποιος αρκετά αφελής, για να πιστέψει ότι ένα τέτοιο «φιλέτο» στο κέντρο της πόλης δε θα χρησιμοποιηθεί είτε από το πανεπιστήμιο είτε από το δήμο (σε περίπτωση τυχόν ανταλλαγής κτιρίων μεταξύ τους) για κερδοσκοπικούς σκοπούς.

Αλληλεγγύη στην Κατάληψη Ευαγγελισμού

……………………………

Αυτή η δράση φυσικά δεν είναι καθόλου καλοδεχούμενη από τους τοπικούς διαχειριστές της εξουσίας. Έτσι, κατά καιρούς έχουμε βρεθεί αντιμέτωποι με την καταστολή στην «κλασσική» της μορφή, δικαζόμενοι για τη διοργάνωση ή συμμετοχή σε κινητοποιήσεις που σχετίζονταν με την αλληλεγγύη σε προφυλακισμένους διαδηλωτές και την αντίδραση στην εν ψυχρώ δολοφονία 22χρονου από μπάτσους σε μπλόκο το 2003. Πλάι σε όλα αυτά, διάφοροι καλοθελητές έχουν αναλάβει να «ενημερώσουν τον κόσμο» για τον Ευαγγελισμό. Τοπικοί και παραταξιακοί φιλόδοξοι Πρετεντέρηδες δε χάνουν ευκαιρία να λασπολογήσουν με κάθε τρόπο το κτίριο και τους ανθρώπους που το χρησιμοποιούν. Στην Αυτοκρατορία του Τίποτα, επάξια μέλη της οποίας είναι οι δημοσιογραφίσκοι και οι εκκολαπτόμε-

νίες και την σταδιακή ανάπτυξη σχέσεων ανισότητας, ιεραρχίας, εξουσίας, πατριαρχίας κλπ. Και επειδή η διαδικασία συλλογής της τροφής αποτελεί βασικό παράγοντα κοινωνικής οργάνωσης και δομής πιστεύουμε ότι είναι σημαντικό να κάνουμε μια ιστορική αναδρομή της.

Έως το τέλος της εποχής των Παγετώνων, 13.000 χρόνια πριν, όλοι οι λαοί σε όλες τις ηπείρους ήταν ακόμη κυνηγοί-τροφοσυλλέκτες. Αυτό που οδήγησε στις τεχνολογικές και πολιτιστικές ανισότητες του 1500 (Μ.Χ.) ήταν οι διαφορετικοί ρυθμοί ανάπτυξης σε διαφορετικές ηπείρους (από 11.000 (Π.Χ). έως 1500 (Μ.Χ.). Έτσι στο μεγαλύτερο μέρος της Ευρασίας και σε μεγάλο κομμάτι της αμερικάνικης επικράτειας και της υποσαχάριας Αφρικής βαθμιαία αναπτύχθηκαν η γεωργία, η κτηνοτροφία, η μεταλλουργία και σύνθετες μορφές πολιτικής οργάνωσης. Παράλληλα, σε όλη την έκταση της αμερικάνικης επικράτειας οι ασθένειες που εισήγαγαν οι ευρωπαίοι εξαπλώθηκαν από τη μια φυλή στην άλλη πολύ πριν την προέλαση των ίδιων των ευρωπαίων, σκοτώνοντας κατ' εκτίμηση το 95% του πληθυσμού των ιθαγενών Αμερικανών της προκολομβιανής εποχής.

Κάτι το οποίο δεν είναι ευρύτερα γνωστό είναι η διαδικασία εξημέρωσης των φυτών, για λόγους βρώσης σε αντίθεση με την γνωστή εξημέρωση των ζώων από τον άνθρωπο. Από τα άγρια είδη φυτών, ένα μικρό μέρος είναι βρώσιμα για τους ανθρώπους ή αξίζουν να συλλεγούν. Τα περισσότερα είδη είναι άχρηστα ως τροφές επειδή δεν χωνεύονται, είναι δηλητηριώδη, έχουν χαμηλή θρεπτική αξία, παρασκευάζονται και συλλέγονται δύσκολα.

Το μεγαλύτερο μέρος της βιομάζας πάνω στη ξηρά έχει τη μορφή ξύλου και φύλλων και κατ' επέκταση ένα στρέμμα μπορεί να θρέψει πολύ περισσότερους κτηνοτρόφους και γεωργούς —συνήθως 10 έως 100 φορές περισσότερους— από ότι κυνηγούς τροφοσυλλέκτες. Η δύναμη αυτή των απόλυτων αριθμών αποτέλεσε το πρώτο πλεονέκτημα ως προς το οποίο οι φυλές των τροφοπαραγωγών υπερτερούσαν των φυλών κυνηγών-τροφοσυλλεκτών. Οι τρόποι παραγωγής της τροφής εμφανίστηκαν είτε ως συνέπεια της εξημέρωσης φυτών και ζώων από αυτόχθονες είτε με την εισαγωγή καλλιεργούμενων φυτών που είχαν εξημερωθεί αλλού.

Υπάρχουν μόνο πέντε περιοχές για τις οποίες έχουμε λεπτομερείς και αδιάσειστες μαρτυρίες ανεξάρτητης παραγωγής τροφής, δηλαδή μετασχηματισμού σε τροφοπαραγωγικές κοινωνίες χωρίς την επίδραση εξωγενών παραγόντων. Η νοτιοδυτική Ασία, η Κίνα, Κεντρική Αμερική, οι Άνδεις και ανατολικές ΗΠΑ. Περιοχές της Αφρικής και της Ν. Γουινέας παράγουν τροφή αλλά υπάρχει αβεβαιότητα ως προς την ανεξαρτησία εξωγενών επιδράσεων.

Στις περιοχές όπως Αίγυπτο, Ακρωτήρι Νοτ. Αφρικής, νοτιοδυτικές ΗΠΑ και ατλαντική ακτή Ευρώπης οι ντόπιοι με τις μεθόδους της αμηνόρροιας λόγω παρατεταμένης γαλουχίας, της αποχής κ.α.. Αντίθετα, στους μονιμότερους γεωργικούς πληθυσμούς τα διαστήματα μεταξύ των γεννών είναι δυο ετών και άρα επιτυγχάνεται ταχύτερη πληθυσμιακή πυκνότητα.

Με τη σειρά της, η σταδιακή αύξηση του πληθυσμού οδηγεί στην εξάλειψη κάθε σημαντικής εναλλακτικής πηγής τροφής στην περιοχή, πχ των θηραμάτων, και από τότε τα ανθρώπινα όντα εισέρχονται σε μια μη αναστρέψιμη εξάρτηση από τη γεωργία. Αντίθετα, οι τροφοσυλλεκτικές κοινωνίες διατηρούν τους πληθυσμούς τους λίγο πολύ σταθερούς, ανάλογους με τις δυνατότητες του τοπικού οικοσυστήματος και, παρ' όλο που στη διάρκεια ενός χρόνου υπάρχουν εποχές αφθονίας και εποχές λιτότητας, οι θάνατοι από πείνα είναι σπάνιο φαινόμενο.

Μια άλλη συνέπεια της μόνιμης εγκατάστασης είναι ότι επιτρέπει την αποθήκευση πλεονασμάτων τροφής. **Το σημείο αυτό είναι κρίσιμο για τον άνθρωπο γιατί στην παρούσα φάση εμφανίζονται διαμεσολαβητές και στη συνέχεια πολιτικές ηγεσίες που ελέγχουν τα παραχθέντα τρόφιμα και τα φορολογούν.** Η μετέπειτα πορεία, δηλαδή οι ανάγκες προστασίας της εύφορης περιοχής, η οργάνωση της παραγωγής και η διοχέτευση του υπερπληθυσμού, αλλά και ο ανταγωνισμός για την εκμετάλλευση του περισσεύματος, έφεραν την ιδιοκτησία και την κρατική οργάνωση. Ο δρόμος προς τη σκλαβιά της πολιτικής εξουσίας έχει χαραχτεί... Κάτι παρόμοιο δεν συναντάται στις εξισωτικές κοινωνίες των κυνηγών-τροφοσυλλεκτών παρ' ότι ορισμένες είχαν μονιμότερες εγκαταστάσεις λόγω φυσικού πλούτου, ενώ όλες τροφοκαλλιεργούν σε μικρή έκταση.

Παρ' ότι το στερεότυπο που δημιουργείται για τις τροφοσυλλεκτικές κοινωνίες ως πρωτόγονες —υπονοώντας τες «καθυστερημένες» και «υποανάπτυκτες»— είναι εκείνο του ανθρώπου-θύμα της πείνας και των ασθενειών, μελέτες δείχνουν ότι ο εργάσιμος ημερήσιος χρόνος εξασφάλισης της τροφής κυμαίνονταν στις 3-4 ώρες και η υγεία του ήταν αρκετά καλή. Σε αντίθεση με τον «ανεπτυγμένο» σημερινό κόσμο του ελάχιστου καθημερινού 8ωρου της μισθωτής σκλαβιάς και τις σύγχρονες θανατηφόρες ασθένειες-επιδημίες όπως καρκίνοι που κατά τ' άλλα εξελίσσεται, αναπτύσσεται και προοδεύει ορθολογικά και διαλεκτικά υπό της σκέπη της εξουσίας.

Πηγές:

1.Όπλα, μικρόβια και ατσάλι, **J.Diamond, εκδ. Κάτοπτρο**
2.Η Κοινωνία ενάντια στο Κράτος, **P. Clastres, εκδ. Αλεξάνδεια**
3.Εξουσία και Ελευθερία στις πρωτόγονες κοινωνίες, **P. Clastres, εκδ. Ελεύθερος Τύπος**

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

....

Αυτή η δράση φυσικά δεν είναι καθόλου καλοδεχούμενη από τους τοπικούς διαχειριστές της εξουσίας. Έτσι, κατά καιρούς έχουμε βρεθεί αντιμέτωποι με την καταστολή στην «κλασσική» της μορφή, δικαζόμενοι για τη διοργάνωση ή συμμετοχή σε κινητοποιήσεις που σχετίζονταν με την αλληλεγγύη σε προφυλακισμένους διαδηλωτές και την αντίδραση στην εν ψυχρώ δολοφονία 22χρονου από μπάτσους σε μπλόκο το 2003. Πλάι σε όλα αυτά, διάφοροι καλοθελητές έχουν αναλάβει να «ενημερώσουν τον κόσμο» για τον Ευαγγελισμό. Τοπικοί και παραταξιακοί φιλόδοξοι Πρετεντέρηδες δε χάνουν ευκαιρία να λασπολογήσουν με κάθε τρόπο το κτίριο και τους ανθρώπους που το χρησιμοποιούν. Στην Αυτοκρατορία του Τίποτα, επάξια μέλη της οποίας είναι οι δημοσιογραφίσκοι και οι εκκολαπτόμενοι πολιτευτές των «πολιτικών» φοιτητικών παρατάξεων, όσο λες και ξαναλές, όλο και κάτι θα μείνει. Έτσι, όποιος επαναπαύεται και νιώθει «ενημερωμένος» όντας παθητικός δέκτης προπαγάνδας (και δυστυχώς υπάρχουν άφθονοι τέτοιοι), σίγουρα θα ξέρει ότι «δεν είναι να πολύπερνάς από κει», αφού σύμφωνα με την παραφιλολογία που αναπτύσσεται κατά καιρούς, στον Ευαγγελισμό γίνεται από εμπόριο ναρκωτικών και όπλων, μέχρι όργιο και ενοικίαση δωματίων (το πιο πρόσφατο και «καλύτερο» που έχει ακουστεί). Η μοναδική μας απάντηση σε όλα αυτά είναι η διαρκής μας δράση και οι πολυάριθμες αφίσες και προκηρύξεις που κυκλοφορούν κατά καιρούς καλώντας τον κόσμο στις εκδηλώσεις.

....

Δεν είμαστε διατεθειμένοι να παραδώσουμε τους κόπους και την ιστορία έξι χρόνων στα χέρια κανενός πρύτανη, πόσο μάλλον ενός μπλεγμένου σε οικονομικά σκάνδαλα όπως ο Παλλήκαρης που επιπλέον φέρεται ως απόλυτος μονάρχης του πανεπιστημίου. Άλλωστε η πρόσφατη απόφαση για την εκκένωση της κατάληψης είναι ένα ζήτημα που κινείται με αποκλειστική πρωτοβουλία της πρυτανείας, χωρίς να υπάρχει κάποια σοβαρή απαίτηση από άλλα μέλη και όργανα του ιδρύματος.

....

Θέλουμε να καταστήσουμε ξεκάθαρο ότι όποιος και να αναλάβει να μας βγάλει έξω από εδώ, θα έχει ένα δύσκολο έργο, στο οποίο κάποιος θα πρέπει να λερώσει τα χέρια του και να σηκώσει το πολιτικό βάρος όσων επακολουθήσουν. Ας μην έχει κάνεις εμπλεκόμενος την ψευδαίσθηση ότι έχουν να κάνουν με 10-20 καταληψίες. Ο Ευαγγελισμός πλαισιώνεται από πολυάριθμα άτομα και οργανώσεις που χρόνια τώρα έχουν μάθει να αγωνίζονται και να αντιστέκονται και ξέρουν πολύ καλά πως να αντιδράσουν και σε αυτή τη νέα απειλή.

ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ
ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΥ 18, ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ